

ALUSTUKSIA

EHDOTUKSIA

Suomen Ammattijärjestön seitsemännelle
edustaj akokoukselle

*

*Kokous pidetään
Helsingissä toukokuun 3 ja sitä
seuraavina päivinä 1926*

SUOMEN AMMATTIJÄRJESTÖ R.Y., HELSINKI

S. Ammattijärjestön 7:n edustajakokouksen työohjelma.

- 1) Kokouksen alkutoimenpiteet:
 - a) kokouksen avaus,
 - b) kutsuvieraiden esittely ja tervehdykset,
 - c) edustajain nimenhuuto, tarkistettujen valtakirjain mukaisesti.
- 2) Kokouksen toimitsijain vaali. Ehdotetaan valittavaksi:
 - a) 3 puheenjohtajaa,
 - b) 3 sihteeria;
 - c) 4 äänenlaskijaa,
 - d) 2 pöytäkirjantarkastajaa.
- 3) Hyväksytään kokouksen työjärjestys.
- 4) Toimitetaan valiokuntain vaali. Ehdotetaan valittavaksi:
 - a) tcimitus- ja valitusasiainvaliokunta, 6 jäsentä;
 - b) järjestömuoto- ja sääntövaliokunta, 9 jäsentä;
 - c) menettelytapavalioikunta, 5 jäsentä;
 - d) valistusasiainvaliokunta, 5 jäsentä;
 - e) raha-asiainvaliokunta, 5 jäsentä.
- 5) Esitetään toiminta- ja tilikertomukset vuosilta 1923, 1924 ja 1925 sekä päätetään niistä.
- 6) Järjestömuotokysymys.
- 7) Suomen Ammattijärjestön suhde kansainvälisiin ammattiyhdistysinternation aloihin.
- 8) Osanotto Geneven työtoimiston konferensseihin.
- 9) Muutosehdotukset Ammattijärjestön sääntöihin.
- 10) Ammatilliset keskusneuvostot.
- 11) Ammatilliset piirijärjestöt,
- 12) Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö.
- 13) Valistus- ja järjestelytyö.
- 14) Ehdotus "Ammattijärjestö"-lehden julkaisemisesta.
- 15) Tulo- ja menoarvio.
- 16) Nuorisokysymys.
- 17) Ammatillisten järjestöjen suhde poliittisiin puolueisiin.
- 18) Ammattijärjestön suhde osuustoimintaan,
- 19) Vappujuhla yhteiseksi.
- 20) Asuntokysymys.
- 21) Yötyön poistaminen kirjateollisuudesta.
- 22) Työttömyysvakuutus.
- 23) Työttömyyskysymys.

- 24) Työkyvyttömyys- ja vanhuuden vakuutus. (Alustuksen esittää S. Paperiteollisuustyöväen liitto.)
- 25) Sellaisten työläisten suhteesta palkkaliikkeisiin, jotka ovat liik-
keiden osakkaita.
- 26) Ehdotus Ammattijärjestön kiertokirjeistä johtuvien postimeno-
jen vähentämiseksi.
- 27) Ammattijärjestön puheenjohtajan, taloudenhoitajan ja sihteerin
palkat sekä toimikunnan ja toimeenpanevan valiokunnan jäsen-
ten palkkiot.
- 28) Ammattijärjestön puheenjohtajan vaali.
- 29) Toimikunnan jäsenten vaali.
- 30) Tilintarkastajain ja heidän varamiestensä vaali.
- 31) Muita mahdollisesti esitettäviä asioita,

Kokouksen työaika.

Kokous alkaa toukok. 3 p:nä klo 12 päivällä Helsingin Työväen-
talon juhlasalissa ja jatkuu klo 5 i.p. Seuraavina päivinä alkaa kokous
klo 9 a.p., jatkuen klo 1 päivällä. Klo 1—3 on päivällisloma, jonka
jälkeen jatkuu kokousta klo 3—6 i.p.

Kokoussäännöt.

1. Kokous alkaa täsmälleen määrättyinä aikoina, ja joka aamu
toimitetaan nimenhuuto.

2. Puheenvuorot pyydetään puheenjohtajalta kirjallisesti.

3. Yli 2 minuuttia kestävät puheet ovat pidettävät puhuja-
lavalta.

4. Uudet ehdotukset ovat jätettävät kirjallisesti puheenjohta-
jalle. Niitä ehdotuksia, joita keskustelun aikana ei ole kannatettu,
ei oteta äänestyksen alaiseksi.

5. Toiminta- ja tilikertomuksista keskusteltaessa on Ammatti-
järjestön toimitsijoilla pyydettyjen puheenvuorojen lomassa oikeus
antaa tarpeellisia selityksiä. Samanlainen oikeus on myöskin valio-
kunta-asiaain esittelijöillä.

6. Puheenvuorot ja puheaika voidaan rajoittaa kokouksen pää-
töksellä.

7. Äänestykset toimitetaan käsiennostolla, edustajakorttia näyt-
tämällä, ja vaadittaessa nimenhuudolla.

8. Vaalit toimitetaan lippuäänestyksellä.

9. Kokoushuoneeseen pääsee edusta jakorttia näyttämällä.

10. Välikyselyt ovat jätettävät kirjallisesti toimitusvaliokunnal-
le, joka ne lausuntonsa ohella esittää kokoukselle.

11. Äänioikeus kokouksessa on liittojen virallisilla edustajilla.
Liittojen toimikuntain edustajilla ja liittojen toimitsijoilla on puhe-
mutta ei äänestys-oikeutta, elleivät samalla ole virallisia edustajia.

12. Kuunteliiaan laskemisesta kokoukseen päättää kokous, kun
pyyntö siitä esitetään.

Järjestömuotokysymys.

S. Ammattijärjestön edustajakokouksessa v. 1920 päätettiin ratkaisevasti suunnasta johon Ammattijärjestön ja siihen liittyneiden järjestöjen järjestömuotoja on ryhdyttävä kehittämään. Tällöin hyväksyttiin n.s. teollisuusliittomuoto ja vastaiset ohjeet liittojen rajoiksi suunniteltiin mainitun periaatteen mukaisesti. Kun hyväksytty järjestömuotosuunnitelma kuitenkin oli yksityiskohdissaan heikko, niin päätti kokous asettaa erikoisen järjestömuotokomitean, jonka tuli seuraavalle edustajakokoukselle laatia hyväksytyn periaatteen pohjalle rakentuva yksityiskohtainen ehdotus. Tämä toimikunnan ehdotus tulikin sitten vuoden 1923 edustajakokouksessa järjestömuotokysymyskäsittelyn pohjaksi ja päätti kokous edelleen asettaa teollisuusliittoperiaatteen kannalle, määritellen samalla Ammattijärjestöön kuuluvien liittojen luvun ja rajat (Ammattij. 6mnen edustajakokouksen pöytäkirj. sivut 101—122).

Teollisuusliittoihin siirtyminen on viime vuoden loppuun mennessä toteutunut siten, että on perustettu kolme uutta liittoa ja ensiksi on yhdistety ja lakkautettu. Tämä on tapahtunut seuraavasti:

Rakennustyöväen Uitto perustettiin v. 1924, alkoi toimintansa v. 1925 ja liittyivät siihen kaikki järjestyneet kivityöntekijät ja maalarit sekä rakennuksilla ja tiilitehtailla työskennelleet työläiset S. Saha-, Kuljetus- ja Sekatyöväen liitosta. V. 1925 kolmannen vuosineljänneksen ajalla liittyi S. Tie- ja Vesirakennustyöläisten liitto Rakennustyöväen liittoon. Tämä yhtyminen oli järjestömuotopäätöksessä edellytetty tapahtuvaksi S. Rautatientyöntekijäin liittoon, mutta kun liiton edustajakokous kuitenkin asettui puolustamaan nyt tapahtunutta yhtymistä, joka sitten Ammattijärjestön toimikunnan ja asianomaisten liittojen toimikuntien yhteisten neuvottelujen perustella toteutettiin. Rakennustyöväen liiton rajoja koskevassa, edustajakokouksen järjestömuotopäätöksessä, määrättiin myöskin muurarit, rapparit ja uunintekijät sekä sukeltajat tähän liittoon kuuluviksi, mutta tähän mennessä eivät näiden työntekijäin liitot ole vielä Rakennustyöväen liittoon yhtyneet, syynä on ollut se, että mainittujen liittojen jäsenenemmistö on yhtymistä vastustanut.

Pimteollisuustyöväen liitto perustettiin myöskin v. 1924 ja alkoi toimintansa vuoden 1925 alusta. Tähän yhtyivät S. Puutyöntekijäin liitosta puusepät, verhoilijat y.m. puutyöntekijät, sekä S. Saha-[^] Kuljetus- ja Sekatyöväen liitosta sahalaiset, laatikkotehtalaiset, faaneeritehtalaiset, tulitikkutehtalaiset sekä yleensä kaikki puunjalostusteollisuudessa työskentelevät järjestyneet työläiset.

Kuljetustyöläisten liitto perustettiin ja alkoi toimintansa samanaikaisesti kuin edellisekin ja yhtyi siihen työläisiä Ajurien liitosta ja S. Merimiesten ja Lämmitäjien Uniosta sekä satamatyöläisiä, autonkuljettajia, varasto- y.m. työläisiä S. Saha-, Kuljetus- ja Sekatyöväen liitosta.

Edelläkerroitujen uusien liittojen perustamisen ja siitä johtuvien yhdistelemisien johdosta lopettivat toimintansa S. Kivityöntekijäin, S. Muurarityöntekijäin, S. Saha-, Kuljetus- ja Sekatyöväen ja Ajurien liitot sekä S. Merimiesten ja Lämmittäjien Unio.

Metalliteollisuustyöntekijäin liitossa on järjestömuutospäätöksen mukaisesti tehty järjestelytyötä, kuitenkin on 6:n edustajakokouksen päätös liittorajoista sikäli toteuttamatta ettei Jalometallityöntekijäin liitto ole vielä Metalliteollisuustyöntekijäin liittoon yhtynyt ja on tähän ollut syynä se, että Jalometallityöntekijäin liiton jäsenistö on yhtymistä vastustanut.

EMntarvetyöntekijäin liitto muuttui kokouksessaan viime vuoden huhtikuun 11—13 p m ä nimeään, Suomen Ravinto- ja Nautintoainetyöntekijäin liitoksi. Tämän liiton ja Liike- ja Taloustyöntekijäin liiton, jonka nimi v. 1924 muutettiin S. Liiketyöntekijäin liitoksi, välisiä erimielisyyksiä liittojen rajoista on kuluneena aikana, molempien liittojen toimikuntien yhteisillä neuvotteluilla ja edustajakokouksissa selvitelty ja voidaankin nyt katsoa näiden liittojen kesken ilmenneiden ristiriitojen aiheiden tulleen poistetuiksi.

Lasi- Savi- ja Kemiallisen teollisuuden työväen liiton perustamista koskeva edustajakokouksen päätös on vielä toimeenpanematta. Tähän on ollut syynä se, ettei näiden alojen työläisiä, lukuunottamatta lasityöläisiä, ole vielä saatu huomattavammin järjestäytymään.

Rautateiden työntekijäin liiton muodostamiseksi, järjestömuutospäätöksen edellyttämällä tavalla, on viime aikoina tehty valmistavaa työtä. Viime vuoden joulukuulla pidetystä S. V. Rautateiden Konepajojen työväen liion edustajakokouksessa päätettiin muuttaa liiton nimi Rautateiden työntekijäin liitoksi ja suunniteltiin tämän liiton toimiala käsittäväksi kaikki Suomen Valtion ja yksityisratojen työläiset sekä S. Valtion rautateiden konepajojen työläiset. Myöskin S. Rautatieläisten Ammattiliiton jäsenistön keskuudessa on ollut mielihiteiden vaihtoa, tämän liiton liittymisestä mainittuun Rautateiden työläisten liittoon, joten on luultavaa, että liittyminen lähiaikoina tapahtuukin.

Vuoden 1925 päättyessä oli Suomen Ammattijärjestössä seuraavat 18 liittoa: S. Lasiteollisuustyöväen liitto, S. Puuteollisuustyöväen liitto, S. Sukeltajain liitto, S. Kuljetustyöläisten liitto, S. Paperiteollisuustyöväen liitto, S. Jalometallityöntekijäin liitto, S. Ravinto- ja nautintoainetyöntekijäin liitto, S. Kutomateollisuustyöntekijäin liitto, S. Metalliteollisuustyöntekijäin liitto, S. Kirjatyöntekijäin liitto, S. Muurarien-, Rapparien ja Uunintekijäin liitto, S. Nahkateollisuustyöntekijäin liitto, S. Rautatieläisten Ammattiliitto, S. Vaatetustyöntekijäin liitto, S. V. R. Konepajojen työväen liitto, S. Liiketyöntekijäin liitto, S. Rakennustyöväen liitto ja S. Maatyöväen liitto.

Edellä esitetystä katsauksesta selviää, että S. Ammattijärjestön 6:n edustajakokouksen päätökset järjestömuodoista, varsinkin siltä osalta mikä koskee liittotain jakautumista, liittojen rajoja, ovat suureksi osaksi käytäntöön sovelletut. Mutta vaikka teollisuusliittomuotoon siirtyminen jo onkin suureksi osaksi tapahtunut, niin on edelleen aihetta edustajakokouksen kiinnittää huomiota tähän kysymykseen. Nyt olisi koottava edustajakokouksien välisellä ajalla saadut kokemukset ja niiden nojalla tehtävä tarpeelliset korjaukset aikaisempiin päätöksiin. Näistä seuraavassa:

Kun on tapauksia, että eräät liitot eivät ole viimeisen liittojen rajoja koskevan päätöksen mukaisesti yhtyneet asianomaisiin teollisuusliittoihin, niin olisi edustajakokouksen sellaisista tapauksista sanottava sanansa, Tällaisia ovat Rakennustyöväen liittoon kuuluviksi suunnitellut S. Muurarien-, Rapparien- ja Uunintekijäin liitto ja S. Sukeltajain liitto, jotka ovat yhtymistä vastustaneet. Mutta kun kummankaan viimeksi mainitun liiton taholta ei ole esitetty mitään sellaista joka osoittaisi viimeisen edustajakokouksen, näitä liittoja koskevan, päätöksen käytäntöön soveltumattomiksi, niin olisi edustajakokouksen päätettävä edelleen pitää voimassa näiden liittojen Rakennustyöväen liittoon yhtymistä tarkoittava päätös ja kehoitettava liittoja sitä noudattamaan. Teollisuusliittoperiaatteen mukaisesti olisi Rakennusteollisuusliiton rajoja koskevaa päätöstä sikäli laajennettava, että tähän liittoon kuuluviksi katsottaisiin myöskin rakennuksilla työskentelevät sähkö- ja putkityöntekijät. Kun myöskin S. Jalometallityöntekijäin liitto ei ole yhtynyt S. Metalliteollisuusyöntekijäin liittoon, niin olisi myöskin näitä liittoja koskevaa aikaisempaa päätöstä tehostaen Jalometallityöntekijäin liitolle edustajakokouksen päätöksellä huomautettava, että edustajakokous edelleen katsoo jalometallityöläiset Metalliteollisuusyöntekijäin liittoon parhaiten sopivaksi.

Viimeisen edustajakokouksen järjestömuotopäätös sisältää myöskin määräyksen, että eräitä sukulaisliittoja, niiden muassa Liike- ja Taloustyöntekijäin liitto — nykyinen Liiketyöntekijäm liitto — yhdistettäisiin Kuljetustyöläisten liittoon. Mutta kun nyt on käytäntö edustajakokouksen ajalla osoittanut, että kauppaliikkeissä työskentelevien työläisten järjestäytyminen paremmin edistyy siten, että ne saavat pitää oman liittonsa, niin näyttää edullisemmalta, että Liiketyöntekijäin liitto edelleen säilytetään ja sen olemassaolo nykyisen liiton sääntöjen rajojen mukaisesti vakiinnutetaan, kuitenkin sillä selvennyksellä Kuljetustyöläisten liittoon nähden, että varasto- ja kuljetustyöläiset niillä paikkakunnilla, joissa Liiketyöntekijäin liiton perusjärjestöt muodostetaan koko työpaikan työläisiä käsittäväksi, kuuluvat Liiketyöntekijäin liittoon, mutta muussa tapauksessa kuuluvat kauppaliikkeissä työskentelevät varasto- ja kuljetustyöläiset Kuljetustyöläisten liittoon. Sama, tämän kappaleen alussa mainittu,

järjestömuotopäätöksen kohta, joka edellyttää, että Rautateiden työläisten liitto vastaisuudessa yhdistettäisiin' Kuljetustyöläisten liittoon, kaipaa selventämistä, sillä kokemus on osoittanut, että rautatien työläisille on palkka- y.m. elinehtojen parannustoimenpiteissä paljon sellaista, jota ei muilla aloilla ilmene ja siitä syystä on edullisempaa, että heidän järjestymisensä tapahtuu itsenäisesti, liittämättä yhteen muiden kuljetustyöläisten kanssa. Näistä syistä olisi Rautatien työntekijäin liiton asema vakiinnutettava niiden ohjeiden mukaisesti, mitä on sanottu viimeisen edustajakokouksen järjestömuotopäätöksen Rautatien työläisten liittoa koskevassa kohdassa, kuitenkin jättämällä pois liittorajamääritelmästä ratojen korjaus- ja rakennustyöläiset, jotka S. Tie- ja Vesirakennustyöntekijäin liiton yhtymisen kautta Rakennustyöntekijäin liittoon ovat tähän kuuluvi- viksi katsottavat, sekä kehoitettava kaikkien rautateiden konepajojen ja liikenneosastojen työläisiä liittymään yhteen liittoon.

Kun myöskin Elintarvetyöntekijäin liitto on uudelleen järjestäytynyt Ravinto- ja Nautintoainetyöntekijäin liiton nimellä ja edustajakokouksen Elintarvetyöntekijäin liitolle vahvistamissa rajoissa olisi tämän näin nimeään muutaneen liiton kokoonpano hyväksyttävä sekä liiton rajoiksi hyväksyttävä sen säännöissä lähemmin määrätty työläisryhmät.

Vaikka *Lasi-, Savi- ja Kemiällisen teollisuuden työväen liitto* ei vielä ole pääsytkään muodostautumaan, niin olisi kuitenkin Ammattijärjestön edustajakokouksen edelleen vahvistettava tätä liittoa koskeva edellisen edustajakokouksen päätös. Tämän liiton aikaansaamiseksi olisi lähdeittävä siitä, että nykyinen Lasiteollisuustyöntekijäin liitto muuttaisi nimeä Lasi-, Savi- ja Kemiällisen teollisuuden liitoksi ja Ammattijärjestön toimikunnan tehtäväksi voitaisiin jättää toimenpiteet tämän liiton kehittämiseksi nimeään vastaavaksi. Näin järjestellen saataisiin lasityöläisille, joiden liito nyt on heikko, tukea toisilta sukulaisammateilta ja tällainen yhteistyö tulisi hyödyttämään kaikkia näiden alojen työläisiä.

Vielä kaipaisi tarkistusta viimeisen edustajakokouksen Kirjatyöntekijäin liittoa koskeva päätös, jolla sanomalehtien toimittajat määrättiin tähän liittoon kuuluvi- viksi, sillä tähän mennessä ei sanomalehtien toimittajien keskuudessa ole ilmennyt halua kirjatyöläisiin liittymiseen, vaan ovat he, sikäli kun ovat ammatillisesti järjestäytyneitä, liittyneet m.m. Liiketyöntekijäin liittoon. Tämän käytäntöön soveltumattoman päätöksen sijasta olisi sopivinta päättää, että työväen sanomalehtien toimittajain mahdollisesti muodostama liitto johon on tilaisuus liittyä kaikkien työväen sanomalehtien toimittajilla, puoluesuuntiin katsomatta, voi itsenäisesti liittyä S. Ammattijärjestöön.

Kun Puuteollisuustyöntekijäin liiton ja Metalliteollisuustyöntekijäin liiton välillä saattaa syntyä epäselvyyttä kumpaan liittoon

kuuluvaksi on, katsottava ajokalupa jo jen työläiset, niin olisi syytä päättää Puuteollisuustyöntekijäin liiton rajoja koskevassa kohdassa, että työläiset sellaisista ajokalupajoista, joissa laitoksen päätuote on katsottava metalliteollisuuteen kuuluvaksi, kuuluvat Metalliteollisuustyöntekijäin liittoon ja niissä joissa tuotanto on katsottava puuteollisuudeksi, kuuluvat työntekijät Puuteollisuustyöväen liittoon.

Perusjärjestöjä koskeva järjestömuutospäätös joka edellisessäkin kokouksessa tuli vahvistetuksi jo v:den 1920 edustajakokouksen hyväksymässä muodossa, olisi edelleen voimassa olevaksi hyväksyttävä, kuitenkin sillä lisäyksellä, niin perusjärjestöihin, kuin liittojen rajoihinkin nähdén, että näiden päätösten toimeenpanosta johtuvat riidat ratkaistaan, edustajakokouksien välisellä ajalla, asianomaisten liittojen toimikuntien ja S. Ammattijärjestön toimikunnan kesken pidettävien neuvottelujen kautta.

Edelläolevan perusteella ehdotetaan, että S. Ammattijärjestön 7;mäs edustajakokous järjestömuutokysymyksestä päättäisi:

1) että S. Ammattijärjestön 5 :nnen ja 6 -nnen edustajakokouksien päätökset ammatillisista perusjärjestöistä pidetään edelleen voimassa, lukuunottamatta ammatillisia keskusneuvostoja, joista päätetään erikseen;

2) että edustajakokous edelleen hyväksyen teollisuusliittoperiaatteelle rakentuvan järjestörakenteen, päättää, hyväksyä Ammattijärjestöön seuraavat liitot ja niiden rajat:

1. *Puuteollisuustyöväen liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: huonekalu-, konttori- ja koulukalustehtaiden, puuseppä- ja verhoilutyöpajojen työläiset, höyläämöjen ja puunjalostustehtaiden työläiset, puulaiva- ja venlieveistämöjen, puusorvaamojen, tynnyri-, pyörä- ja ajokalutehtaiden (sellaisissa ajokalutehtaissa ja pajoissa, joiden päätuote on katsottava puuteollisuuteen kuuluvaksi), kehys- ja kul-tastehtaiden työläiset, piano- ja urkuharmoõnitehtaiden työläiset, leikkikalu-, harja-, sivellin-, korkki-, kävelykeppi- ja sateensuojatehtaiden työläiset, faneeri-, rulla-, nappula- ja tulitikkutehtaiden työläiset, paju- ja rottinki työntekijät, sahalaistosten ja Lautatarhojen työläiset, ne metsä-, uitto- ja lastaustyöläiset, jotka välittömästi toimivat sahalaistosten yhteydessä, sekä ne työläisryhmät, jotka välittömästi ovat edellämainittujen teollisuusalojen yhteydessä ja jotka eivät paremmin sovi muihin liittoihin.

2. *Rakennustyöntekijäin liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: kirvesmiehet ja rakennuspuusepät, muurarit, rapparit, uunintekijät, kivi-tömielijet, maalarit, ja ne sähkö-, putki- ja vesijohtotyöntekijät, jotka työskentelevät rakennuksilla sekä rakennuksilla työskentelevät naiset ja aputyöläiset; tiili-, kipsi- ja riksilevytyöntekijät, asfaltti-,

sementti- ja kalkkitehtaiden työläiset; rakennusten, siltain, kanavain ja rautateiden rakennuksilla työskentelevät työläiset. Samoin kaikki ne muut työläisryhmät, jotka työnsä puolesta kuuluvat läheisemmin rakennusteollisuus- kuin mihinkään muuhun teollisuusryhmään.

3. *Metalliteollisimstyöntekijäin liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: masuunien eli raudanvalmistuslaitosten ja konepajojen työläiset (paitsi ei rautateiden konepajojen), naula-, rautalanka-, viila-, sahanterä-, putkijohto-, sähkökone- ja kuntoonpanotehtaiden työläiset, voimansiirtolaitosten, laivatelakkain, messinki- ja tinavalimojen, karkea ja hienotaepajojen työläiset, sekä muut metalliteollisuusalojen työskentelevät työläiset, jotka eivät työskentele muiden teollisuusalojen korjaustyöpajoissa tai muiden teollisuuksien sivuammateissa. Kuitenkin sillä selvennyksellä Puuteollisuustyöväen liittoon nähden, että seilaisi m ajukalutehtaiden tai t^jöpajojen työläiset, joiden pääasiallisin tuotanto on katsottava kuuluvan metalliteollisuuteen, kuuluvat Bfmetalliteollisuustyöväen liittoon.

Lisäksi kuuluvat tähän liittoon metallityötä suorittavien itsenäisten metallityöpajojen työläiset, kuten lakki-, pelti- ja vaski-, puukko-, kulta- ja hopeasepät sekä kaivertajat. Kaikkien edellämainittujen laitosten työläiset sivuammatteineen ja työaloineen kuuluvat tähän liittoon.

4. *Paperiteolmsuustyöväen liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: paperi-, puumassa- ja selluloosatehtaiden työläiset, kattuhuopa-, tapetti-, kirjekuori-, paperipussi-, kartonki-, paperikotelo y.m. paperijalostustehtaiden työläiset. Myöskin paperiteollisuudessa työskenteleväin sivuammattien, kuten korjauspajojen y.m. työläisten on kuuluttava tähän liittoon.

5. *Kirjatyöntekijäin liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: kirjanpainajat, kone- ja käsinlatojat, kivipainajat ja kemigraafityöläiset, kirjansitojat sekä muut kirjateollisuudessa työskentelevät työläiset ja ne kirjapaino- ja sanomalehtikonttoreissa työskentelevät, jotka eivät ole työväenliikkeen vastustajia.

Edellisessä edustajakokouksessa tähän liittoon kuuluviksi määrättyt sanomalehtien toimittajat voivat perustaa itsenäisen liiton ja katsotaan se voitavan hyväksyä S. Ammattijärjestöön jos työväen sanomalehtien toimittajain liitto perustetaan sellaiseksi, että siihen voivat kuulua kaikkien työväen lehtien toimittajat puoluesuhteisiin katsomatta.

6. *Ravinto- ja Naitintoainetyöntekijäin liitto.* Tämä liitto käsittää kaikki leipomoiden ja konditorioiden työläiset, keksi-, makarooni-, sokeri-, karamelli- ja marmelaaditehtaiden työläiset, teurastajat ja makkaratehtaiden työläiset, liha- ja kalasäilyketehtaiden työläiset,

kalja-, virvoitusjuoma- ja mehutehtaiden työläiset, meijeri-, kasvis-
voi- ja margariinitehtaiden työläiset, mylly-, ravintola- ja taloustyö-
läiset, tupakkatehtaiden työläiset, pesijät, silittäjät ja saunottajat,
sekä kaikilla mainituilla aloilla työskentelevät varastotyöläiset, läm-
mittäjät, koneidenhoitajat, ajomiehet, siivoojat y.m. työntekijäin
ryhmät, jotka ovat heihin verrattavissa.

7. *Kutonnteollisuustyövän liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: pel-
lavanpuhdistustyöläiset, tekovilla-, puuvilla-, villa-, pellava-, nauha-
kutomo-, akkunaverho-, pitsi- ja värjäystehtaiden työläiset sivuam-
matteineen sekä trikoo- ja sukankutomojen ja yleensä kaikki kutoma-
teollisuuden alalla työskentelevät työläiset.

8. *Yaatetusteollisuustyövän liitto.* Liittoon kuuluvat kaikki
vaatetusten valmistuksen aloilla työskentelevät käsityö- ja tehdas-
työläiset, ellei työpaikka ole jonkun muun työlaitoksen yhteydessä,
jolloin he kuuluvat siihen liittoon, mihin laitoksen varsinainen työ-
väki kuuluu.

9. *Nalicateollisuustyövän liitto.* Liiton toimiala käsittää jal-
kine- ja käsinetehtaat ja työpajat, nahkuri- ja satulasepäntiikkeet ja
hihnatehtaat sivuammatteineen sekä kumitehtaat.

10. *Kuljetustyöläisten liitto.* Tähän liittoon kuuluvat raitiotei-
den, ajuri- ja tullilaitosten työläiset, kaupan y.m. liikenteen kulje-
tus- ja varastotyöläiset (Sellaisilla paikkakunnilla, joissa S. Liike-
työntekijäin liiton perusjärjestö muodostaa koko kauppaliikettä
käsittävän järjestön, kuuluvat myöskin kuljetus- ja varastotyöläiset
Liike työntekijäin liittoon.) sekä muut näillä aloilla työskentelevät
työläiset, jotka eivät paremmin sovi muihin liittoihin.

11. *Mcuityövän liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: kaikki varsinai-
sen maatalouden ja sen sivuelinkeinojen aloilla työskentelevät työ-
läiset, sekä ne metsätyöläiset, jotka Etelä-Suomessa työskentelevät
tilapäisesti metsä- ja uittotöissä.

12. *Lasi-, savi- ja kemiallisen teollisuuden työvän liitto.* Tähän
liittoon tulevat kuulumaan lasitehtaiden, kaakeli-, fajanssi- ja pors-
liinitehtaiden työläiset; kemiallisten tehtaiden y.m. samanlaisten
työalojen työläiset. Tämän liiton aikaansaamista kehitetään siten,
että nykyistä lasiteollisuustyöntekijäin liittoa kehoitetaan muutta-
maan nimeä Lasi-, savi- ja kemiallisen teollisuuden työvän liitoksi,
johon Ammattijärjestön toimikunnan avustuksella koetetaan liittää
muuta tähän liittoon edellä kuuluviksi suunniteltuja työläisryhmiä.

13. *Rautateiden työntekijäin liitto.* Tähän liittoon tulevat kuu-
lumaan: kaikki Suomen valtion ja yksityisratojen työläiset sekä Suo-
men valtionrautateiden konepajojen työläiset. (Tähän liittoon kuu-

luviksi ei katsota rautateiden rakennustyöläisiä, jotka ovat jo liittyneet Rakennustyöväen liittoon.)

14. *Liiketyöntekijäin liitto.* Tähän liittoon kuuluvat: kauppaliikkeissä, konttoreissa, pankkiliikkeissä, vakuutuslaitoksissa, varastoissa, muotiliikkeissä, puhelinlaitoksissa, elävienkuvien teattereissa ja muissa huvituslaitoksissa, parturinliikkeissä työskentelevät työläiset ja näiden liikkeiden siivoojat; ajomiehet, autonkuljettajat ja varastomiehet seliaisilla paikkakunnilla ja liikkeissä, joissa tämän liiton perusjärjestö muodostaa koko kauppaliikettä käsittävän järjestön, muissa tapauksissa kuuluvat nämä työntekijät Kuljetustyöntekijäin liittoon. Myöskin kuuluvat tähän liittoon kaikki henkisen työntekijät, kuiven teknikot, piirtäjät, toimitsijat y.m. näihin verrattavat, jotka eivät paremmin kuulu johonkin toiseen liittoon.

Tällä kertaa vielä ammatittaisen järjestäytymisen pohjalla olevia *S. Muurarien-, Rapparien ja Uunintekijäin liittoa* ja *S. Sukeltajain liittoa* kehoitetaan edelläolevan liitottaisen ryhmityksen mukaisesti liittymään *S. Rakennustyöväen liittoon* ja *S. JalometalUtyöntekijäin liittoa* liittymään Metalliteollisuustyön teki jäin liittoon sekä *Suomen Valtionrautateiden Konepajatyöntekijäin liittoa* ja *Rautatieläisten Ammattiliittoa* yhdistymään yhdeksi Rautateiden työntekijäin liitoksi.

Kaikkien edellämainittujen liittojen toimikuntien on ryhdyttävä toimenpiteisiin, että teollisuusliittomuotoperiaate, liittojen työalaan kuuluvien työläisryhmien ja työpaikkojen suhteen tulee järjestymiseen nähdn mahdollisimman tarkoin toteutettua.

3) Eri työläisryhmien yhdistäminen edelläolevan suunnitelman mukaisesti tulee tapahtua asianomaisten työläisryhmien vapaaehtoisien päätösten perusteella ja valistustyön kautta.

4) Näiden päätösten toimeenpanosta tai liittojen rajojen määrittelyn soveltamisesta johtuvat erimielisyydet ratkaistaan asianomaisten liittojen toimikuntien ja *S. Ammattijärjestön* toimikunnan yhteisillä neuvotteluilla.

Suomen Ammattijärjestö r.y., Toimikunta.

S.V.R. Konepajojen t.t. liiton Helsingin osasto.

Järjestömuotokysymys on epäilemättä tärkeimpiä kysymyksiä nykyisessä ammatillisessa liikkeessä. Kuten lienee tunnettua, on järjestömuotokysymys ollut vireillä ja vuosikymmeniä ulkomailla. Englannissa perustettiin v. 1913 yhteinen rautatieläisten liitto, joka yhdistyminen vaikutti sen, että jäsenmäärä nousi kaikkiaan 481,000. Näin syntynyt järjestöä tervehdittiin ammatillisen järjestymisen uutena teollisuusjärjestön mallina.

Tällaista voimakasta järjestöä meilläkin rautatieläisten keskuu-

nessa kaivattaisiin. Mutta asiat tällä kertaa ovat kuitenkin toisin, sillä konepajoillamme toimii tällä hetkellä seuraavia eri liittojen jäseniä, nimittäin: Puuteollisuustyöt., Rakennustyöntekijäin ja Suomen Metalliteollisuustyönt. liittojen ynnä muiden liittojen jäseniä. Tällainen järjestäytyminen vaikeuttaa yhtenäistä toimintaa. — Tämä kysymys on myöskin meillä ollut jo vuosikautia pohdinnan alaisena, joskin vasta v. 1920 S. Ammattijärjestön edustajakokous kiinnitti asiaan suurempaa huomiota, tehden kuitenkin silloin enemmän periaatteellisen kuin kiinteän päätöksen. Vasta v. 1923 toukokuussa pidetyssä S. Ammattijärjestön kuudennessa edustajakokouksessa tehtiin kiinteä päätös työläisten yhdistymiseen nähden. — Siis niinkuin jo edellä mainittiin on tällaisen epäkohdan poistaminen kieltämättä tarpeellinen, sillä onhan päivänselvää, että saman työnantajan työntekijäin tulee kuulua samaan ja yhtenäiseen liittoon. Tämän toimenpiteen kautta päästäisiin melko lähelle sitä muotoa mikä Suomen ammattiyhdistysliikkeessä on tunnustettu teollisuusliiton ainoaksi ja oikeaksi järjestömuodoksi, koska yhteen liittoon kuulumisen epäilemättä vaikuttaa työläisten järjestö voimien kehittämiseen.

Edelläolevaan nojaten ehdotamme S. Ammattijärjestön 7 :lle edustajakokoukselle hyväksyttäväksi seuraavan päätöslauselman:

1) että ne työläiset, jotka kuuluvat eri liittoihin, mutta työskentelevät S.V.R. konepajoissa, liitettäisiin yhteen ainoaan liittoon, johon tulisi kuulumaan kaikki rautatielaitoksen palveluksessa olevat työläiset;

2) että S. Ammattijärjestön edustajakokous velvoitaisi asianomaiset liitot keskenään sopimaan, miten yhtyminen on parhaiden suoritettava.

Tampereen ja Lähiympäristön Rakennustyöläisten Keskusjärjestö.

Koska on todennäköistä, että Ammattijärjestön edustajakokous tulee käsittelemään järjestömuotokysymystä koko laajuudessaan, niin liittojen kuin perusjärjestöjenkin kohdalta, niin saa Tampereen Rakennustyöntekijäin Keskusjärjestö mielipiteenään esittää seuraavaa:

Teollisuusliittomuodot ovat säilytettävät ja niitten pohjalla uusia kehitettävä. Samaten on perusjärjestömuodot säilytettävä ja tällä pohjalla niitä kehitettävä, koska ne vastaavat nykyisin parhaiten tarkoitustaan ja ovat vakiintuneet käytännössä. Kokous vaan terästä, että liitot ja perusjärjestöt niitä noudattavat.

Ylläolevan perusteella esitämme:

että kokous päättää säilyttää teollisuusliittomuodot, sekä perusjärjestömuodot ja terästä, että liitot ja perusjärjestöt niitä noudattavat.

Suomen Paperiteollisuustyöväen Liiton ja Suomen Puuteollisuustyöväen Liiton yhdistäminen.

Yhä voimakkaammaksi paisunut kapitalistinen riisto on pakottanut työläisten muodostamaan ammatilliset järjestönsä sellaisiksi, että ne paremmin kuin näihin asti voisivat vastata kapitalistien muodostamia, luokkansa etujen valvoja-yhtymiä. Kun varhaisemmin käytännössä olleet, ammatittain järjestäytymiseen perustuvat liittomuodot osoittautuivat nykyoloissa riittämättömiksi, alettiin muodostaa teollisuuksittain järjestäytymiseen perustuvia liittomuotoja. Tässä ei tarvinne lähteä laajemmin perustelemaan uusien liittomuotojen tarpeellisuutta ja niiden välttämättömyyttä nykyaikaisessa työn ja pääoman välisessä taistelussa, sillä siksi perusteellisesti on se kysymys selvitetty S. Ammattijärjestön ja eri liittojen edustajakokouksissa, etenkin Ammattijärjestön v. 1923 pidetyssä edustajakokouksessa. Sanotussa edustajakokouksessa päätettiin ryhtyä kiinteämmin toteuttamaan teollisuusliittomuotoon siirtymistä ammattiyhdistysliikkeessämme. Tästä oli jo v. 1920 pidetyssä Ammattijärjestön edustajakokouksessa tehty periaatteellinen päätös, jota v. 1923 edustajakokouksessa päätettiin ryhtyä toteuttamaan. Tämä johtikin siihen, että v. 1924 pidetyssä eri liittojen edustajakokouksissa päätettiin ryhtyä muodostamaan liittorajoja edellämämainitun päätöksen mukaisiksi.

Mutta jos mielitään teollisuuksittain järjestäytyminen saada tarkoitusnaan vastaavaksi, on päästävä siihen, että kaikki ne työalat, jotka ovat läheisiä toisilleen, saataisiin liittymään samaan liittoon. Vasta silloin saamme järjestäytymisemme sille asteelle, kuin sen pitäisi olla ja myös liittomme sellaisiksi, että ne voivat todella luoda sen voiman, jonka me tarvitsemme pitääksemme puoliamme kapitalisteja vastaan.

S. Puuteollisuustyöväen liiton ja S. Saha-, kuljetus ja sekatyöväen liiton toimikuntien yhteisessä alustuksessa S. Ammattijärjestön v. 1923 pidetylle edustajakokoukselle, jossa alustuksessa esitettiin uusiin liittomuotoihin siirtymistä, ehdotettiin m.m., että Suomen Paperiteollisuustyöväen liiton olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin liiton yhdistämiseksi Puuteollisuustyöväen liittoon. Asia saikin kannatusta, mutta jäi sen lopullinen päättäminen toistaiseksi. Nyt kuitenkin olisi jo aika ryhtyä sanottua ajatusta toteuttamaan.

Jokaiselle meistä lienee selvillä se tosiseikka, että paperiteollisuustyöväestö on verrattain lähellä niitä työaloja, joilla S. Puuteollisuustyöväen liiton toiminta-alaan kuuluva työväestö työskentelee. Sen jälkeen, kun paperin valmistuksessa on alettu raaka-aineena käyttää puuta, ovat paperiteollisuustyöalalla työskentelevät työläiset ammattinsa puolesta tulleet yhä lähemmäksi puuteollisuudessa työskenteleviä muita työläisryhmiä. Paperiteollisuus on vuosi vuodelta käynyt yhtä suurimerkityksellisemmäksi tuotannon haa-

raksi, joten sillä teollisuuden alalla työskentelee jo huomattava joukko työläisiä, käsittäen v. 1924 teollisuustilaston mukaan noin 13,000 työläistä, jakaantuen nämä seuraavasti:

Puuhiomo ja pahvi-

tehtaat	miehiä	2,123	henk.	naisia	1,298	h.	yht.	3,421	h.
Selluloosatehtaat:..	„	4,083	„	„	1,333	„	„	5,416	„
Paperitehtaat:_____	„	2,689	„	„	1,852	„	„	4,541	..
Yhteensä:	„	8,895	„	„	4,483	„	„	13,378	..

Tästä joukosta kuuluu S. Paperiteollisuustyöväen liittoon v. 1924, sanotun liiton julkaiseman tilaston mukaan 2,121 henkilöä, joista miehiä 1,446 ja naisia 675. Vaikka paperiteollisuus on yleensä kannattavampia teollisuusaloja ja yhä voimakkaammaksi paisuvaa, jota osoittaa m.m. sekin, että vuonna 1924 kohosi sanottujen tuotteiden arvo edelliseen vuoteen verraten 145 milj. markalla, ollen se vuonna 1923 1,208,600,000:— ja v. 1924 1,353,800,000:— mk. ovat sen alan työntekijäin palkat silti miltei huonoimmat kuin millään muulla teollisuuden alalla työskentelevien työläisten palkat. Tämä on luonnollinen seuraus siitä heikosta järjestäytyneisyydestä, joka paperiteollisuustyöläisten keskuudessa on olemassa, Puuteollisuustyöläisiä on noin 50,000, joista kuuluu S. Puuteollisuustyöväen liittoon vähän vaille 8,000, sekä joku määrä rakennustyöväen liittoon ja pienempi määrä muihin liittoihin. Puuteollisuudessa ja paperiteollisuudessa työskentelee siis yhteensä noin 60,000 henkilöä, vähän ylitse. Näistä on järjestyneitä noin kymmenisentuhatta. Kuten sanottu, ovat paperiteollisuudessa työskentelevät työläiset verrattain lähellä puuteollisuudessa työskenteleviä työläisryhmiä. Etenkin varsinainen paperipuiden teko on miltei yhteistä tukinkaatajien kansaa ja pitäisi heidän olla yhteisissä järjestöissä. Tämä senvuoksi, että monessa tapauksessa ovat työnantajat aivan samoja molemmille työläisryhmille, ja palkka- y.m. työliikkeet voitaisiin ajaa paljon voimakkaammin, jos työläiset kuuluvat samaan liittoon, kuin silloin, jos he ovat jakaantuneet useihin eri liittoihin. Sama on laita niissä teollisuuslaitoksissa, joissa on useaan eri liittoon kuuluvia työläisiä. Teollisuusliittomuotojen mahdollisimman täydelliseksi saaminen taas edellyttää, että muodostamme toisiansa lähellä olevista työläisryhmistä mahdollisimman suuren ja samalla voimakkaan teollisuusliiton, joka voi hallita koko kysymyksen alaista teollisuusalaa. Sano mattakin on selvää, että jos S. Puuteollisuustyöväenliitto ja S. Paperiteollisuustyöväen liitto yhdistyisivät, muodostaisi se sellaisen yhtymän, joka pystyisi turvaamaan työläisiä Puuteollisuus- ja Paperityönantajakapitalistien häikäilemätöntä riistohimoa vastaan.

Teollisuusliittomuotoihin siirtymisen tärkeyden on myös Paperiteollisuustyöväen liitto käsittänyt jo niin aikaisin kuin v. 1917, jolloin liiton taholta tehtiin S. Ammattijärjestön edustajakokoukselle

alustus teollisuusliittomuotoihin siirtymisestä. Tässä alustuksessa sanotaan m.m., että "meillä käytännössä oleva ammattiliittomuoto on osoittautunut, ainakin tehdaslaitoksissa epäkäytännölliseksi, joten on syytä ryhtyä toimenpiteisiin liittomuotojen uudistamiseksi. Työväestö, joka työskentelee samalla työnantajalla, samassa teollisuuslaitoksessa, kuten esim. paperiteollisuusalalla, jakautuu nykyään moneen eri ammattiosastoon ja ammattiliittoon. Siten saman työnantajan palveluksessa samassa tehtaassa työskentelevät työntekijät kuuluvat paperiteollisuus-, metalliteollisuus-, tehdas- ja sekatyöväen-, puutyöntekijäin-, muurarien-, kivityöntekijäin, ja kuljetustyöntekijäin liittoihin. Bi tosin jokaisessa tehtaassa näin moneen, mutta on kuitenkin useita tehtaita, joissa näinkin monen eri liiton jäseniä työskentelee. Tästä järjestäytymismuodosta seuraa ammattiyhdistystoiminnalle usein erinäisiä haittoja ja hankauksia." Ja jatketaan sanotussa alustuksessa, että tosiasiat puhuvat selvää kieltä sen puolesta, että tällainen liittorakennemuoto on tarpeen vaatima, sen vallitessa kun olisi mahdollista tehdä aina täysin yhtenäiset työolojen parannussuunnitelmat. Ammatillinen liike saavuttaisi siten yhtenäisen ja voimakkaan esiintymisen työnantajiin nähden. Työselkkaukset samalla harvenisivat, ja työväen saavutukset kuitenkin suurenisivat. Tämä on aivan oikea kanta. Ja pitää se paikkansa myös ja vielä suuremmassa määrässä silloin, kun nämä kaksi mainitsemaamme liittoa yhdistettäisiin. Samoilla työaloilla työskentelevät työläisryhmät kun silloin tulisivat paremmin tilaisuuteen valvomaan etujaan yhtenäisemmin, kuin kahdessa eri liitossa ollen. Tällainen yhtyminen olisi sitäkin välttämättömämpää, kun "Paperiteollisuuden alalla on yhä selvemmin näkyvissä pyrkimys yhdistää pienemmät teollisuuslaitokset suurempiin yhtymiin, koska pienet liikkeet eivät voi menestyksellisesti hoitaa yli koko maailman haaraantuvaa vientiä."

Ehdotamme siis edellä sanottuun viitaten, että

Suomen Ammattijärjestön edustajakokous päättää kehoittaa S. Paperiteollisuus- ja Puuteollisuus- ja Työväen liittoa ja S. Puuteollisuus- ja Työväen liittoa ryhtymään toimenpiteisiin sanottujen liittojen yhdistämiseksi, ja että tämän yhdistymisen tulisi tapahtua, mikäli mahdollista, viimeistään vuoden 1927 loppuun mennessä.

Suomen Puuteollisuus- ja Työväen Liitto r.y.

Suomen Ammattijärjestön suhde kansainvälisiin ammattiyhdistysinternationaaleihin.

Suomen Ammattijärjestö ei ole sitten jälkeen vuoden 1914 kuulunut mihinkään kansainväliseen ammattiyhdistys-internationaaliin. Maailmansota ja sitä seurannut vuoden 1918 luokkasota, ovat luoneet tilanteen, jossa yhtyminen ei ole ollut mahdollista.

Ensimmäisessä Ammattijärjestön edustajakokouksessa, joka pidettiin luokkasodan jälkeen keväällä 1920, ei tehty kansainvälisyyskysymyksestä minkäänlaista päätöstä. Mutta jo vuoden 1921 lopulla herätettiin Ammattijärjestöä alaisissa perusjärjestöissä kysymys Ammattijärjestön liittamisestä Punaiseen Ammattiyhdistys-internationaaleen. Toimikunnan aloitteesta toimitettiinkin sittemmin helmikuun 15 p. ja maaliskuun 1 p. 1922 välisenä aikana jäsenäänestys kyseessäolevasta asiasta.

Kokouksessaan huhtikuun 10 p. m.ä. tarkisti Ammattijärjestön toimikunta edellämainitun äänestyksen tulokset ja totesi, että Suomen Ammattijärjestön jäsenistö oli 12,215 äänellä 5,957 ääntä vastaan äänestänyt Punaiseen Ammattiyhdistys-internationaaleen liittymisen puolesta. Äänestyksen tulosta tarkistaessaan päätti toimikunta, katsoen siihen, että äänestykseen osanotto ei ollut erikoisemman runsas ja koska äänestykseen osaaottaneista lähes yksi kolmasosa oli vastustavalla kannalla, käyttää sitä valtuutta, jonka se oli itselleen ennen äänestystä pidättänyt ja siirtää toistaiseksi Suomen Ammattijärjestön liittämisen Punaiseen Ammattiyhdistys-internationaaleen. Toimenpide katsottiin sillä hetkellä Ammattijärjestön kokonaisedun ja yhtenäisen toiminnan kannalta parhaimmaksi menettelytavaksi.

Vuoden 1923 edustajakokous ei tehnyt kansainvälisyyskysymyksestä edellisestä poikkeavaa päätöstä, vaan päätti Ammattijärjestö jäädä edelleenkin riippumattomaan asemaan.

Suoritetun äänestyksen tulos Punaiseen Ammattiyhdistys-internationaaleen liittumisesta ei siis johtanut vuosien kuluessa minkäänlaisiin käytännöllisiin tuloksiin. Asiallisesti on se nyt jo menettänyt merkityksensä ja olisi edustajakokouksen tämä päätös nyt purettava, koska sitä — väärin tulkiten — on käytetty agitatioaiheena Ammattijärjestön vahingoittamiseksi.

Suomen Ammattijärjestön riippumattomuus ammatillisen liikkeen kansainvälisistä järjestöistä ei ole ollut sen mielipiteen ilmaisu, ettei Suomen ammatillisesti järjestynyt työväestö käsittäisi ja tunnustaisi kansainvälisen yhteistoiminnan suurta arvoa ja merkitystä työväenluokan taistelussa kansainvälisesti järjestynyttä pääoman mahlaa vastaan. Sen ovat Ammattijärjestön ja sen alaisten liittojen edustajakokoukset jatkuvasti tunnustaneet ja ovatkin useat liitot liittyneet oman teollisuutensa tai ammattialaansa vastaaviin kansainvälisiin sihteeristöihin ja liittoihin. Tätä kehitystä on edelleen jatkettava.

Mutta se, mikä on ollut mahdollista liitoille ei ole onnistunut Ammattijärjestölle, joka on kaikkien palkkatyöläisten yhteinen taloudellinen järjestö. Sen on kaikessa toiminnassaan pidettävä ohjeenaan järjestön kokonaisuutta ja yhtenäisyyttä. Tässä pyrkimyksessään sillä on suuria vaikeuksia voitettavanaan, sillä Ammattijärjestön jäsenistön ajatus- ja harrastuspiirit ovat useissa kysymyksissä toisilensa jyrkästi vastakkaiset. Tunnettua on, että jäsenistöön kuuluu

niin sosialidemokraatteihin kuin vasemmistoon lukeutuvia työläisiä, jolla on eriävä käsitys siitä, miten kansainvälisyyskysymys olisi: Ammattijärjestössä ratkaistava. Näinollen ei Ammattijärjestölle ole yhtä helppoa ja vaivatonta ratkaista kansainvälisyyskysymystä kuin mitä se on yksityisille liitoille, joissa yhtenäisen päätöksen aikaansaamiseen vaikuttavat lisäksi monet muut sellaiset seikat, joita Ammattijärjestö ei nykyisin voi hyväkseen käyttää. Ammatillisen liikkeen yhtenäisenä ja ehjänä säilyttämisen kannalta on siis tarkoin harkittava, ettei kansainvälisten suhteitten solmimissalla aikaansaada hajaannusta Ammattijärjestön jäsenistön keskuudessa. Tämän kannan on omaksunut Ammattijärjestön viimeinen edustajakokous ja sitä käsitystä on jatkuvasti edustanut nykyinen toimikunta.

Kun tällä hetkellä ei ole mitään sellaisia seikkoja, jotka osoittaisivat, että Suomen Ammattijärjestö voisi läheskään yksimielisenä liittyä Amsterdamin tai Punaisen ammattiyhdistys-internationaalen jäsenyyteen, niin liikkeen kokonaisedun kannalta ei ole suotavaa, että edustajakokous päättäisi liittyä jompaan kumpaan mainituista internationaaleista. Mielestämme on kysymys jätettävä edelleen leppäämään. Jos sellainen tilanne ilmenee, että olisi mahdollisuuksia liittää Suomen Ammattijärjestö johonkin sellaiseen ammattijärjestöjen-internationaaleen, johon liittyminen voisi tapahtua lähes yksimielisesti, asettamatta vaaranalaiseksi Ammattijärjestön eheyttä, saisi valittava Ammattijärjestön toimikunta asettaa silloin kysymyksen jäsenäänestyksellä ratkaistavaksi. Tämänlaisen valtuuden antaminen toimikunnalle ei ole edustajakokouksella mitenkään liiaksi uskallettua, koska Ammattijärjestön toimikunnassa on kaikilla liitoilla edustus-oikeus suhteellisesti jäsenlukunsa perusteella, joten kysymyksen asettaminen äänestystä varten voi tapahtua koko ammatillisesti järjestyneen työväen mielipidettä kuulemalla.

Vuoden 1924 lopulla ryhtyivät Englannin ja Venäjän mahtavat Ammattijärjestöt yhteistyöskentelyyn sellaisen tilanteen luomiseksi, että kaikkien maiden ammatillisesti järjestyneitä työläisiä yhdistävä kansainvälinen liitto saataisiin aikaan. Suomen Ammattijärjestön toimikunta on seurannut tätä hanketta suurella mielenkiinnolla. Toimikunta on ollut sitä mieltä, että jos tällainen, maailman ammatillisesti järjestyneitä työläisiä yhdistävä järjestö tavalla tai toisella saataisiin luotua, merkitsisi se sellaisen internationaalen muodostamista, johon Suomenkin Ammattijärjestö voisi, suurin piirtein katsottuna yksimielisesti yhtyä. Tässä mielessä onkin toimikunta asettanut yhteyteen englantilais-venäläisen ammatillisen liikkeen kansainvälisen eheyttämiskomitean ja sen yksityisten jäsenten kanssa ja näiden myötävaikutuksella myöskin Englannin ja Venäjän ammattijärjestöjen kanssa. Ne kaikki ovat antaneet Suomen Ammattijärjestön toimikunnalle arvokkaita ja yhtenäisyysliikettä selostavia tietoja. Koska tämän, jo aloitetun yhteistoiminnan jatkuva ylläpito on mielestämme Ammattijärjestön kokonaisuuden edun mukaista,

ehdottaa toimikunta, että edustajakokous hyväksyisi nämä toimenpiteet ja valtuuttaisi Ammattijärjestön toimikunnan jatkamaan aloitettua työtä eheyttämisen aikaansaamiseksi kansainvälisessä ammattiyhdistysliikkeessä.

Kaiken edelläesitetyn perusteella ehdottaa Suomen Ammattijärjestön toimikunta seitsemännen edustajakokouksen päätettäväksi:

1) että helmikuun 15 p:n ja maaliskuun 1 p:n välillä v. 1922 suoritetulla jäsenäänestyksellä tehty päätös Suomen Ammattijärjestön liittamisestä Punaiseen Ammattiyhdistys-internationaaleen puretaan;

2) että edustajakokous kehoittaa liittoja liittymään alaansa vastaaviin kansainvälisiin sihteeristöihin (internationaaleihin) ;

3) että Suomen Ammattijärjestö pysyy edelleen riippumattomana, liittymättä mihinkään kansainväliseen ammattijärjestöjen internationaaleen;

4) että edustajakokous valtuuttaa toimikunnan edustajakokouksen väliajalla harkintansa mukaan toimeenpanemaan jäsenäänestyksen johonkin sellaiseen ammattijärjestöjen internationaaleen liittymisestä, johon liittymisen voitaisiin Ammattijärjestön eheyttä vaaraan saattamatta suorittaa;

5) että edustajakokous hyväksyy kaikki ne toimikunnan toimenpiteet, joihin se on ryhtynyt kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen eheyttämiseksi, sekä kehoittaa toimikuntaa edelleenkin olemaan vuorovaikutuksessa kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen eheyttämistä edistävien järjestöjen kanssa sekä edistämään ja toiminnallaan myötävaikuttamaan kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka edistävät kansainvälisen ammattiyhdistysliikkeen eheyttämistä.

\$. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

S. Puuteollisuustyöväen liiton Lauritsalan osasto n:o 3

S. Ammattijärjestön on internationalc-kysymyksessä pysyttävä riippumattomuuden kannalla, sillä se on Ammattijärjestön eheänä säilymisen ehto.

S. Ammattijärjestön olisi kaikin tavoin tuettava englantilaisvenäläisen yhteistyökomitean työtä koko maailmiaaksettävän ammattillisen yhteyden luomiseksi.

S. Metalliteollisuustyöntekijäin liiton Teollisuusneuvosto n:o 19, Karhula.

Aivan samoin kuin ihmiset etsivät tukea toinen toisistaan viedäkseen aatteitansa eteenpäin ja valvoaksensa etujaan, on järjestöjen-

kin etsittävä tukea toiminnalleen yhteenliittymisen kautta. Suurikaan järjestö ei tunne olevansa varmalla pohjalla, ellei se tiedä voivansa hädän hetkellä turvata toisiin kansajärjestöihin.

Ammatillinen liitto, työväen tärkein järjestötoiminnan muoto, on meillä jo usean vuoden ajan potanut yksinäisyydestä johtuvaa heikkoutta. Kuten tunnettua, on meidän Ammattijärjestömme kansainvälisesti riippumaton, mikä on suurin heikkous ammatillisen liikkeen toiminnassa.

Mitä enemmän taloudellinen ja teollinen elämä kehittyy, sitä kiinteämmäksi muodostuu kansainvälinen kapitalistinen rintama. Työ-palkat, työaika v.m. työväkeä koskevat asiat päätetään kansainvälisissä työnantajain kongresseissa, jotta tuotantokustannuksissa päästäisiin ystynäisyyteen. Kapitalistien keskinäiset kansainväliset apukassat ovat varsin suuret. Työnantajien voitonälän yhä kasvaessa yrittävät he tämän kansainvälisen yhteistyönsä avulla saada työläiset täydellisesti mielivaltansa orjiksi.

Mitä tekevät työläiset tällä kertaa? —

Kiistelevät siitä, vastaako kansainvälinen järjestö, johon heidän pitäisi kuulua, niitä periaatteita, joita juuri neidän oma järjestönsä on toiminnalleen kansallisessa mittakaavassa asettanut. Pienten mielipide-eroavaisuuksien annetaan sumentaa selvä ajattelu ja käsitys kansainvälisen toiminnan ja yhteenkuuluvaisuuden merkityksestä.

Työväes⁺ön asema on jo sangen heikko, ja työnantajain taholta sitä yhä pyritään painamaan heikommaksi. Mutta työtaistcluiden avulla tuskin voine ajatellakaan suurempia parannuksia saatavan, jos on turvattava vain yksistään oman maan järjestöjen, liiton ja Ammattijärjestön apuun, sillä työnantajain puolelta on aina vastassa voimakas rintama, ja taistelut usein muodostuvat pitkäaikaisiksi ja suuria työläismääriä käsittäviksi. Viimemainittu seikka koskee aika paljon järjestöjen kassoihin, sillä taistelun onnistuminen riippuu ennenkaikkea siitä, että taistelussa olevia työläisiä voitaisiin kyllin tehokkaasti taloudellisesti tukea.

Jos meidän Ammattijärjestömme kuuluisi Amsterdamin kansainväliseen järjestöön, niin me voisimme voimiamme arvioidessa lähteä kokonaan toisenlaiselta pohjalta kuin mitä nyt on asian laita. Amsterdamin internatsionaali on vanha järjestö. Siihen kuuluvien järjestöjen luku huomattavan suuri, ja sen avustuskeinot samoin suuret. Sen jäsenilleen suoma taloudellinen tuki ei ole suinkaan vähäksi arvioitava. Tiedämmehän, että raha hallitsee maailmaa. Sen ovat meille monasti osoittaneet vastustajamme. Vain sen vuoksihan me olemme olleet pakoitettuja peräytymään taisteluissa työnantajia' vastaan, että meillä ei ole ollut kylliksi suuria taisteluavustuskassoja voidaksemme jatkaa taistelua samalla sitkeydellä kuin vastustajamme.

Kansainvälinen taloudellinen yhteisapu on siis asioita arvosteltaessa otettava huomioon ja annettava sille se merkitys, mikä sille eittämättä kuuluu. Sillä näin pienen maan kuin Suomen, ei kannata hyljeksiä sitä apua, minkä voimakas kansainvälinen järjestö sille voi antaa, vaan päinvastoin olisi pyrittävä pääsemään osalliseksi tästä avusta.

Yllämainitun perusteella ehdotamme edustajakokouksen päätettäväksi :

Että Suomen Ammattijärjestö liittyy Amsterdamin ammattijärjestöjen internatsionaaleen heinäk. 1 päivänä 1926 sitoutuu noudattamaan sen tekemiä päätöksiä.

8. *Metalliteollisuustyöntekijäin Uit. teollisuusneuvosto n:o 65, Lohja.*

Lohjan Metalliteollisuustyöntekijäin teollisuusneuvosto n:o 15 pitämässään kokouksessa tammik. 27 päivänä 192G päätti esittää S. Ammattijärjestön ensi toukokuussa pidettävälle edustajakokoukselle seuraavat esitykset:

Kansainvälisyyskysymyksessä kannatettiin Ammattijärjestön liittämistä Amsterdamin internatsionaaliin aivan ensi tilassa.

Päätettiin yhtyä Ammattijärjestön toimikunnan esitykseen yh-teisen ammattityöntekijäin liittojen ja Ammattijärjestön lehden perustamiseen Ammattijärjestön välityksellä.

S. *Metalliteollisuustyöv. liiton teollisuusneuvosto n:o 55, Hanko.*

Suomen Ammattijärjestöstä on viime kuluneina vuosina eronnut jäseniä eikä ole uusia liittynyt samassa suhteessa. Tämä ilmiö osoittaa, että Ammattijärjestö on menettänyt ominaisuutensa turvata jäseniänsä työtaisteluissa. Kun näin on tapahtunut, niin se tietää, että Ammattijärjestön toiminta ei ole ollut tarkoituksenmukaista. Nykyään eroaa Ammattijärjestö entisestään siinä, että se ei ole liittynyt mihinkään kansainväliseen keskusjärjestöön, joka pystyisi avustamaan suuremman työtaistelun sattuessa. Ja mikä pahinta, Ammattijärjestön johto on kokoonpantu puoluenäkökohtia silmälläpitäen, mistä seuraa, että osa jäsenistöä tuntee itseänsä vierottavan, tai enintään suvaittavan. Sellaisenaan on Ammattijärjestö puoluekeskus, joka ei voi saavuttaa suurempaa menestystä. Mutta työväellä ei ole varaa heittäytyä sellaiseen avuttomuuden tilaan. Koska työväen ammatillinen liike nojautuu yksinomaan joukkoperusteeseen työnantajajärjestöjen vastapainona, ja näiden ollessa väkevemmän asemassa joutuvat työntekijät järjestyneinäkin alakynteen, milloin taloudelliset konjunktuurit kääntyvät heille epäedullisiksi. Kun työnantajat tällöin tekevät hyökkäyksiä työväen elinehtojen huonontamiseksi, tulee työväen järjestöillä olla kansainvälinen apu saatavissa. Niin ollen koska Suomen Ammattijärjestö ennen pitkää kapitalistien saalistushalun takia joutuu tulikokeeseen silloin

tulee sen olla valmis vastaanottamaan taisteluhaaste. Mutta tämä valmius siltä puuttuu, ellei se liity yhteen toisten maitten vastaavien järjestöjen kanssa. Kun kuitenkin ennen toimitetun äänestyksen perusteella on voimassa päätös, jonka nojalla Suomen Ammattijärjestön olisi ollut liityttävä n.s. Punaiseen internationaaleen, eikä sen päätöksen täytäntöönpano enää vastaisi tarkoitustaan, niin ehdotamme Suomen Ammattijärjestön edustajakokouksen päätettäväksi,

- 1) että voimassaoleva päätös S. Ammattijärjestön liittymiseksi Punaiseen internationaaleen kumotaan;
- 2) että Suomen Ammattijärjestö liittyy osastona Amsterdamin internationaaleen heinäkuun 1 p :stä 1926.

»² Metalliteollisuustyöntekijäin liiton Teollisuusneuvosto n:o 30.

Työväenliikkeen alkuajoista asti on kaikunut taisteluhuuto: "Kaikkien maiden työläiset liittykää yhteen!" Vaan tätä ei oie vielä tähän päivään mennessä voitu toteuttaa ammatillisesti järjestyneiden työläistenkään keskuudessa.

Jo vuosikausia on Suomenkin työväki ollut riippumattomuuden tilassa, kun se välttääkseen riviensä hajaantumista ei ole voinut liittyä kumpaankaan ammatilliseen infematsinonaleen. Kun nyt on alkanut yhtenäistyttämislake, jota englantilais-venäläinen yhteiskomitea on ryhtynyt ajamaan, ja näyttää siitä olevan syntymässä sellainen yhtymä, johon kaikki luokkataistelun kannalla olevat työläiset voivat liittyä, ja kun Suomenkin Ammattijärjestö on ollut jo vuorovaikutuksessa yhteyskomitean kanssa, niin ehdotamme:

että Ammattijärjestön edustajakokous ottaa käsitte-
lyn alaiseksi kansainvälisen yhtenäisyyskysymyksen ja
• laatii selvän ohjelman Ammattijärjestölle, jota sen on seurattava kulkiessaan yhtenäisyyttä kohti;

että riippumattomuuden tilasta on silloin luovuttava, kun on luotu sellainen pohja, että yhtenäisyydelle kansainvälisesti on saatu riittävät yhtenäisyyden mahdollisuudet.

S. Metalliteollisuustyöntekijäin liitto r.y:n Liittotoimikunnan lausunto Lohjan, Hangon, Karhulan ja Savonlinnan teollisuusneuvostojen esitysten johdosta kansainvälisestä yhtenäisyydestä.

Kiinnittämättä huomiota Lohjan, Hangon ja Karhulan teollisuusneuvostojen perusteluihin, esittävät mainitut teollisuusneuvostot:

- 1) että Ammattijärjestön 7:s edustajakokous purkaa voimassaolevan päätöksen Suomen Ammattijärjestön liittämistä Punaiseen Ammatti-internationaaleen.
- 2) että Suomen Ammattijärjestö päättää liittyä Amsterdamin internationaaleen.

Savonlinnan teollisuusneuvosten esitys päättyy seuraaviin pontsiin :

1) Että Ammattijärjestön edustajakokous ottaa käsittelyn alaiseksi kansainvälisyyskysymyksen ja laatii selvän ohjelman xVmmattijärjestölle, jota sen on noudatettava kaikissa yhtenäisyyttä koskevissa asioissa.

2) Eitä riippumattomuuden tilasta on silloin vasta luovuttava, knn on luotu sellainen pohja, että kansainväliselle yhtenäisyydelle on saatu riittävät yhtenäisyyden mahdollisuudet.

Yhtyen Savonlinnan teollisuusneuvosten ponsissa esitettyyn ajatukseen, saa liittotoimikvmta edellämainittujen teoUJsuusncuvostojen esitysten johdosta lausua:

1) Kunnes yhteinen kansainvälinen ammatillinen yhteisjärjestö on saatu muodostetuksi, ei Ammattijärjestön edustajakokouksella ole aihetta tarkistaa aikaisemmin tehdyjä päätöksiä yhtymisestä Punaiseen Ammatilliseen internationalecn.

2) Suomen Ammattijärjestön liittymistä Amsterdamin internationaleen ei voida puoltaa, vaan tulee edustajakokouksen velvoittaa S. Ammattijärjestön toimikunnan kaikilla käytettävissä olevilla keinoilla edistämään kansainvälistä ammatillista eheyttämistä.

Tampereen ja lähiympäristön Rakennustyöläisten keskusjärjestö.

Jokaiselle ammatillisesti järjestyneelle henkilölle on tietoista se, että Suomen Ammattijärjestön siteet kansainvälisiin vastaaviin järjestöihin ovat olleet käytännöllisesti katsoen katkenneina v. 1914 alkaen. Ensiksi tämän suhteen katkeamiseen oli syynä maailmansota. Tämän jälkeen oli vaikuttavana tekijänä työväen poliittisten mielipiteitten jakautuminen Suomessa, niinkuin useimmissa muissakin maissa. Poliittisten mielipide-eroavaisuuksien tulos oli, että syntyi kolmas eli n.s. punainen internationale yhtäaikaaisesti toimivaksi enemminkin perustetun internationalcii rinnalla. Jokaisen luokkataistelun kannalla olevan työntekijän on tunnustettava kansainvälisen toiminnan tarpeellisuus, silloin, koska se toimii ja sitä johdetaan työtekevän luokan tahdon ja mielipiteen ilmaisijana. Kansainvälinen toiminta on välttämätön, ei ainoastaan taloudelliselta, vaan myös moraaliselta kannalta katsoen.

Niinkuin enemminkin mainittiin, toimii nyt kaksi eri kansainvälistä yhdyssidettä, jotka jossain määrin eroavat toiminta- y.m. tavoista toisistaan. Näihin kumpaankaan ci Suomen Ammattijärjestö oi e katsonut voitavan yhtyä sillä perusteella, että se mahdollisesti saattaisi hajaannusta Ammattijärjestön jäsenissä; vaikkakin on olemassa perusjärjestöjen enemmistön päätös punaisen internationalcii puolesta.

Edellisestä nähdään, että on oltu ja yhä edelleen ollaan vailla sel-
laista kansainvälistä ammatillista yhdyssidettä, johon kaikki työläiset
voisivat poliittisista mielipiteistään huolimatta yhtyä.

Tätä epäkohtaa poistaakseen ovatkin Englannin ja Venäjän siru-
set ammattiliitot ryhtyneet toimenpiteisiin. Tämä toimenpide yh-
teistoimintaa harrastavien keskuudessa onkin tyydytyksellä otettu
vastaan eri paikoissa. Englantilais-venäläisten ammattiliittojen aloite
näyttääkin tällä kertaa ainoana mahdollisena toimenpiteenä tuodak-
semme taloudelliset järjestömme taistelukykyisiksi kasvavaa kapi-
talistista riistoa vastaan.

Edelläolevan perusteella ehdotamme:

että Ammattijärjestön edustajakokous velvoittaa nyt
valittavan Ammattijärjestön toimikunnan ehdottomaan
ja kiinteään vuorovaikutukseen englantilais-venäläisten
ammattiliittojen ja niiden vaikuttavampien yksityisten
henkilöiden kanssa, jotka välittömästi ovat tekemisessä
edellämainitun yhtenäisyystarkoituksen toteuttamiseksi,
sekä

että jos edellämainittujen liittojen keskinäinen tarkoi-
tus kansainväliseksi eheyttämiseksi onnistuu ja sille poh-
jalle luodaan uusi interna^tionale, että S. Ammattijärjestö
liittyy siihen kaikkine jäsenineen.

S. R. L. Viipurin ja ymp. Teollisuusneuvosto.

Kansainvälisyyskysymyksessä on Ammattijärjestön edelleen py-
syttävä kaikkia maailman järjestyneitten työläisiä yhdistävän uuden
Ammatillisen internatsionaalen perustamisen kannalla ja kaikin ta-
voin tuettava englantilais-venäläisen komitean tätä tarkoittavaa
työtä.

S. Rakennustyö-väen liiton osasto n:o 51, Vaasa.

Kansainvälisen ammatillisen liikkeen yhtenäisyys on lause, joka
viimeaikoina on ollut monien ammatillisen liikkeen henkilöiden mie-
lissä, niin hyvin johtajien kuin rivimiestenkin. Tähän asti se ei ole
ollut muuta kuin lause. Kansainvälistä yhtenäisyyttä ei todellisuu-
dessa vielä ole olemassa. Vaikkakin on olemassa kansainvälinen am-
mattiyhdistysten liit^to (Amsterdam), jossa on jäseniä noin 13 mil-
joonaa. Tästä määrästä kuuluu Englannin järjestöihin kolmas osa.
Vaikkapa ei heti kaikki e.m. liittoon kuuluvat jäsenet yhtyisikään
va^hta perustettavaksi ajottuun liit^toon, niin sittenkin vasta perus-
tettavan liiton pohjajoukot jo muodostavat voimakkaamman osan
kuin mitä Amsterdamia enää sen jälkeen jää, kun ottaa laskuihin,
että Punaiseen ammatti-internatsionaaleen kuuluu nyt noin 8 milj.
jäsentä, sekä lisäksi re eri maiden ammatillisesti järjestyneet työläi-
set, jotka ovat olleet pakotettuja pysymään riippumattomana. On-

han selvää, että jatkuvasti riippumattomana pysyminen ei voi tulla kysymykseen taistelllessaan kansainvälisesti järjestynyttä työnottajaa vastaan. Käsityksemme on, että löytyy yksi ainoa tie, jota seuraten voidaan vapauttaa työtätekevä luokka sorronalaisesta asemastaan. Se on rakentamalla kaikkiin maihin voimakas ammattiyhdistysliike ja taistelemalla niiden avulla siedettäviä olosuhteita työvälle. Samalla on saatava synnytettyä yksi ainoa kansainvälinen ammattiyhdistysten liitto. Tämän liiton tulee olla todellinen taistelujärjestö, ei ainoastaan sanoissa vaan myöskin teoissa. Sen tulee olla mahdollisimman läheisessä kosketuksessa työläisten itsensä kanssa, ja joka kiinnittää huomiotaan heidän yleisiin pyrkimyksiin. Sen tulee olla kykenevä työskentelemään luokkataistelun ohjelman puolesta työväenluokan vapauttamiseksi kaikissa maissa, tekemättä erotusta väriin, rotuun, uskontoon, poliittisiin mielipiteisiin tai muihin tämän kaltaisiin eroavaisuuksiin. Ja kun käsitämme, että on maaperä yhtenäisyydelle puhdas, sekä tunnustaen kansainvälisen yhtenäisyyden välttämättömyyden, ehdotamme Ammattijärjestön 7 :nen edustajakokouksen päätettäväksi:

- 1) että Ammattijärjestön johdon on tarkoin seurattava englantilais-venäläisen ammattiyhdistysliikkeen kehitys⁺ä sekä osaltaan vaikuttettava siihen suuntaan, että todellisen kansainvälisen järjestön kehittyminen edistyi;
- 2) että Ammattijärjestön johdon on heti sen jälkeen, kun kyseessäoleva järjestö on perustettu, ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, että Suomen Ammattijärjestö liitetään siihen.

S. Kutomateollisuustyöväen liiton osasto n:o 4.

Tarkoitustaan vastaavan ja tuloksia tuottavan ammatillisen liikkeen ainoana edellytyksenä on luja ja kiinteä yhteistoiminta asianomaisten ammatti- ja teollisuustyöläisten kesken. Tämä sääntö on järkähtämätön kaikkialla, missä työn ja pääoman editit ovat ristiin. Yhteistoiminnan perustus on löydettävissä työmaalta tai tehtaasta, jossa kunkin alan työläiset ovat kiinteässä vuorovaikutuksessa keskenään, taloudellisten ja yhteiskunnallisten etujensa valvomiseksi. Seuraava aste on luja paikallinen järjestäytyminen ja vihdoin koko maata käsittävä yhteistoiminta. Ainoastaan näin menetellen voivat jonkun maan palkkatyöläiset etujansa valvoa. Luja kansallinen järjestäytyminen on palkkatyöläisten ainoa turva teollisuuskapitalistien yksinvallasta johtuvaa sortoa vastaan. Mutta kansallinen järjestäytyminen, olkoonpa se kuinka luja ja kiinteä tahansa, ei yksin riitä; palkkatyöläisten täytyy myöskin järjestäytyä *kansainvälisesti*.

Suomenkin ammatillisesti järjestynyt työväestö on tämän tosiasiain jo verrattain varhain oivaltanut. Jo samana vuonna, jolloin

Suomen Ammattijärjestö perustettiin, nim. 1907, sai tämä nuori järjestö kutsun Kristianian kansainväliseen ammattiyhdistyskongressiin. Vaikka Suomen ammattijärjestö ei vielä silloin kuulunutkaan virallisesti Kansainväliseen Ammattiyhdistysliittoon, otettiin Suomen edustaja Kristianian kongressissa vastaan mitä lämpimimmillä tuntein. Suomalaisia kehoitettiin liittymään Kansainväliseen Aminattiyhdistysliittoon ja heille luvattiin voimakasta tukea kaikkien maiden ammatillisesti järjestyneitten työläisten taholta. Tämän jälkeen olikin Suomen Ammattijärjestö kiinteässä vuorovaikutuksessa sanotun kansainvälisen keskusjärjestön kanssa ja pari vuotta myöhemmin, tarkemmin sanoen syyskuulla v. 1909 pidetyssä Ammattijärjestön toisessa edustajakokouksessa päätettiin yksimielisesti liittyä Kansainväliseen Aminattiyhdistysliittoon.

Ansaitsee tulla mainituksi, että ennenkuin Suonien Ammattijärjestö oli virallisesti liittynyt kansainväliseen liittoon, oli se jo saanut tuntuvaan taloudellista avustusta tämän liiton välityksellä. Liittymisen jälkeen tätä avustusta saatiin runsaammin. Niiden 7 vuoden aikana, jonka Suomen Ammattijärjestö ennen maailmansotaa todellisesti kuului Kansainväliseen ammattiyhdistysliittoon, ei ainoakaan liian tässä maassa noussut tätä yhteistoimintaa vastustamaan. Eikä sellainen voinut olla mahdollistakaan, sillä suomalaiset ovat aina olleet, olkoonpa sitten kysymys yksityisten liittojen tai Ammattijärjestön taloudellisista suhteista ulkomaalaisiin järjestöihin, saama- mielten asemassa. Me olemme aina saaneet enemmän kuin olemme antaneet. Sama sääntö pitää paikkansa vielä tänäkin päivänä. Tämän voi todistaa jokainen liiton toimitsija, joka vähänkin on joutunut kosketuksiin kansainvälisten tai ulkomaalaisten järjestöjen kanssa.

Maailmansodan jälkeen eivät suomalaiset ole täyttäneet velvollisuuttaan itseään eikä kansainvälistä järjestäytymistä kohtaan. On oltu erossa siitä kansainvälisestä keskusjärjestöstä, Kansainvälisestä Ammattiyhdistysliitosta, joka niin monta kertaa on ojentanut avustavan käden suomalaisille. Tämä on valitettava epäkohta, mikä on aivan ensi tilassa korjattava. Sen vuoksi täytyy Suomen Ammattijärjestön tässä kokouksessa lopullisesti määritellä kantansa. Tilanne on muodostunut sellaiseksi, että kansainvälisyyskysymys on muodostunut Suomen ammatillisesti järjestyneelle työväestölle suoranaiseksi elinkysymykseksi, jonka ratkaisua ei voida enää siirtää, saattamatta koko ammatillista liikettä vaaranalaiseksi. Kansainvälisyyskysymyksessä on otettava selvä kanta. Puolittiehen ei enää voida jäädä.

Puhutaan "riippumattomuudesta" ja väitetään, että sellainen tila on nykyisin Suomen ammatillisesti järjestyneelle työväestölle paras. Tämä puhe on epärehellistä ja väite paikkansapitäniätön. Me emme ole riippumattomia ulkomaisista ammatillisista järjestöistä, emmekä voi koskaan sellaiseen tilaan joutuakaan. Miltei jokainenhan meidän ammatillisista keskusjärjestöistämme on jo kansainväli-

sessä yhteistoiminnassa vastaavien ulkomaalaisten järjestöjen kanssa. "Riippumattomuudesta" puhutaan ainoastaan silloin kuin on kysymys Ammattijärjestön liittamisestä virallisesti kansainväliseen ammattiyhdistysinternationaleen. Tämä on epärehellistä.

Tässä yhteydessä ansaitsee tulla erikoisesti mainituksi, miten meillä on tuhlatu voimia Amsterdamin Kansainvälisen Ammattiyhdistysliiton huonoon huutoon saattamiseksi. Sanottua vanhaa amatillista keskusjärjestöä on mitä törkeimmällä tavalla solvattu. Se on muka joku "keltainen rikkuri järjestö" j.n.e. Edelleen on väitetty, että tämän järjestön johtajat, siis muutamat henkilöt, vetäisivät nenästä ja johtaisivat harhaan yli kolmeatoistamiljoonaa amatillisesti järjestynyttä työläistä. Nämä väitteet ovat siksi typeriä, ettei niihin karmat a sen enempää huomiota kiinnittää. Jos luullaan, että miljoonia amatillisesti järjestyneitä työläisiä muutamia henkilöitä pystyvät viemään perässään mi mi o tahansa, niin silloin voidaan yhtä hyvällä syyllä väittää, että Moskovon johtajat ovat harjoittaneet ja harjoittavat yhä edelleen samaa peliä. Emme kuitenkaan tahdo tässä yhteydessä väittää, että näin on menetelty ja sen vuoksi emme myö ikään hyväksy, että Amsterdamin intcrnationiaalalon johtajiin kohdistetaan moisia syytöksiä, perättömiä ja kaikkea perustaa vailla olevia syytöksiä.

Periaatteista ja menettelytavoista voidaan olla eri mieltä, mutta kii;> on kysymys kansainvälisestä yhteistoiminnasta ja taistelusta kapitalismia vastaan, on ennenkaikkeaa otettava huomioon yhteiskunnalliset olot sekä teollinen ja tuotannollinen elämä kussakin eri maassa. Näiden mukaan on luokkataistelu, voidakseen kussakin maassa muodostua palkkatyöläisille tuloksia nauttavaksi, ohjattava. Meidän olomme edellyttävät kiinteätä yhteistoimintaa sen kansainvälisen järjestön kanssa, johon Suomen Ammattijärjestö on aikaisemmin kuulunut. . Tämän puolesta puhuu sekin, että miltei kaikki Suomen Ammattiliitot ovat pyrkineet ja yhä edelleen pyrkivät kiinteään vuorovaikutukseen länsi-eurooppalaisten veljesjärjestöjensä kanssa. Useat liitot jo ovatkin lujittaneet kansainvälisiä siteitä sitä tietä ja toiset pyrkivät samoihin suhteisiin. Lisäksi on havaittavissa erikoisia pyrkimyksiä yhteistyöhön pohjoismaiden vastaavien liittojen kanssa. Tältäkin osaltaan ovat suomalaiset onnistuneet ja voidaan sanoa, että erittäin sydämelliset välit vallitsevat skandinaavialaisten ja meidän ammattiliittojemme välillä. Samaa voidaan sanoa siitä yhteistoiminnasta, joka laajemmalla pohjalla tapahtuu meidän ja vastaavien kansainvälisten liittojen välillä.

Kun otetaan huomioon, että edellään otut kansainväliset ja pohjoismaiset järjestöt, joiden kanssa suomalaiset jo ovat kiinteässä yhteistyössä, kuuluvat Kansainväliseen Ammattiyhdistysliittoon eli Amsterdamin internationaleen, niin on se propaganda, mitä täällä harjoitetaan Amsterdamin intcrnationalea vastaan, lievemmin sanoen epärehellistä. Se on enemmän kuin epärehellistä: se on häpeällistä.

Tämän mainesanan täytyy antaa, varsinkin kun otetaan huomioon, että me olemme aina valmiit ottamaan vastaan tukea ja avustustakaan aivanlaisilta järjestöiltä. Olemmepa valmiit sitä keräämäänkin, silloin kun hätä on kädessä. Myöskin länsimaisen ammattiyhdistysväen moraalinen tuki on aina ollut meille suuresta merkityksestä. Sen painostuksella on voitu tässä maassa pelastaa monia tunnettuja tovereitakin, valkoisen terrorin hurjimmin riehuessa.

Edelläolevan huomioonottaen ei Suomen Ammattijärjestön 7:s edustajakokous voi tulla muuhun tulckseen kuin siihen, että päätös Kansainväliseen Ammattiyhdistysliittoon liittymisestä nyt tehdään. Edus+ajakokouksella on ylin päätösvalta näissä asioissa. Näin ollen kumooa tämän kokouksen päätös Amsterdamin internationaleen liittymisestä ne äänestykset, joita vuosina 1921 ja 1922 toimitettiin internationalekysymyksestä.

Edelläolevaan viitaten ehdotamme Suomen Ammattijärjestön 7:n edustajakokouksen päätettäväksi:

että Suomen Ammattijärjestö liittyy heinäkuun 1 päivästä 1926 Amsterdamin Kansainväliseen Ammattiyhdistysliittoon ja että siitä päivästä alkaen suoritetaan sanotulle kansainväliselle järjestölle kaikki ne maksut, jotka sille nykyään yhtyneet maajärjestöt suorittavat;

et+ä liittymisaikana annetaan Kansainväliselle Ammattiyhdistysliitolle täydellinen selostus ammatillisesta liikkeestä, vuodesta 1914 lähtien;

että Suomen Ammattijärjestön edustajat lähetetään seuraavaan kansainväliseen ammattiyhdistyskongressiin; ja

että tästä päätöksestä johtuvat lähimmät toimenpiteet jätetään valittavalle Ammattijärjestön toimikunnalle.

S. Iikennustyöväen liiton Imatran osasto n:o 151.

S. Ammattijärjestö ei voi edelleen jatkaa sellaista riippumattomuuspolitiikkaa, mikä sillä nyt on ollut käytännössä kansainvälisiin työväenjärjestöihin nähden. Ammattijärjestö on aivan virattoman heikko nykyisessä muodossaan viemään voittoon mitään suurempaa työtaistelua trustitutunutta ja hyvin järjestynyttä ja monimiljoonaisilla taistelukassoilla varustettuja kapitalisteja vastaan. Voidaan mainita esim. Helsingin rakennustyöläisten sulk. Jos se ei sattunut parhaan kesän aikana, niin sillä 12,500 mk, jonka tuotti vapaaehtoinen keräys osastoissa, ei olisi voitu sitä voittoon viedä ja muitakaan varoja ei Ammattijärjes+öllä ollut. Mitä sitten, jos suuremmat teollisuuslaitokset sattuisivat julistamaan sulun, tahi jouduttaisiin taistelemaan parempia palkkaetuja työläisille, jotka ovat kovin kurjat. Jos silloin olemme kansainvälisistä järjestöistä ulkona, niin- kuin nytkin, niin varmaan perii meidän taistelumme häviö.

Kokemus osoittaa viimeaikaisesta Ammattijärjestön toiminnasta, että sen toimintaa ei voida viedä eteenpäin tarpeeksi ripeästi silloin kuin sen toimitsijain kesken vallitsee aina riita ja eripuraisuus ja jokainen sen toimitsija ajaa vain omaa mielipidettään ja etuaan ja koko työväenluokan etu jää sivuseikaksi. Tarvitsemme ohjeeksemme koko länsimaisen työväenliikkeen. Ja sen saamme liittymällä kansainväliseen työväen liikkeeseen, Amsterdamin Internatsionalcen. Hyväksymällä sen toimintaohjeeksemme on meillä kaikilla toiminta-ohjelma, jonka mukaan on toimittava. Silloin jää Ammattijärjestöltämme se harhaileva ja yksityisten mielipiteistä riippuva toiminta sivuseikaksi. Silloin poistuvat perusjärjestöistämme pois alituiset suuntariitaa aiheuttavat kysymykset, joista riiteleminen ei ole mitään valistavaa työläisten keskuudessa.

Siksi ehdotamme Suomen Ammattijärjestön seitsemännelle edustajakokoukselle :

1 :si että Ammattijärjestön kokous päättää purkaa ennemmin tekemänsä Moskovaan liittymispäätöksensä.

2 :si että Ammattijärjestö päättää purkaa myös sen puolueettomuuspäätöksensä kansainvälisiin työväenjärjestöihin nähden, mikä Ammattijärjestöllä nykyisin on ollut käytännössä.

3 :si että Ammattijärjestö kokouksessaan päättää liittyä kansainväliseen työväenliikkeeseen, Amsterdamin Internatsionalcen.

4:si että Ammattijärjestö päättää lähettää edustajansa Kansainvälisen työjärjestön kokouksiin, jolla katsotaan maailman politiikassa olevan huomattava merkitys työläisiinkin nähden.

S. Rakennustyöväenliiton osasto n:o 161 (Paakinmäki).

Suomen Ammattijärjcs⁺ön toiminta on viime aikoina ollut enemmän vahingollista kuin muuta. Ammattijärjestön toimitsijat ovat olleet ulköjraolella kurin ja ovat vapaasti saaneet temmeltää poliittisella näyttämöllä Ammattijärjestön kustannuksella. Ammattijärjestön toimitsijat eivät saa riidellä eivätkä kalvaa toisiaan salaa eikä julkisesti. Ammattijärjestön toimitsijoilta on vaadittava ehdotonta puolueettomuutta politiikkaan nähden. Ja jos muutosta ei nykyiseen saada, niin voi se johtaa Ammattijärjestön hajoamiseen kahteen ellei kolmeenkin osaan. Kaiken edellä olevan perusteella kehoitamme edustajakokousta valitsemaan Ammattijärjestön johtoon sellaiset miehet, jotka tasapuolisesti ilman erikoispyyteitä ajavat amatillisia kysymyksiä eteenpäin. Vain tällä tavalla on mahdollisuus saada Ammattijärjestöstä se taloudellinen taistelujärjestö, joka kohottaa Suomen palkkatyöväen pois siltä nälkärajalta, jossa se nykyään on erimielisyyksien ja hajaannuksien vuoksi.

Kansainvälistyksen on edustajakokouksen myös ratkaistava suotuisaan loppuun. Nykyisen tilanteen vallitessa on meidän toimintamme heikko. Työnantajajärjestöt kohtelevat meitä ivallisesti tietäessään, että meillä ei ole kansainvälisiä tukea takanamme.

S. Rakkautta ja Yhteistyön Liiton Helsingin osasto n:o 4.

Kuten tunnettua on, on kansainvälinen tilanne nykyään sellainen, että kaikkien maiden ammatillisesti järjestyneiden työläisten on ehdottomasti yhdyttävä yhdessä ammatillisessa internationaaleissa luokkataistelun pohjalla. Tämän vuoksi ehdottaakin S. Rakennustyöväen liiton osasto 4 Ammattijärjestön 7:n edustajakokouksen päätettäväksi seuraavaa: Suomen ammatillisesti järjestäytynyt työväki tervehtii ilolla kaikkia niitä pyrkimyksiä, jotka tähtäävät kansainväliseen yhteyteen, joka saakin parhaimman ilmaisunsa englanti-lais-venäläisen komitean muodostamisensa. Tämän vuoksi antaakin S. Ammattijärjestön 7:sä edustajakokous sille ehdottoman kannatusensa ja tahtoo puolestaan edesauttaa komitean työtä yhtenäisen internationaalien aikaansaamiseksi.

Siinä mielessä velvoittaa edustajakokous Ammattijärjestön toimikunnan ryhtymään organisatorisiin suhteisiin englanti-lais-venäläisen yhteyskomitean kanssa ja jos aikaansaadaan joko konferenssi tai kongressi, tulee ammattijärjestön olla siinä ja vaikuttaa kaikkien maiden työläisten yhtymisen hyväksi yhteisessä internationaaleissa.

Siinä tapauksessa, että tällainen internationaale saadaan aikaan, valtuuttaa kokous ammattijärjestön toimikunnan liittämään ammattijärjestöme siihen.

Jos toimikunnassa ei silloin vallitse yksimielisyys, niin jätettäkään asia jäsenten äänestettäväksi.

Tämän lisäksi kehottaa edustajakokous tarmokkaaseen työhön yhteistoiminnan aikaansaamiseksi kaikkien Skandinaavian maiden, Suomi mukaan luettuna, ammattijärjestöjen kesken.

S. Puuteollisuustyöväen liiton osastot n:ot 46 ja 47.

Kysymys Suomen Ammattijärjestön kuulumisesta kansainväliseen ammattiyhdistysinternationaaliin on alkanut käydä yhä tärkeämmäksi ja välttämättömämmäksi. Siksi Suomen järjestyneen työväen on toimintansa kohdistettava kansainvälisen yhtenäisyyden merkeissä. Silloin kuin kansainvälisen porvariston rautainen koura puristaa työläisiä, pitäisi olla myöskin työläisillä puolustusvoimaa, ja se voima on luja kansainvälinen yhtenäisyys taistelussamme taloudellisten oikeuksiemme puolesta.

Mitä tulee viimeisinä vuosina Ammattijärjestön johdossa olevien eräiden henkilöiden suhtautumiseen kansainvälisessä yhtenäisyyskysymyksessä, niin se ei vastaa läheskään sitä, mitä perusjärjestöt tahtovat. Ei riitä se, että tahdotaan yhtenäisyyttä Amster-

damin Internatsionaalin kanssa, vaan yhtenäisyyttä on solmittava ja luotava koko maailmaa käsittävän ammattiinternatsionaalia vastaavassa tarkoituksessa. Niin silloin on vasta aineellinen ja moraalinen puoli taattua.

Siis Ammattijärjestön edustajakokouksen olisi nyt tarkoin harkittava ja viitoitettava sitä tietä kansainvälisessä yhtenäisyyskysymyksessä, joka täysin vastaa järjestyneen työväen tahtoa ammatillisen liikkeemme eheyttämisen merkeissä, ja tär. en vastaisuudessa vältyttäisiin ikäviltä erimielisyyksiltä ja Ammattijärjestön tuleva toiminta saataisiin tarkoitustaan vastaavaksi.

Suomen Ammattijärjestön kokoonpano muodostuu itsekunkin ammattialaan kuuluvista liitoista ja riippuu Ammattijärjestön koossa pysyminen siitä, kuinka yhtenäisiä ja voimakkaita siihen liittyneet liitot ovat. Tätä silmälläpitäen ehdotamme edustajakokouksen harkittavaksi ja löydettäväksi niitä siteitä, jotka olisivat tarpeeksi päeviä pitämään liittoja yhteistyössä Ammattijärjestön kokonaisuuden merkeissä. On näkynyt viittauksia, että muutamien liittojen luottamusmiehet omavaltaisesti ovat alkaneet valmistaa eroamisaikkeitä Ammattijärjestöstä. Tällöinen menettely ei ole johdonmukaista yhteiselle toiminnalle. Ehdotamme siis, että sen liiton, joka eroaa pois Ammattijärjestosta, varat jäisivät x\mmattijärj estolle.

S. Puuteollisuustyöväen liiton osasto n:o 34, Vaajakoski.

Silloin kun ammatillinen työväenliike alkoi täälläkin Keski-Suomessa saada jalansijaa, silloin kun meidän Suomen korpien raatajarahvaan valveutumisproscssi alkoi-, herätti se meissäkin toivon säteen. Luotimme täydellisesti siihen voimaan, minkä järjestynyt työväenliike muodostaa työväen taistelussa saaliinhimoista kapitalismia vastaan. Luotimme sitäkin suuremmalla syyllä, sillä kulkihan ammatillisesti järjestynyt työväenliike silloin niissä merkeissä, että kaikki sosialistisesti ajattelevat työläiset mahtuivat hyvässä sovussa kulkemaan yhteisen järjestölippumme alla. Seurasimme myös suurella mielenkiinnolla ammatillisen työväenliikkeen kansainvälisiä suhteita sekä sitä ohjelmaa, mitä se päätti yhteisissä kongresseissa niissä suhteissa noudattaa. Nämä kongressien päätökset sekä sen toisen internatsionaalin ohjelma silmämääränä katsoimme hyvin toivorikkain mielin tulevaisuuteen varmana siitä, että jos nämä kongressin päätökset ja ohjelma käytännössä toteutetaan, niin kykenee kansainvälinen ammatillinen työväenliike ehkäisemään kapitalistien verenhimoiset aikeet. Heidän valmistuessa vuodattamaan työväenluokan poikain verta sotatantereilla senvuoksi, että kapitalistinen riistojärjestelmä säilyisi. Käsitimme, että se taloudellinen ja valtiollinen kriisi, mikä maailmansodan edellä vallitsi koko maailmaa käsittävässä mittakaavassa, oli kapitalistisen talousjärjestelmän synnyttämä. Ja näin muodoin olisi ollut oikeuden raukaista, että

ne maailman mahtavat hallitsijat — kapitalistit — olisivat saaneet väistyä, kykenemättöminä johtamaan yhteiskuntataloutta, uuden yhteiskuntajärjestelmän tieltä. Järjestelmän, missä ei ole tilaa valtiollisille ristiriidoille ja missä kapitalistinen riisto ja siitä johtuvat yksityisedut olisivat ainiaaksi poistettut. Kapitalistinen järjestelmä riistovoittopyyteineen oli siis jo vuoteen 1914 kulkenut umpikujaan, joten' maailman kapitalistihallitsijat eivät nähneet muuta ulospääsyä kuin alkaa se verileikki, mikä silloin toimeen pantiin. Senpä vuoksi olisi ammatillisesti järjestyneen kansainvälisen työväen yhteisellä joukkoesiintymisellä tullut se verileikki ehkäistä. Sen se olisi kyllä voinut ehkäistä, ellei sen vartija, toinen internationale, olisi toiminut vastoin niitä ohjeita, mitä työväki sille kansainvälisessä kongressissa antoi. Tämän vuoksi on täysin oikeudenmukaista, että työväki kohtelee näitä, toisen internationalein johtohenkilöitä työväen asian pettäjinä. Koska kerran eivät nämä johtoherrat ole voineet esittää muuta puolustusta menettelyilleen kuin sen, että työväenluokan yhteinen joukkoesiintyminen sotaa vastaan sikäläisissä oloissa olisi vaatinut työväenluokalta paljon uhreja. Myönnämme, että niin olisi tapahtunut. Sillä olisivathan eri maiden kapitalistit silloin suunnanneet verenjanonsa työväkeä vastaan. Mutta kumminkaan emme saa jättää huomioon ottamatta niitä uhreja, mitä työväenluokan täytyi menettää maailmansodassa militaristisen kapitalismin riistovoiton puolesta. Merkitsemme tästä, että henkilö, jolle on rakkaampaa kuolla militaristisen sodan alttarilla kuin työväen vapausaatteen puolesta luokkataistelurintamalla, niin sitä ei sosialistisesti ajatteleva työläinen pidä toverina. Tästä johtuukin, ettei eri maiden luokkataistelun kannalla oleva järjestynyt työväenliike enää voinut suhtautua täydellä luottamuksella toista internationalea kohtaan ja näin muodoin siitä erosivat. Ja silloin kun Suomen ammattijärjestö on myös siitä eronnut, niin annamme sille sima suhteessa hyväksymislauselman. Mutta kaikesta tästä huolimatta on taas herätetty kysymys, jopa vaatimuksiakin ammattijärjestön uudelleen liittämisestä Amsterdamin internationaleihin. Ja silloin jos ammattijärjestömmme siihen liitettäisiin, merkitsisi se ensitilassa sen voiman huomattavaa heikkenemistä. Ja sen vuoksi, ettei sen jälkeen enää ammatillisten järjestöjen valvutuneimmat ja toimeliaimmat jäsenet voisi enää siinä toimia. Me voimme jotakuinkin arvostella inistä tällainen epäkansanvaltainen vaatimus johtuu. Epäilemättä ovat sen takana kapitalistit ja heidän apurinsa tarkoituksella saada kansainvälinen ammatillinen työväenliike taas sellaisten miesten johdettavaksi, ettei siitä olisi mitään vaaraa kapitalistien uuden maailmansodan alkamiselle. Kummallisemmalta tuntuu vielä se, että on esitetty vaatimuksia, että ammattijärjestö on kokoonpantava joistakin määrätyn puoluesuunnan omaavista henkilöistä. Tällainen vaatimus tuntuu paheksuttavan diktaattorimaiselta. Jos edustajakokous ottaisi sellaisen vaatimuksen huomioon,

eihän se noudattaisi silloin enää järjestötoiminnassa kansanvaltaista menettelytapaa. Senpävuoksi on sellaiset Ammattijärjestöä pirstovat ja puoluepyyteitä palvelevat vaatimukset jyrkästi tuomittava. Sillä moisilla itsekkäillä vaatimuksilla tahdotaan tehdä yhä sotkuisemmaksi sitä kaaostilaa, mihin kansainvälinen ammatillinen työväenliike nyt on joutunut. Ammatillisen työväenliikkeen kansainvälisellä taivaalla onkin välähtänyt toivon kipinöitä. Siitä saamme kiittää englantilaisia ja venäläisiä ammattiyhdistysmiehiä, m.m. englantilaista toveria Purcellia. Että he ovat ryhtyneet sellaisen internatsionaalin luomistyöhön, mihin amsterdamilaiset sekä että mihin punaiset internatsionalistit voisivat yhtyä. Mekin täältä Keski-suomen saloilta tahdomme esittää ilon tervehdyksemme tämän englantilais-venäläisen ammattiyhdistysinternatsionaalien yhdistymispuuhan johdosta. Käsitämme, että jos he onnistuvat yhdistämään punaiset ja amsterdamilaiset yhteen, niin on siinä kansainvälisen työväenliikkeen pelastus ja voitto.

Kaiken ylläesitetyn perusteella ehdotamme ammattijärjestön edustajakokouksen hyväksyttäväksi seuraavat ponnet:

Että Ammattijärjestö ei pyri liittymään enempää punaiseen kuin amsterdamilaiseenkaan internatsionaaliin, vaan pysyy edelleenkin riippumattomana.

Ammattijärjestö on kokoonpantava täysin kansanvaltaista järjestötoimintatapaa noudattaen sen äänestyksen perusteella, kun sen edustajakokous valitsee.

Että Ammattijärjestön on edelleenkin pyrittävä yhä läheisempään yhteyteen englantilais-venäläisen ammatillisen liikkeen kansainvälisen eheyttämiskomitean kanssa. Ja jos tämän komitean toimesta syntyy kansainvälinen internatsionaali, niin on Suomenkin Ammattijärjestön siihen liitettävä.

S. Puuteollisuustyöväen Uiton osasto n:o 19, Laitakari.

Kapitalistinen riisto on kansainvälistä ja kapitalistien riistoeilinten muoto muuttuu yhä enemmän kansainväliseksi. Tuotanto ja kaupparengastumat, trustit y.m. saavat valtio- ja riistoraj oissa entistä suurempaa eroavaisuutta, aiheuttaen aika-ajoin verisiä valtioiden välisiä sotia ja kahnauksia, joissa työtätekevä väestö joutuu aina maksamaan raskaimmat uhrin. Tätä kansainvälistä riistoa vastassa seisoo työtätekevä luokka ahtaitten kansainvälisten rajojen sitomana, luokka- ja maailmankatsomuksellisesti rikkiinäisenä joukkona. Kapitalistien tiivistä kansainvälistä riistojärjestelmää ja sen yhä lisääntyvää puristusta vastaan puolustautuva kansainvälinen proletariaatti on paljon heikommin yhteenliittynyttä kuin heidän riistäjänsä. Suhtautuminen maailmansotaan ja nykyisen työväenliikkeen

hajaannus on selvänä esimerkkinä tästä työtätekevän väestön, rikkinäisyydestä.

Tämä riistetyn luokan hajanaisuus on kuitenkin sen suurin heikkous. Voidakseen taistella voittoisasti tätä kapitalistista riistoa vastaan ja puolustautua sen yhä rajummilta hyökkäyksiltä, täytyisi kaikkien maiden köyhälistön todella liittyä yhteen ja muodostua lu-jaksi, kansallisesti yhtenäiseksi järjestöksi. Työtätekevän väestön elinmahdollisuudet kapitalistisessa riistoyhteiskunnassa ovat sellaiset, että nykyisen olotilan jatkuminen merkitseisi sen, sekä ruumiillisen, että henkisen kehityksen tukahuttamista. Taistelu paremman elämänvarmuuden puolesta on välttämätöntä, ja tässä taistelussa työtätekevän luokan suuri enemmistö takaa sille varman voiton, jos se vain ymmärtää yhteenliittymisen voiman ja toteuttaa sen.

Ajatus ja pyrkimys tähän kansainväliseen yhteenliittymiseen onkin herännyt ympäri maailmaa. Yhä voimakkaampina kuuluvat jo vaatimukset myöskin ammatillisen työväenliikkeen yhtenäistämisestä.

Ensimmäinen askel tässä kaikkien maiden ammatillisesti järjestyneiden työläisten yhteenliittymisessä olisi tietysti molempien kansainvälisten keskusjärjestöjen, Amsterdamin ja Moskovan ammatillisten internationalien yhdistäminen uudeksi, luokkataistelun pohjalla olevaksi kansainväliseksi työväenjärjestöksi, joka kykeneisi liittämään lippunsa alle kaikki eri maiden ja eri suuntaiset ammatilliset järjestöt.

Englannin ja Venäjän ammatillisesti järjestynyt työväestö onkin muita tarmokkaammin ryhtynyt tätä yhdistämisajatusta läpi-ajamaan. He ovat asettaneet yhteisen toimikunnan asiaa edellen kehittämään ja odottavat muiden maiden työläisten taholta sitä tukea, jota pyrkimyksen perille saaminen koko kansainvälisen työväestön taholta vaatii.

Tätä ammatillisen työväenliikkeen kansainvälistä yhdistämispyrkimystä vastassa on kuitenkin koko Amsterdamin eli n.s. keltaisen ammatillisen internationalin valtaapitävä johto ja sen lukuisat agentit eri maissa. Nämä herrat ymmärtävät, että ammatillisen työväenliikkeen yhtyminen tällä pohjalla merkitseisi samalla sen siirtymistä, nykyisestä, tämän johdon, vääristelyjen ja valheidenvallan avulla ylläpitämästä, kapitalistista yhteiskuntajärjestelmästä ja sen työtätekevän väestön riistoa tukevasta suunnasta varmalle luokkataistelun pohjalle, jonka pyrintönä olisi, ei ainoastaan työläisten etujen ajaminen nykyisessä yhteiskunnassa, vaan koko tämän järjestelmän muuttaminen sellaiseksi, että se kykeneisi pysyvästi takaamaan heidän elinmahdollisuutensa. Koska Amsterdamin internationalen nykyinen johto ei voisi koskaan taipua tällaiseen taistelusuuntaan, niin merkitseisi sen valtaaanpääsy heidän valta-asemansa loppua. Tämän johdosta ovatkin he kaikissa maissa olevien agenttiansa, sos.-dem. joh-

tajien avulla aloittaneet epätoivoisen suurhyökkäyksen koko mainitua pyrkimystä vastaan, käyttäen tässä kamppailussa valheen ja provoseerauksen ohella eri maiden virkavallan ja ohranalaitoksenkm apua.

Esimerkkinä tästä häikäilemättömästä hyökkäyksestä on Suomen sos.-dem. johdon aloittama hajoitustyö Suomen yhtenäisyyttä ajavaa Ammattijärjestöä vastaan. Heidän tarkoituksenaan on repiä Suomen järjestynyt työväestö kahtia siten, kuten he ovat suoraan tunnustaneetkin, valtiovallan ja ohranan avulla estää nykyiselle ammattijärjestölle ja sen uuden kansainvälisen ammatillisen internationaalin luomista tähtääville pyrinnoille uskolliseksi jääneet järjestöt toimimasta, hajoittaen ne ja raahaten niiden pysty vimmat toimihenkilöt vankilaan. Näin laskevat he voivansa lyödä sulut kaikille yhdistämispyrkimyksille ja pakoittaa Suomen järjestötoimintaan tottuneet ja sen välttämättömyyden ymmärtävät työläiset liittymään heidän lippunsa alle ja siis taistelemaan aikaisempia pyrkimyksiään ja periaatteitaan vastaan.

Koska tämän keltaisten johtajien hyökkäyksen onnistuminen kuitenkin merkitseisi, ei ainoastaan ammatillisen vaan koko Suomen ja ulkomaiden työväenliikkeen maahan lyömistä, niin on työtätekevän väestön kaikissa maissa asetettava tarmokkaasti vastarintaan sitä vastaan. Myöskin Suomen järjestynyt työväestö ja Ammattijärjestö on saatava kiinteään ja horjumattomaan taisteluun tuon hajoitustyön estämiseksi ja kansainvälisen yhteistyön aikaansaamiseksi. Sen johdosta ehdottavatkin allekirjoittaneet järjestöt S. Ammattijärjestön; toimintaviivoiksi seuraavat ponnet:

Ammatillisen työväenliikkeen kansainvälisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi ja koko ammatillisen liikkeen nostamiseksi varmalle luokkataistelukannalle on S. Ammattijärjestön kaikin tavoin tuettava venäläis-englantilaisen ammatillisen liikkeen yhdistämiskomitean tätä tarkoittavaa työtä, sekä mikäli mahdollista, pyrittävä suoraan edustajainsa kautta osaaottamaan sen työskentelyyn. Edelleen on Ammattijärjestön koetettava vointinsa mukaan saada myöskin naapurimaiden veljesjärjestöt asialle myötämieliseksi ja sen hyväksi toimimaan.

Sos.-dem. johtajien S. Ammattijärjestöä vastaan aloitamasta häikäilemättömästä hyökkäyksestä huolimatta on Ammattijärjestön horjumatta pysyttävä kannallaan ja torjuttava tarmokkaasti kaikki heidän sivustapäin tekemänsä yritykset vaikuttaa sen toimintaan tai kannanottoihin. Ammattijärjestön on kaikella voimallaan taisteltava sos.-dem. johtoherrain hajoitusyrityksiä vastaan ja peittelemättä paljastettava näiden todelliset päämäärät.

Ammattijärjestön on jyrkästi torjuttava sos.-dem. johdon yritykset saada S. Ammattijärjestö liitetyksi Amsterdamin internationaleen.

S. Puuteolliswustyöväen liiton Kotkan osasto n:o 74.

Kuten tunnettua, ei S. Ammattijärjestö ole maailmansodan jälkeen kuulunut mihinkään kansainväliseen keskusjärjestöön. Niin sanotun Amsterdamin Ammatti-internationalen jouduttua maailmansodan aikana merkityksettömäksi ammatillisesti järjestyneen työväen kansainvälisenä yhdyssiteenä ja sen saadessa laajojen työläisryhmien taholta osakseen ankaran arvostelun, suhtautumisestaan sotaa käyvien valtakuntien hallitusten imperialistiseen sota- ja valloituspolitiikkaan, luopuivat ne työntekijäryhmät siitä, jotka eivät voineet hyväksyä moista politiikkaa. Kuten sanottu, on S. A. myös siitä asti ollut sen ulkopuolella. Senjälkeen on kyllä venäläisen ammattiyhdistysväen toimesta perustettu myös uusi ammatillinen internationale, tunnettu III :nnen Ammatti-internationalen nimellä ja on sen hallinnon keskuspaikka Moskova. Tämän internationalen tarkoituksena on muodostua yhdyssiteeksi niiden maiden Ammattijärjestöjen kesken, jotka eivät voi hyväksyä n.s. Amsterdamin Internationalen menettelytapoja, eikä sen kannanottoa.

Suomen Ammattijärjestö ei ole liittynyt tähänkään Internatsionaleen, enempiä kuin ensinmainittuunkaan. Tosin Ammattijärjestön jäsenistön kesken, kansalaissodan jälkeen toimitettiin äänestys S. Ammattijärjestön liittämisestä III :een Ammatti-internationaleen, tullen päätökseksi myönteinen kanta.

Kun tuo päätös toteutettuna olisi kuitenkin tietänyt hajaannusta ammattijärjestössämme, osa sen jäsenistöä kun oli tuollaista liittymistä vastaan sekä osaksi myös eräistä muista syistä, ei tuota päätöstä ole toteutettu.

Tuosta edellämainitsemastamme asiaintilasta ei ole Ammattijärjestön jäsenistön kesken huomattavampaa erimielisyyttä ollutkaan aina näihin asti. Nyt kuitenkin A :järjestön ensi toukokuulla pidettävää edustajakokousta valmisteltaessa on Sos.-dem. puolueen taholta ryhdytty vaatimaan A :järjestön puolueettomuuden lopettamista kansainvälisiin keskusjärjestöihin nähden ja A :järjestön liittämisestä n.s. Amsterdamin internationaleen. Ja että Ammattijärjestön puheenjohtajaksi on valittava henkilö, joka noudattaa sos.-dem. määräyksiä. Kun sos.-dem :it ovat Ammattijärjestön huomattavana vähemmistönä, eivätkä hekään kaikki asetu moisten vaatimusten taakse, niin tuntuvat sanotut vaatimukset sitäkin epaoikeutetuimmilta. Sos.-dem :ien tähänasti ajamaa kansanvaltaisuusperiaatetta ei tuollainen ainakaan osoita. Tuntuu sitäkin käsittämättömämmältä, tuollaisten järjestöjen itsehallinto-oikeutta törkeästi polkevien vaatimusten esittäminen.

On ehdottomasti vaadittava, että Ammattijärjestö, samoin kuin kaikki järjestömme saavat sääntöjensä mukaisesti päättää asioistansa ilman mitään ulkopuolelta tulevaa painostusta.

Ehdotammekin senvuoksi että:

Ammattijärjestöä ei toistaiseksi liitetä kumpaankaan internationaleen, vaan pidetään se riippumattomana siihen asti, kunnes muodostuu sellainen Ammatti-internationale, joka voi saada ammatillisesti järjestyneen työväestön luottamuksen.

S. Rakennustyöväen liiton osasto n:o 60, Varkaus.

Suomen Rakennustyöväen liiton osasto n:o 60 esittää Ammattijärjestön edustajakokoukselle, että kansainvälisyyskysymyksessä olisi edelleenkin noudatettava niin sanottua riippumattomuutta siksi kunnes on saatu yhtenäinen kansainvälinen järjestö, johon voidaan liittyä ilman erimielisyyttä jäsenistön keskuudessa ja vaaraan pane-matta Ammattijärjestön eheyttä.

*S. Metalliteollisuustyönt. liitto r.y. Teollisuusneuvosto N:o 46.
Björkroda. ' '*

Da frågan om Landsorganisationens internationella förbindelser genom den i februari månad 1921 verkställda internationalomröstningen gav tili resultat att endast 40 proc. av de i röstningen deltagande uttalade sig för Landsorganisationens anslutning tili Amsterdam-internationalen, anse vi att socialdemokraternas fordran om anslutning tili denna international icke kan anses logiskt motiverad, och deras strävan att för den händelse L.-o:s kongress mot-sätter sig anslutning tili Amsterdam-internationalen bilda en ny Landsorganisation, måste vi betrakta såsom fördömlig. Den nämnda internationalen har enligt vår åsikt icke någon viktigare mission att fylla vid en större arbetarkonflikt; det understöd denna beviljar, är ju blott frivilligt. Det frivilliga bidrag, sora exempelvis F. Metallarbetarförbundet erhöi under metallarbetarkonflikten i Helsingfors år 1920 var erkännansvärd oaktat vår L.-o. stod utanför Amsterdam. De överenskommelser om .jkonomiskt understöd de flesta fackförbund har träffat med utländska fackförbund, isynnerhet de skandinaviska, talar för, att vi med lika lungn tillförsikt kan se framtiden an vid en större konflikt även om vi stå utanför Amsterdam-internationalen, vars medlemsnumerär sedan 1921 sjunkit från 26 milj. medlemmar tili 16,000,000. Sedan nämnda är hava nämli-gen Landsorganisationerna i Argentina, Peru, Grekland och Norge utträtt och flera bliva väl dessa främdeles.

Vi föreslä fördenskull,

1) Att Landsorganisationens kongress i international-frågan intar en avvaktande hållning och förklarar Landsorganisationen såsom en oavhängig organisation tili dess en på, den proletära klasskampens ocli partineutralitetens grund stående facklig världsinternational bildats,

2) Att Landsorganisationens kongress beslutar giva den kommande Styrelsen i uppdrag att förrätta omröstning inom förbunden som äro anslutna tili L.-o. angående dess anslutning tili en sådan international.

Edellä olevissa *kansainvälistä suhdetta* koskeissa ponsissa ehdotetaan :

1) että Ammattijärjestön kongressi asettuu kansainvälisyyskymyksessä odottavalle kannalle ja selittää Ammattijärjestön olevan riippumattoman järjestön, kunnes on muodostettu maailman ammatillinen internatsionale, joka on proletaarisen luokkataistelun ja puolueneutralisuuden kannalla;

2) että Ammattijärjestön kongressi päättää antaa tulevan toimikunnan tehtäväksi toimittaa Ammattijärjestön liittyneiden liittojen keskuudessa äänestys sen liittymisestä sellaiseen internatsionaleen.

Osanotto Geneven Työtoimiston konferensseihin.

Ammattijärjestön kuudennessa edustajakokouksessa 1923 ei ensinkään käsitelty kysymystä siitä, olisiko Ammattijärjestön sallittava edustajainsa osanoton Geneven Työtoimiston konferensseihin. Viides edustajakokous sitävastoin käsitteli asiaa ja teki verraten jyrkästi kielteisen päätöksen osanottoon nähden kaikkiin sellaisiin kansainvälisiin konferensseihin, joihin myöskin työnantajain edustajat ottavat osaa. Etupäässä tahdottiin tällä päätöksellä kuitenkin kieltää Ammattijärjestöä lähettämästä edustajaa Geneven Työtoimiston konferensseihin. Näin jyrkästi kielteisen kannan omaksuminen on helposti ymmärrettävissä, kun otamme huomioon sen sekä kansallisen että kansainvälisen tilanteen, jossa ammatillinen työväenliike silloin toimi. Maailmansodan aikaixa hirveästi kärsinyt ja suunnattomia uhrauksia tehnyt työväestö liikehti levottomasti kaikissa maissa ja vaati koko porvarillista järjestelmää tilille. Sotaa seurannut väkivaltainen rauha pahensi vaan työväestön asemaa. Valtavat, vallankumoukselliset joukkoliikkeet olivat päiväjärjestyksessä. Porvaristo oli hajanaista, eikä se vielä ollut ehtinyt mobilisimaan kaikkia voimiaan "sisäistä vihollista" vastaan. Sen oli pakko tehdä myönnetyksiä ja vielä enemmän lupauksia. Sen jälkeen on työväestön asema huomattavasti muuttunut. Kansainvälinen kapitalismi pystyi jo silloinkin tukahuttamaan työväen avonaiset vallankumousyritykset niissä — varsinkin Keski-Europarn maissa —

joissa sellaisia ilmeni. Vuosi vuodelta on työnantajiston ja omistavan luokan yleensä onnistunut yhä enemmän vahvistaa asemaansa. Melkein kaikissa maissa on fascistinen taantumusporvariSto ottanut vallan käsiinsä. Niin Suomessakin. Sen toiminta suuntautuu häikäilemättömästi kaikkea työväestön järjestötoimintaa vastaan, tuhoakseen sen. On osoittautunut, että järjestyneen työväestön luokkavoima ei ole ollut kylliksi voimakas estääkseen porvariston, työväenjärjestöihin kohdistuvat vaino- ja tuhoamistoimenpiteet. Niinpä v. 1923 lakkautettiin m.m. Sosialistinen Työväenpuolue, sen toimihenkilöt ja koko eduskuntaryhmä vangittiin ja tuomittiin pitkäaikaisiin kuritushuonerangaistuksiin. Myöskin ammatillista liikettä vastaan on tehty useita vakavia hyökkäyksiä. N.s. Pohjolan Ammatillisen piirijärjestön juttu, jossa piiritoimikunnan jäsenet ja toimitsijat tuomittiin moneksi vuodeksi kuritushuoneeseen toiminnastaan ammatillisessa liikkeessä, on siitä kuvaavana esimerkkinä.

Kun Sosialistinen Työväenpuolue lakkautettiin, vaativat taantumusporvariston äänitorvet myöskin ammatillisen liikkeen lakkauttamista. Saatujen tietojen mukaan suunniteltiin sitä vakavasti. Tilanne ammatillisessa liikkeessä oli silloin äärimmäisen vaikea. Ammattijärjestöllä ei ollut kiinteitä kansainvälisiä suhteita mihinkään toiminnassa oleviin ammattiyhdistys-internatsionaaleihin. Sisäinen tila oli kaikkea muuta kuin hyvä. Perusjärjestöissä kiisteltiin suuntakysymyksistä ja siten aiheutui hajaannusta, joka oli omiaan heikentämään ammatillisen liikkeen voimaa. Oli selvääkin, että Ammattijärjestön toimikunnan näin vakavassa tilanteessa oli mietittävä keinoja, joilla voitaisiin ammatillisen liikkeen asemaa vahvistaa. Sisäistä tilannetta yritettiin parantaa sillä toimikunnan päätöksellä, jolla kiellettiin perusjärjestöjä, järjestöinä, kuulumasta poliittisiin puolueisiin. Kun samanaikaisesti, nim. v. 1923, tehtiin esitys Ammattijärjestön edustajan lähettämisestä Geneven Työtoimiston konferenssiin, näkivät useat esitykseen suostumisessa yhden sellaisen keinon, jonka avulla voitaisiin ulkomaiden työläisedustajille ja heidän lehdilleen selostaa tilannetta ja porvariston vainotoimenpiteitä täällä. Sitäpaitsi toivottiin lähettämisellä voitavan jossakin määrin estää taantumusporvariston Ammattijärjestöön kohdistuvia tuhoamispyrkimyksiä. Kun asia lähetettiin liittojen toimikuntien harkittavaksi, evästi enemmistö näistä edustajiaan niin, että Ammattijärjestön on lähetettävä edustajansa kyseessäolevaan konferenssiin. Äänestyksen jälkeen tulikin tämä toimikunnan päätökseksi. Asetetuista ehdokkaista nimesi tasavallan presidentti tohtori J. Helon edustajaksi. Eri maiden työväen sanomalehdille antamisensa haastattelussa selosti Helo verraten laajasti ja rohkeasti Suomessa vallitsevaa tilannetta, saaden kotimaisen porvariston sanomalehdet raivoihinsa. Kun Helo palasi matkaltaan, hyväksyi toimikunta täydellisesti hänen toimintansa todeten, että Helo oli onnistunut suurelta osalta täyttämään sen tarkoituksen, joka matkalle

asetettiin. Kun sitten Japanin edustajan taholta tehtiin ehdotus kansainvälisen oikeusturvan säätämisestä työväen ammatilliselle toiminnalle, teki se ja Ammattijärjestön osanotto jo mainittuun kongressiin mahdolliseksi laajaan valistuskirjelmän lähettämisen, jossa selostettiin ammatillisen liikkeemme toimintaa ja asemaa Suomessa, ja porvariston sitä vastaan kohdistamia tuhoamispyrkimyksiä. Sen lisäksi lähetettiin kaikki asiaa valaisevat ja todistuskelpoiset asiakirjat. Näin saatiin verraten laaja kansainvälinenkin huomio kohdistumaan tilanteeseen täällä. Suurempaa huomiota herätti se kuitenkin viime vuonna pidetyssä konferenssissa, jossa Mertens asiakirjojen perustella verraten suorasukaisesti selosti niitä vainotoimenpiteitä, joiden alaisena maamme ammatillinen työväenliike toimii. V. 1924 ja 1925 päätti Ammattijärjestön toimikunta äänestyksen jälkeen niinikään lähettää edustajan kyseessäolevaan kongressiin, ja nimesi tasavallan presidentti edustajaksi edellisenä vuotena Ammattijärjestön taloudenhoitajana A. Halmeen ja jälkimmäisenä puheenjohtaja E. Huttusen. Toimikunnan käsityksen mukaan on Ammattijärjestön edustajan osanotosta Geneven Työtoimiston konferenssiin ollut hyötyä Suomen Ammatillisesti järjestyneelle työväestölle. Siten on voitu, kuten edellä on mainittu, tehdä ulkomaiden työläisedustajille selkoa tilanteesta täällä. Näin on voitu kiinnittää verraten laaja kansainvälinen huomio porvaristomme vainotoimenpiteisiin ja siten osaltaan vaikuttaa siihen, että sen tuhoamispyrkimykset ammatilliseen liikkeeseen nähden eivät ole saaneet niin räikeitä muotoja, kuin mitä fascistiporvariston sanomalehdistö on vaatinut ja mikä on tullut poliittisten järjestöjen osaksi. Edellä olevan perusteella ehdotamme, että Ammattijärjestön 7:s edustajakokous

hyväksyy toimikunnan ne toimenpiteet, joilla v:sina 1923—24—25 ja 1926 lähetettiin edustajia Geneven Työtoimiston konferenssiin.

Geneven Työtoimiston konferenssiin ottavat osaa melkein kaikkien maiden työläisten ammatillisten järjestöjen edustajat. Huomattavimmat, meitä lähellä olevat maat, joiden ammattijärjestöt eivät edustajia lähetä, ovat Venäjä ja Norja. Kuitenkin on Norjankin Ammattijärjestön edustaja ollut epävirallisesti konferenssin työtä seuraamassa. Kokemus on osoittanut, ettei osanotosta Geneven Työtoimiston konferenssiin ole työväestölle vahinkoa. Päinvastoin ovat useiden kehityksessä takapajulla olevien maiden työläisedustajat vakuuttaneet, että heidän edustamainsa maiden työväenlainsäädäntöön on Työtoimiston työ vaikuttanut edistävasti. He eivät käsitä muiden maiden sellaista kantaa, ettei Työtoimiston konferenssiin työväestön edustajat ottaisi osaa. Kaikissa maissa, joiden ammattijärjestöt ovat edustajansa lähettäneet, myöskin Suomessa, on suuri joukko työläisiä, jotka uskovat ja toivovat, että

Työtoimiston työllä voidaan työväenlainsäädäntöä eri maissa edistää. Kun näin on ja kun, kuten edellä on mainittu, kokemus on osoittanut, ettei osanotosta sanotun Työtoimiston konferensseihin ole vahinkoa Suomen ammatillisesti järjestyneelle työväestölle, ja kun pidetään huoli siitä, että edustajiksi ehdotetaan työväen luottamusta nauttivia ammatillisesti järjestyneitä henkilöitä, jotka rehellisesti tuovat julki työväestön tahdon ja tarpeet, niin edelläsanotun perusteella ehdotamme, että Ammattijärjestön 7 :s edustajakokous päättäisi

oikeuttaa toimikunnan nimeämään edustajia Geneven Työtoimiston konferensseihin osanottoa varten.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

S. Puuteollisuustyöväen liiton Lauritsalan osasto n:o 3.

Kansainväliseen Työtoimiston konferenssiin ei S. Ammattijärjestön pitäisi vastaisuudessa lähettää edustajaansa, koska siellä ei voida ajaa työväen etuja, se kun on aivan porvarillinen laitos, jonne työväen edustajain lähettäminen on aivan tarpeeton. Samalla tuomitaan jyrkästi Ammattijärjestön johtohenkilöiden tässä kysymyksessä osoittama omavaltaisuus. Olisi vaadittava, että heidän on ehdottomasti noudatettava niin tässä kuin muissakin kysymyksissä edustajakokouksien päätöksiä.

Tampereen ja lähiympäristöjen rakennustyöläisten keskusjärjestö.

Geneven työkongressin kokoonpano on nykyisin sellainen, ettei työväen vaikutus siellä voi tulla kuuluviin, koska niistä maista, jotka s?nne edustajansa valitsevat, lähetetään hallituksen edustajina kaksi edustajaa, työnantajat lähettävät yhden ja työntekijät samoin vain yhden edustajan. Työntekijäin edustajaakaan eivät työläiset voi vapaasti valita, vaan pitää hallitus itsellään vielä oikeuden hyväksyä tai hyljätä tämän edustajan. Näin valitun kongressin valta päättyy vielä siihen, että mitään päätösvaltaa sillä ei ole, ainoastaan esitellä se saa. Toinen asia on, tulevatko sen esitykset koskaan huomioonotetuiksi.

Meille suomalaisille jäi huono käsitys viime kongressissa olleesta "työväen" edustajasta. Edustaja ei nimittäin sanallakaan maininnut vuoden 1918 tapahtumista, jotavastoin Belgian sosialidemokraattinen edustaja osoitti, miten Suomen porvari voitettuaan kapinan kohteli työväkeänsä. Suomen hallituksen edustaja koetti torjua syytökset, eikä Belgian edustaja saanut tukea Suomen "työväen" edustajalta.

Edelläolevan perusteella esittää Tampereen Rakennustyöntekijäin keskusjärjestö:

että Suomen työväestö ei ota osaa kansainväliseen työtoimiston kongresseihin.

Koska Ammattijärjestön aikaisemmat edustajakokoukset ovat telineet päätöksen, ettei Suomen Ammattijärjestö ota osaa Kansainvälisen työtoimiston kongressiin ja koska kuitenkin Ammattijärjestön suuri toimikunta on mainittuun kongressiin edustajansa lähettänyt, niin tätä päätöstä ja menettelyä vastaan panee Tampereen ja lähiympäristön Bakennustyöväen keskusjärjestö jyrkän vastalauseen.

S. B. I. Viipurin ja ymp. teollisuusneuvosto.

Kansainliiton työtoimistoon nähden on pysyttävä edelleen kielteisellä kannalla, koska mainittu järjestö on puhtaasti kapitalistinen järjestöelin ja työskentelee nykyisen riisotjärjestelmän lujittamiseksi.

Samalla tuomitaan jyrkästi Ammattijärjestön johtohenkilöiden tässä kysymyksessä osoittama omavaltaisuus ja vaaditaan, että heidän on ehdottomasti noudatettava tässä, kuten muissakin kysymyksissä edustajakokouksen tekemiä päätöksiä, tai perusjärjestöjen enemmistön asiasta ottamaa kantaa.

S. Kutomateollisuustyöväen liiton osasto n:o 4.

Länsi-eurooppalaisen ammattiyhdistysliikkeen kanta Kansainliiton Työtoimistoon ja sen vuosikonferensseihin nähden on selvä: Se hyväksyy Työtoimiston toiminnan, vaikkakaan se ei toistaiseksi täydellisesti vastaa niitä vaatimuksia, joita ammatillisesti järjestynyt työväestö sille tahtoisii asettaa. Sanottavia erimielisyyksiä Toimiston vuosikonferensseihin nähden ei Amsterdamiin liittyneissä ammatillisissa maa järjestöissä ole ollut, minkä vuoksi niihin on säännöllisesti lähetetty edustajia. Myöskin Kansainvälinen Ammattiyhdistysliitto (Amsterdamin internationali) ottaa virallisesti osaa Työtoimiston vuosikonferensseihin.

Meillä täällä Suomessa on tämä kysymys aiheuttanut paljon risiriitoja ja erimielisyyttä. Se on tavallaan vaikuttanut myöskin hajottavasti ammatilliseen toimintaan, minkä vuoksi Ammattijärjestön edustajakokouksen olisi nyt määriteltävä menettelytavat tässä kysymyksessä. Kokemus on osoittanut, että Suomesta lähetetään Työtoimiston vuosikonferensseihin työväen edustaja siitä huolimatta, vaikka Ammattijärjestö jättääkin edustajan nimittämättä. Onhan esim. Pienviljelijäin liitto parikin kertaa nimittänyt edustajan, jonka hallitus on sittemmin hyväksynyt ja on tämä edustaja näinollen joutunut edustamaan Suomen ammatillisesti järjestyneitä työläisiä sanotuissa konferensseissa. Kun tämä mielestämme ei ole paikallaan, olisi Ammattijärjestön asetuttava sille kannalle, että sen puolesta virallisesti nimitetään edustajaehdokas, joka sittemmin edustaa Ammattijärjestöä ja Suomen ammatillisesti järjestyneitä työläisiä sanotuissa konferensseissa.

Mitä itse Työtoimiston toimintaan ja aikaansaannoksiin tulee, ovat nämä kysymykset edustajille siksi selvät, ettei mielestämme

asiaa tarvitse pitemmältä perustella. Ehdotammekin sen vuoksi Suomen Ammattijärjestön 7:nnen edustajakokouksen päätettäväksi:

että kokous hyväksyy Ammattijärjestön toimikunnan menettelyn n.s. Geneve-kysymyksessä; ja

että tulevaisuudessa Ammattijärjestön taholta nimetään virallinen edustaja Kansainliiton Työtoimiston vuosikonferensseihin.

Suomen Rakennustyöväen liiton Helsingin osasto n:o 4.

Kuten tunnettua on, lähetti Ammattijärjestön toimikunta vastoin aikaisemman edustajakokouksen nimenomaista kielteistä päätöstä edustajan niinkutsuttuun Geneven työkonferenssiin, joka toimenpide aikaan sai oikeudettua katkeroitumista suuressa joukossa ammatillisesti järjestynyttä työväestöä. On niinikään tunnettua se, että perusjärjestöt kautta maan pitämissään kokouksissa julki lausuivat paheksumisensa näin julkeasti aikaisemmin tehtyjen päätösten halveksumisesta. M.m. käsitteli S. Rakennustyöväen liiton osasto 4 sanottua asiaa ja antoi tietää, että se ei myöskään voi puolestaan hyväksyä näin selvästi tehdystä joukkopäätöksestä poikkeamista, jonka johdosta osasto päätti asian saattaa Ammattijärjestön edustajakokouksen käsiteltäväksi ja päätettäväksi.

Edelläsanotun edustuksen tarpeellisuudesta tai sen tarpeettomuudesta työväelle emme tahdo tässä laajemmin perustella, viittaamme ainoastaan Ammattijärjestön 5 ainen edustajakokouksen pöytäkirjan siv. 17 löytyvään alustukseen asiasta ja siitä käytettyihin puheenvuoroihin, sekä tässä kysymyksessä tehtyyn päätökseen, joka löytyy jo ennenmainitun pöytäkirjan siv. 148.

Edellä mainitun asian johdosta rohkenemmekin ehdottaa edustajakokouksen päätettäväksi seuraavaa:

Kokous lausuu paheksumisensa toimikunnalle sen johdosta, että se on, lähettäessään edustajan niin sanottuun Geneven työkonferenssiin, omavaltaisesti poikennut aikaisemmin edustajakokouksen tekemästä selvästä päätöksestä.

Samalla päättää kokous, että asiasta aikaisemmin tehty päätös on edelleen voimassa ja on sitä niinhyvin alempien kuin ylempienkin orgaanien noudatettava siksi kunnes asiasta toisin päätetään.

S. Rakennustyöväen liiton osasto n:o 54, Vaasa.

Geneven työtoimisto on perustettu verhoksi kansainliiton ja samalla koko kansainvälisen kapitalismin riistopyynteille. Tarkoituksena on sen välityksellä hämmentää työväestön käsitteet kapitalismin luokkaluonteesta ja pyrkimyksistä työväestön taloudellisen

aseman kurjistamiseksi: työpäivän pidentämisen, työpalkkojen alentamisen ja työväen järjestötoiminnan tuhoamisen muodossa. Tätä verhoa ei Geneven työtoimiston jäsenet saa repiä, eikä edes raottaa-kaan — jos jollakin jäsenellä olisi siihen haluakin. Sillä sehän paljastaisi työväestölle tuon työtoimiston luokkaluonteen, koska on tunnettua se, kuinka turhaa on mainitulta toimistolta käydä lakki kourassa kerjäämässä parempia elinehtoja eri maiden työläisille.

Bdelläesitettyyn vedoten ehdotamme, että Suomen Ammattijärjestön 7:s edustajakokous päättää:

ettei se lähetä edustajia Geneven Työtoimiston kongresseihin.

8. Puuteollisuustyöväendiiton osasto n:o 19, Laitakari.

Kansainliitto on kapitalistisen järjestelmän elin. Sen tarkoitus on tukea ja palvella kapitalistisia sorto- ja riistopyrintöjä sekä emä-että siirtomaissa, sekä työskennellä työtätekevän luokan vapaus- ja elämäntaistelujen rajoittamiseksi ja estämiseksi. Samaa tarkoitusperää, joskin peitetymmässä ja pettävämmässä muodossa, ajaa myöskin Kansainliiton Työtoimisto ja sen järjestämät konferenssit. Niiden tehtävänä on johtaa työväenluokan taistelun aktiivinen luonne passiiviseksi, s.o. saada se nykyisestä vaativasta kannastaan pyytäväksi ja odottavaksi sekä alistumaan n.s. "rauhallisten parannusten" hiljaiseen, orjamaiseen toivomiseen. Työväen osanotto tuon toimiston työhön olisi tälle kapitalistiselle järjestölle tueksi, sen nimissä se voisi saada yhä suurempaa valtaa työläisten taistelutoiminnan ylitse ja voisi leimata nämä edesottamisensa muka työväen omiksi tahdonilmauksiksi ja niiden avulla sitoa sen kädet taistelussaan valitsevaa järjestelmää ja sen sortoa vastaan. Täten työväen osanotto mainittuihin järjestöihin ja konferensseihin merkitsisi sille siis silmukan pistämistä omaan kaulaansa. Niinpä ehdottavatkin allekirjoittaneet järjestöt, että kysymyksestä hyväksyttäisiin seuraavat ponnet:

Koska työväen osanotto Kansainliiton Työtoimiston ja sen alaisten järjestöjen sekä konferenssien työhön ei tuo työväestölle mitään apua, vaan merkitseisi kapitalistien riistotoiminnan tukemista, niin on S. Ammattijärjestön edellisessä edustajakokouksessa hyväksytyn päätöksen mukaisesti edelleen pysyttävä jyrkästi mainitusta järjestöstä erillään ja oltava lähettämättä edustajiaan sanottuihin konferensseihin. Samalla kokous jyrkästi tuomitsee sen, että jotkut Ammattijärjestön toimihenkilöt vastoin edustajakokouksen päätöstä kuitenkin ovat Ammattijärjestön nimissä osaaottaneet mainittuihin konferensseihin, ja kokous vaatii, että edustajakokouksen päätökset niin tässä kuin muissakin kysymyksissä ovat ehdottomasti sitovat ja niitä on noudatettava.

Muutosehdotuksia Ammattijärjestön sääntöihin.

Ammattijärjestön toimikunta ehdottaa edustajakokouksen hyväksyttäväksi seuraavat säännöt:

SUOMEN AMMATTIJÄRJESTÖN ry.
SÄÄNNÖT.

1 }.

NIMI JA KOTIPAikka.

Järjestön nimi on Suomen Ammattijärjestö ry., jonka muodostavat Suomen työväen teollisuus- ja ammattiliitot ja joka on näiden sekä niihin kuuluvan työväen keskusjärjestö.

Suomen Ammattijärjestön kotipaikka on Helsingin kaupunki, jossa järjestön hallitus (toimikunta) ja toimisto sijaitsevat.

2 S.

TARKOITUS JA TOIMINNAN LAATU.

Suomen Ammattijärjestön tarkoitus on: vahvistaa ja edistää järjestymisen kautta palkkatyöväen pyrkimyksiä taloudellisten parannusten hankkimiseksi ja henkisen kehityksen edistämiseksi sekä yksityisomistusoikeuteen perustuvan tuotantöjärjestelmän muuttamiseksi sellaiseksi, että tuotantoa harjoitetaan vain yhteiskunnan hyväksi.

Tämän tarkoituksensa saavuttamiseksi harjoittaa S. Ammattijärjestö seuraavanlaista toimintaa:

a) vaikuttaa taloudellisen järjestäytymisliikkeen hyväksi sekä suullisella että kirjallisella kehoitustyöUä, perustaa paikallisia taloudellisia järjestöjä, missä se on mahdollista, kehoittaen osastoja liittymään niille kuuluviin teollisuus- tai amatillisiin keskusjärjestöihin, sekä yhdenmukaistuttaa S. Ammatti järjestöön yhtyneiden liittojen esiintymistä ulospäin, erittäinkin työnantajia ja heidän järjestöjään kohtaan;

b) toimii työväen luokkatietoisuuden syventämiseksi ja valistustason kohottamiseksi;

c) kerää ja valmistaa yhtyneiden liittojen avulla tilastoa palkkatyöväen aseman selvittämiseksi;

d) avustaa siveellisesti sekä aineellisesti Suomen Ammattijärjestöön yhtyneitä liittoja, milloin näiden jäseniä joutuu sellaiseen työtaisteluun, jota näiden sääntöjen mukaan on S. Ammattijärjestön puolelta avustettava;

e) ylläpitää yhteyttä vastaavien ulkomaalaisten ammatillisten keskusjärjestöjen kanssa, sekä toimii näiden keskisen jäsenien taloudellisen avustuksen merkityksellisemmäksi saattamiseksi.

3 §.

S- AMMATTIJÄRJESTÖÖN LIITTYMIS-
EHDOT JA -TAPA.

1. Jokainen teollisuus- tai ammattiliitto, joka hyväksyy Ammattijärjestön säännöt ja toimintatavat, on oikeutettu liittymään Suomen Ammattijärjestöön.

2. Liittymispyyntö on tehtävä kirjallisesti Ammattijärjestön toimikunnalle sen laatiman kaavakkeen mukaan. Ilmoitusta tulee seurata kolme kappaletta voimassa olevia liiton sääntöjä.

3. Jos toimikunta katsoo olevan sellaisia syitä, joiden takia ei se voi liittoon Ammattijärjestöön ottaa, voi liitto esittää yhtymispyyntönsä Ammattijärjestön edustajakokouksen ratkaistavaksi,

4. Ammattijärjestöön ei oteta sellaista erillistä osastoa, joka on eronnut jostakin liitosta tai jolla on tilaisuus yhtyä johonkin liittoon, mutta jos useammat joko liitosta eronneet tai muuten erillisinä olevat osastot perustavat uuden liiton, saa tämä liittyä Ammattijärjestöön, jos toimikunta sen hyväksyy.

MAKSUT, EROTTAMINEN JA EROAMINEN.

1. S. Ammattijärjestölle suorittavat siihen kuuluvat liitot vakinaista veroa jokaiselta vuosineljännekseltä 3 markkaa niiltä jäseniltä, jotka liitossa kuuluvat I:seen luokkaan; 2: 50 niiltä, jotka kuuluvat II luokkaan ja 1: 25 niiltä jäseniltä, jotka kuuluvat III luokkaan.

Jos liitossa on vaan kaksi maksuluokkaa, luetaan ensimmäisen vuoden oppilaat kuuluvan kolmanteen maksuluokkaan.

2. Vero suoritetaan aina kunkin vuosineljänneksen päätyttyä seuraavan kuukauden aikana, eli tuhti-, heinä-, loka- ja tammikuun ajalla, ja on se suoritettava kaikilta jäseniltä, mitä liittoon kuuluu, paitsi ei niiltä jäseniltä, jotka liitto on omista veroistaankin vapauttanut.

3. Jos liitto ei ole maksanut veroa 2:ssa kohdassa määrättynä aikana, ei se saa Ammattijärjestön avustusta, eikä sillä ole edustusoikeutta Ammattijärjestön kokouksissa ennenkuin maksamatta olevat verot ovat suoritettut.

4. Jos liitto ilman Ammattijärjestön toimikunnan hyväksymää syytä, jättää veronsa suorittamatta vielä kuukauden sen ajan yli, minkä kuluessa se toisen kohdan mukaan on suoritettava, voi Ammattijärjestön toimikunta erottaa liiton Ammattijärjestön jäsenyydestä. Näin erotettu liitto voi yhtyä uudelleen ainoastaan samoin kuin sellainen liitto, joka ei ennen ole Ammattijärjestöön kuulunut.

Jos liitto eroaa Ammattijärjestöstä, on siitä ilmoitettava Ammattijärjestön toimikunnalle, ja suoritettava Ammattijärjestön verot eroamispäivään asti.

5. Ammattijärjestöstä erotettu tai eronnut liitto ei saa takaisin mitään sille suorittamiaan maksoja.

5 §.

S. AMMATTIJÄRJESTÖN TOIMIKUNTA (HALLITUS).

1. S. Ammattijärjestön tehtäviä hoitaa näiden sääntöjen ja edustajakokousten päätösten mukaan toimikunta (hallitus), jonka muodostavat edustajakokouksen valitsevat puheenjohtaja sekä jokaisen Ammattijärjestöön kuuluvan liiton valitsevat jäsenet. Ammattijärjestön edustajakokouksen aikana tapahtuneen vaalin vahvistaa Ammattijärjestön edustajakokous.

2. Ammattijärjestön toimikunnan jäsenet valitaan siten, että jokainen siihen yhtynyt liitto valitsee toimikuntaan yhden edustajan. Jos liitossa on yli 5,000 jäsentä, valitaan kaksi ja jos jäsenluku on yli 15,000, kolme edustajaa, sekä yhtä monta varajäsentä. Lisäksi valitaan yksi ruotsinkielinen ammatillisten järjestöjen edustaja ja tälle kaksi varajäsentä. Tämän vaalin toimittaa Ammattijärjestön edustajakokous ruotsinkielisten järjestöjen asettamista ehdokkaista. Toimikunnan toiminta-aika kestää siitä edustajakokouksesta alkaen, jossa se on valittu, siihen saakka kun seuraava kokous on valinnut uuden toimikunnan.

Edelläsanottua perustetta silmälläpitäen on asianomainen liitto oikeutettu edustajakokouksen välisenä aikana valitsemaan mahdollisesti tarvittavat lisäjäsenet tai varajäsenet, samoin kuin edustajakokouksessa valittujen poistuneiden jäsenten tilalle uudet jäsenet Ammattijärjestön toimikuntaan. Samoin voi liitto kutsua edustajansa pois toimikunnasta ja valita uuden tilalle, milloin näkee pätevää aihetta siilien olevan.

3. Toimikunta asettaa keskuudestaan 6-henki- sen valmistus- ja toimeenpanevan valiokunnan, sekä näille 3 varajäsentä, joka yhdessä puheenjohtajan kanssa hoitaa kokousten väliajoilla toimikunnan sille osoittamia tehtäviä. Varajäsen kutsutaan kokoukseen varsinaisen ollessa estettynä.

4. Toimikunta ja toimeenpaneva valiokunta koontuvat aina tarpeen vaatiessa, ja tekevät päätöksensä yksinkertaisella ääntenenemmistöllä, sekä ovat päätösvaltaisia, jos vähintään $\frac{2}{3}$ jäsenistä ja puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ovat saapuvilla. Jos päätöstä tehtäessä on äänestettävä, ja äänet menevät tasan, tulee päätökseksi se mielpide, jota puheenjohtaja tai hänen sijaisenaan toimiva kannattaa.

5. Jos toimikunnan jäsen on poissa kahdesta kokouksesta peräkkäin, eikä hän poissaolollaan voi esittää mitään pätevää syytä, katsotaan hänet toimestaan eronneeksi, ja kutsutaan varajäsen hänen tilalleen. Eronnut toimikunnan jäsen on vastuunalainen siltä ajalta minkä hän on toimikuntaan kuulunut.

6. Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan, ollen myös oikeutettu ottamaan ja irtottamaan sihteerin ja taloudenhoitajan.

7. Toimikunnan tehtävänä on: keskustella ja päättää kaikista sille osoitetuista asioista, ja on toimikunnalla edustajakokousten väliajalla korkein päättämisvalta kaikissa Ammattijärjestöä koskevissa asioissa.

8. Toimeenpanevan valiokunnan tehtävänä on: Tarkastaa ja hyväksyä liittojen esittämät palkka- ja työehtosopimukset ja niihin aiottavat muutosehdotukset.

Tarkastaa, että Ammattijärjestön toimintaa johdetaan sääntöjen ja päätösten mukaan sekä antaa liitoille apua pyydettyä tai kun se muuten on tarpeellista.

Päättää ja valvoo avustusten suorittamista.

Keskustella ja päättää esitetyistä asioista ja yleensä valvoo toimitsijain toiminnan tarkoituksenmukaisuutta ja antaa heille määräyksiä ja ohjeita.

Katsoa, että Ammattijärjestön rahavarat ja omisuus tulevat hyvin hoidetuksi ja että liitoille annetaan aina neljännesvuoden kuluttua kertomus Ammattijärjestön tileistä, sekä viimeistään toukokuun kuluessa kertomus Ammattijärjestön toiminnasta kuluneelta kalenterivuodelta.

Valvoo, että saaduista veroista ja maksetuista avustuksista julkaistaan Ammattijärjestö-lehdessä, tai muulla tavalla, tilitys neljännesvuosittain.

Toimeenpaneva valiokunta ottaa ja eroittaa tarvittavat lisätoimitsijat sekä määrää heidän palkkansa ja muut työehtonsa.

9. Puheenjohtajan tehtävänä on pääasiassa: valvoo Ammattijärjestön toimintaa sekä sisäisissä että ulospäin esiintyvissä asioissa, ottaa osaa työriitin käsittelyyn toimikunnan päätöksiä perusteella, ja myös omastakin aloitteestaan, milloin asian kiireellisyys ja laatu sitä vaatii, tehden työriittaneuvotteluista selkoa toimikunnalle sen lähinnä seuraavassa kokouksessa. Hänen tehtävänä on myös johtaa keskusteluja toimikunnan kokouksissa, esitellä Ammattijärjestön edustajakokouksessa toimintakertomukset ja toimikunnan esittämät asiat, antaa sekä suullisesti että kirjallisesti ohjeita ja neuvoja Ammattijärjestöön kuuluville liitoille ja niiden osastoille ja jäsenille, milloin niitä pyydetään, tai hän katsoo sellaiseen aihetta olevan, valvoo tilastotyötä sekä yleensä pitää huolta Ammattijärjestön asiain jokapäiväisestä hoidosta.

10. Rahastonhoitaja, joka samalla on myös taloudenhoitaja, hoitaa Ammattijärjestön tilit, perii ja vastaanottaa kaikki Ammattijärjestölle tulevat maksut ja saatavat, suorittaa kaikki menoerät ja hoitaa tili- ja talousasioita koskevan kirjeenvaihdon.

Rahaston hoidosta määrätään tarkemmin näiden sääntöjen 8 §:ssä.

11. Sihteeri laatii pöytäkirjat toimikunnan kokouksissa, hoitaa kaiken muun kirjeenvaihdon paitsi mikä kuuluu puheenjohtajalle tai rahastonhoitajalle, laatii toimintakertomukset neuvotellen niistä puheenjohtajan kanssa ja esittää ne toimikunnalle, hoitaa Ammattijärjestö-lehden toimitustyön sekä yleensä tekee ne kirjalliset tehtävät mitä toimikunta määrää.

12. Jos puheenjohtaja eroaa tai erotetaan edustajakokouksen välisenä aikana, julistaa toimikunta toimen avoimeksi ja valitaan 3:sta toimikunnan asettamasta ehdokkaasta Ammattijärjestön jäsenen kesken toimitetulla kiertöäänestyksellä se, joka saa enimmän ääniä.

13. Ammattijärjestön nimen kirjoittaa puheenjohtaja tai ne kaksi henkilöä, jotka hallitus keskuudestaan siihen valtuuttaa.

14. Jos joku Ammattijärjestön toimitsijoista laiminlyö tehtävänsä, voi toimikunta hänet erottaa.

6 §.

AMMATTIJÄRJESTÖN EDUSTAJAKOKOUS.

1. Ammattijärjestön varsinainen edustajakokous pidetään joka kolmas vuosi Helsingissä, toimikunnan lähemmin määräämänä aikana.

Ylimääräinen kokous voidaan pitää milloin toimikunta niin päättää tai milloin Ammattijärjestön yhtyneiden liittojen 2/3 äänestykseen osaa ottaneista jäsenistä sitä vaatii.

2. Edustajakokouksella on ylin päätösvalta kaikissa Ammattijärjestön toimintaa koskevissa asioissa. Se myös ratkaisee lopullisesti kaikki riitakysymykset, joita mahdollisesti syntyy toimikunnan ja yhtyneiden järjestöjen välillä.

3. Edustajakokoukseen valitsee kukin Ammattijärjestöön kuuluva liitto, jos sen jäsenluku on alle 500, yhden edustajan; sekä 3,000 saakka jokaiselta täydeltä 500 yhden edustajan lisää, jos jäsenmäärä on yli 3,000, niin jokaista seuraavaa alkavaa tuhatta jäsentä kohden yhden edustajan lisää.

Edustajia lähettää liitto sen jäsenluvun perusteella, jolta se on maksanut Ammattijärjestön verot edelliseltä, viimeksi kuluneelta vuosineljännekseltä.

Edustajain valinnan saa kukin liitto toimittaa tavalla, jonka se sopivammaksi katsoo; jos vaali suoritetaan liittoäänestyksellä, on liiton toimikun-

nan huolehdittava, että äänestys suoritetaan yksinomaan järjestön kokouksessa.

Toimikunta valitsee edustajakokoukseen kaksi jäsentään. Kaikilla toimikunnan jäsenillä on edustajakokouksessa läsnäolo ja puheoikeus.

Jos toimikunnan jäsen on valittu edustajakokoukseen edustajaksi, ei hänellä ole päätösvaltaa kuluneen ajantoimintaansa koskevista asioista.

4. Toimikunnan tulee antaa liitoille tieto edustajakokouksesta 5 kuukautta ennen sen alkamista. Kutsu edustajakokoukseen lähetetään kiertokirjeillä ja sitä paitsi sanomalehdissä tiedoittainalla viimeistään yhtä kuukautta ennen kokousta.

Liittojen on lähetettävä edustajainsa valtakirjat toimikunnalle tarkastettaviksi viimeistään 14 päivää ennen kokouksen alkamista.

5. Kaikki yhtyneet liitot ovat oikeutettuja tekemään kokoukselle esityksiä ja ehdotuksia. Liittoon kuuluva järjestö lähettää ehdotuksensa liittonsa toimikunnalle, joka lähettää ne Ammattijärjestön toimikunnalle 2 kuukautta ennen kokousta, ja tulee järjestön sen takia lähettää esityksensä liiton toimikunnalle viimeistään 7 päivää ennen mainittua aikaa.

Ammattijärjestön toimikunta liittää esityksiin oman lausuntonsa, painattaa ne, ja lähettää ne viimeistään 4 viikkoa ennen kokouksen alkamista liittojen toimikunnille, jotka lähettävät ne edelleen osastoille. Esityksiä tulee seurata myös edustajakokouksen päivä- ja työjärjestys.

6. Edustajakokous tarkastaa ja päättää siitä, mihin edellisen toimintakauden ja varainhoito antaa aihetta sekä päättää vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle;

toimittaa .Ammattijärjestön puneenjohtajan Ja toimikunnan vaalit ja tilintarkastajain vaalit;

määrää puheenjohtajan ja rahastonnoitajan ja sihteerin palkat sekä toimikunnan jäsenten palkkiot ;

käsittelee ja päättää kaikki ne asiat, mitä osastot, liitot tai Ammattijärjestön toimikunta ovat tämän pykälän 5 kohdan mukaan esittäneet.

Myöhemmin esitettyjä asioita voi edustajakokous myös ottaa käsiteltäväkseen jos % äänten enemmistö niin päättää.

7. Edustajain päiväpalkat, jotka kokous itse määrää, sekä matkakulut, suoritetaan ensin Ammattijärjestön varoista. Matkakulut suoritetaan kolmannen luokan taksan mukaan rautatiellä ja toisen luokan taksan mukaan laivassa sekä hevoskyydistä majataloille vahvistetun' takssn mukaan.

Edustajakokoukskulujen kokonaissumma jaetaan liiton maksettaviksi suhteellisesti jäsenluvun mukaan.

Nämä kulut ovat suoritettavat kahden kuukauden kuluessa sen jälkeen kuin edustajakokous on päättänyt. Tämän suorituksen laiminlyömisestä tai

viivytämisestä on sama seuraamus kuin näiden sääntöjen 4 §:ssä on verojen suorittamisen laiminlyömisestä määrätty.

7 f.

AMMATTIJÄRJESTÖN JA LIITTOJEN KESKINÄISET TEHTÄVÄT, TIEDONANNOT SEKÄ EHTOJEN RATKAISEMINEN.

1. Ammattijärjestön toimikunnan puolesta lähetetään liittojen toimikunnille joka vuoden loppupuolella, viimeistään joulukuun ensi päivään mennessä, kaavakkeita, joita liittotoimikunnat lähettävät osastoille kaksi kappaletta kullekin, ja joista kukin osasto toisen täytettynä liittonsa toimikunnalle palauttaa, joka niistä tekee yhteenvedon sitä varten laadituille eri kaavakkeille, joita Ammattijärjestön toimikunta lähettää samalla kun osastojenkin kaavakkeita. Nämä yhteenvedot tulee liittotoimikuntien lähettää Ammattijärjestön toimistoon viimeistään maaliskuun 1 päivään mennessä kunakin vuonna.

Samalla tulee liittotoimikuntien lähettää lyhyt toimintakertomus edelliseltä kalenterivuodelta.

2. Edellisen kohdan mukaan saatujen tietojen sekä muiden Ammattijärjestön toimikunnan asiakirjoissa olevien aineksien perusteella laaditaan Ammattijärjestön toimintakertomus, ja lähetetään liittotoimikunnille sekä niiden kautta -osastoille, samoin myöskin tilikertomus.

3. Kaikki Ammattijärjestön toimintaa koskevat tiedonannot lähettää toimikunta liitoille ja niiden kautta osastoille kiertokirjeillä, tai' julkaisee ne Ammattijärjestö-lehdessä. Ammattijärjestön lähettämät kiertokirjeet ja tiedonannot on liiton toimikunnan viivyttlemättä lähetettävä perusjärjestöille.

4. Jos Ammattijärjestön toimikunta ryhtyy keräämään tilastoa, ja sitä varten lähettää liitoille kaavakkeita, tulee liittotoimikuntien huolehtia kaavakkeiden osastoille toimittamisesta, jos tilastoa aiotaan kerätä osastoja myöten, sekä myös niiden takaisin palauttamisesta määrättynä aikana.

5. Liittojen tulee myös Ammattijärjestölle lähettää sääntöjään ja julkaisujaan aina niiden ilmestyttyä, sekä yleensä antaa niitä tietoja ja ilmoituksia, joita Ammattijärjestön toimikunta ilmoittaa tarvitsevansa.

6. Ammattijärjestön puheenjohtajalla tai toisella sitä varten valitulla edustajalla on läsnäolo- ja esitysoikeus kaikissa Ammattijärjestön alaisten järjestöjen kokouksissa.

7. Jos Ammattijärjestöön kuuluvien järjestöjen kesken syntyy riita, eikä sitä voida sopia muuten, on riita-asia jätettävä sovinto-oikeuden ratkaistavaksi, jos jompikumpi riitapuoli sitä vaatii. Sovinto-oikeus asetetaan kutakin asiaa varten erikseen, siten, että kumpikin riitapuoli valitsee siihen

kaksi jäsentä ja nämä valitsevat puheenjohtajan, joten sovinto-oikeus tulee 5-jäseninen. Jos riita-puolten valitsemat jäsenet eivät sovi puheenjohtajasta, määrää sen Ammattijärjestön toimikunta.

Sovinto-oikeuden tulee ratkaista sille esitetty asia viimeistään 14 päivänä asian esille ottamisesta lukien, jos eivät pätevät syyt vaadi pitempää aikaa.

Sovinto-oikeuden päätös on lopullinen ja molempia puolia sitova.

8 J.

AMMATTIJÄRJESTÖN TILIT JA NIIDEN LOPULLINEN TARKASTUS.

1. Sen lisäksi, mitä näiden sääntöjen 5 §:n 10 kohdassa on rahastonhoitajan tehtäviksi määrätty, tulee hänen aina neljännesvuoden päätyttyä esittää toimikunnalle selonteko tilia-asemasta sekä yhteenveto kuluneen vuosineljänneksen tileistä.

2. Tilit päätetään kalenterivuositain ja jätetään tilintarkastajille viimeistään maaliskuun 1 päivään mennessä seuraavana vuonna.

3. Laskujen hyväksymisestä ja käteiskassan suuruudesta määrää Ammattijärjestön toimeenpaneva valiokunta.

Ammattijärjestön rahat säilytetään pankissa ja saa niitä lainata ainoastaan Ammattijärjestöön yhtyneille liitoille.

4. Edustajakokous valitsee kolme vakinaista ja kolme varatilintarkastajaa. Jos vakinainen jostakin syystä eroaa, tai on estetty tointaan täyttämästä, kutsutaan varamiehistä enimmän ääniä saanut tilalle.

5. Tilintarkastajien tulee tarkastaa tilit ja kassa aina neljännesvuoden päätyttyä, sekä koko vuoden tilit seuraavan vuoden maaliskuun 15 päivään mennessä. Tarkastuksen päätyttyä tulee heidän antaa kirjallinen lausuntonsa tileistä sekä varojen hoidosta, siihen liittyvine mahdollisine muistutuksineen. Tilintarkastajain lausunto esitetään tilikertomuksen yhteydessä toimikunnalle.

6. Jos tilejä tarkastettaessa niissä ilmenee virheitä tai sekavuuksia, ja tilintarkastajat jättävät ne mainitsematta, ovat he niistä vastuussa samalla tavalla kuin toimikunta ja rahastonhoitajakin.

7. Tilintarkastajat saavat tehtävistään palkkion esittämänsä ja toimikunnan hyväksymän laskun mukaan.

8. Tilintarkastajat valitsevat puolestaan yhden edustajan Ammattijärjestön edustajakokoukseen.

9 J.

PALKKA- JA TYÖEHTOLIIKKEET JA TYÖRIIDAT.

1. Kun jossakin Ammattijärjestöön kuuluvan liiton osastossa on päätetty ryhtyä toimenpiteisiin

palkkojen tai muiden työehtojen parantamiseksi,, on osaston tästä päätöksestä heti ilmoitettava liiton toimikunnalle, ja toimikunnan, asiaa käsiteltään, ilmoitettava siitä Ammattijärjestön toimikunnalle, liittäen mukaan oman lausuntonsa osaston päätöksen suhteen. Samoin on meneteltävä, jos työnantajain puolelta on ilmoitettu työehtosopimus irtisanottavaksi tai muihin työehtoja koskeviin toimenpiteisiin ryhdyttävän.

Kun yllämainitunlainen ilmoitus on Ammattijärjestön toimikunnalle saapunut, tulee toimikunnan antaa siitä lausuntonsa asianomaisen liiton toimikunnalle pyydettyyn päivään mennessä, mikäli se on mahdollista.

2. Jos uusi työehtosopimus aiotaan esittää työnantajille, tulee edellisessä kohdassa mainittua ilmoitusta seurata jäljennös tästä sopimusehdotuksesta sekä liiton että Ammattijärjestön toimikunnalle, ja on sen ohella mainittava, milloin sopimusehdotus aiotaan työnantajalle esittää.

3. Palkka- ja työehtosopimuksen sekä sen esittämisen suhteen antaa Ammattijärjestön toimikunta lausuntonsa, kuten tämän pykälän 1 kohdassa mainitaan. Vaikka toimikunta suostuu sopimusehdotuksen esittämiseen, niin sen nojalla ei vielä voida työlakkoon ryhtyä, jos lakko tulee käsittelemään enemmän kuin 5 % asianomaisen liiton jäsenistä, ennen kuin toimikunta on asiaa uudelleen käsitellyt ja hyväksynyt lakon aloittamisen.

4. Kun uudet vaatimukset tai työehtosopimus on liiton ja Ammattijärjestön toimikuntien suostumuksella esitetty, tulee asianomaisen osaston ja liiton koettaa saada ne neuvottelujen kautta hyväksytyksi, joihin neuvotteluihin Ammattijärjestöä toimikunnan puolesta myös, liiton tai osaston taholta sitä pyydettyäessä, otetaan osaa

5. Jos neuvottelujen kautta ei saada tyydyttävää tulosta tai työnantajain taholta ei niihin ollenkaan antauduta, ottaa Ammattijärjestön toimikunta asian viipymättä uudelleen käsiteltäväkseen ja harkitsee sekä päättää voidaanko työlakkoon ryhtyä tai ei. Päätöksestään ilmoittaa toimikunta asianomaisen liiton toimikunnalle ja jos päätös on kieltävä, vaan lakko siitä huolimatta puhkeaa, ei Ammattijärjestö siinä tapauksessa ole siitä vastuunalainen. Kuitenkin, jos täten puhjenneen lakon kestäessä saadaan sovitteluja aikaan, otetaan Ammattijärjestön taholta pyydettyäessä niihin osaa..

6. Jos työnantajain ja heidän järjestöjensä taholta aiotaan ryhtyä toimenpiteisiin voimassaolevien palkka- ja työehtojen huonontamiseksi ja siitä on asianomaisten työntekijäin järjestön taholta, ilmoitettu Ammattijärjestön toimikunnalle, kuten tämän pykälän 1 kohdassa määrätään, tulee toimikunnan ja samoin asianomaisen liiton toimikunnan ryhtyä heti koettamaan vaikuttaa siten, että aiotusta palkka- ja työehtojen huonontamisyrityk-

sestä luovutaan. Jos toimikunnat siinä eivät onnistu, ottaa Ammattijärjestö toimikunta harkittavakseen voitaisiinko puolustuslakkoon ryhtyä.

Tällaisissa tapauksissa sekä myös kannatuslakoihin nähden noudatetaan mitä tämän pykälän 5 kohdassa on määrätty.

7. Jos työnantajain taholta julistetaan työsulku, neuvottelee Ammattijärjestön toimikunta yhdessä asianomaisten liittojen toimikuntien kanssa niistä toimenpiteistä, joihin katsotaan voitavan ryhtyä syntyneen tilanteen johdosta.

8. Kun sellaisella työpaikalla, missä työskentelee eri liittoihin kuuluvia työntekijöitä, näistä joku työläisryhmä suunnittelee palkka- tai työehtoliikettä, on sen liiton, — siihen mennessä, kun kaikki työpaikan työläiset saadaan kuulumaan samaan liittoon, — johon mainittu ryhmä kuuluu, asetettava vuorovaikutukseen toisiin liittoihin kuuluvien järjestöjen jäsenten kanssa, sellaisen yhteistoiminnan aikaansaamiseksi, että mikäli mahdollista kaikki saman työpaikan työläiset asettaisivat samaan aikaan palkka- ja työehtovaatimuksensa, tai ellei kaikilla ryhmillä ole vaatimuksia esitettävänä, että he kuitenkin ovat tietoisia tehtävistä esityksistä voidakseen antaa tarvittavaa kannatus-taan vaatimuksia esittäneille työläisryhmille.

Vähemmistöryhmät alkoot aiheuttako selkkauksia työpaikoilla, ellei työläisten enemmistön järjestöt ole sitä hyväksyneet.

9. Lakkoa suunnittelevat tai lakossa olevat järjestöt eivät ole oikeutetut julistamaan kannatuslakkoon sellaisen työpaikan töitä, jonka työläiset kuuluvat toisen liiton alaiseen järjestöön ilman asianomaisen järjestön ja liiton suostumusta, eikä sellaisen työpaikan töitä, jotka kuuluvat saman liiton alaiseen toiseen perusjärjestöön, ilman liiton toimikunnan suostumusta.

10. Milloin yleisemmän lakon julistaminen, jossa osallisina tulee olemaan useamman liiton jäseniä, syystä tai toisesta tulee kysymykseen, on sen julistamiseen oikeus ainoastaan Ammattijärjestöllä, mutta ei sellainen saa tapahtua asianomaisten liittojen toimikuntain kanssa sitä ennen neuvottelematta.

10 §.

AMMATTIJÄRJESTÖN AVUSTUUS TYÖNSULUISSA JA YLIMÄÄRÄINEN VERO.

1. Ammattijärjestö avustaa alaisensa liiton jäseniä näiden joutuessa sellaiseen työnsulkuun tai puolustuslakkoon, joka on aiheutunut työehtojen huonontamisyhteydestä ja jonka asianomainen liiton toimikunta sekä Ammattijärjestön toimikunta ovat hyväksyneet, Ammattijärjestön kullakin keralla tekemän päätöksen mukaan. Sellaisesta kannatuslakosta tai sulusta, joka aiheutuu työehtojen

parannusvaatimuksesta ei Ammattijärjestön avustusta makseta, vaan ovat ne käytävät asianomaisen liittojen omalla kustannuksella.

2. Kun Ammattijärjestön toimikunta on päättänyt, että taistelussa olevia jäseniä avustetaan, alkaa avustus sen jälkeen, kun avustettava sulku tai puolustuslakko on kestänyt 7 päivää. Avustus maksetaan kaikilta päiviltä.

3. Ammattijärjestön avustus on 7 mk. I luokkaan, 5 mk. II luokkaan ja 4 mk. III luokkaan kuuluville jäsenille päivässä, joka maksetaan asianomaiselle liitolle, kun sen puolesta esitetään Ammattijärjestön sitä varten laatima kaavake.

Liittojen jäsenille jakama avustus täytyy olla vähintään niin suuri kuin on Ammattijärjestön liitolle antama avustus.

4. Avustettavien työtaistelujen tukemiseksi voi Ammattijärjestön toimikunta määrätä liitoissa kannettavaksi ylimääräisen viikkoveron, joka saa nousta enintään 3 mk. I luokkaan, 2 mk. II luokkaan ja 1:25 III luokkaan kuuluvilta jäseniltä viikossa.

Ylimääräinen vero kannetaan jäseniltä viikottain ja tilitetään Ammattijärjestölle toimikunnan määräämänä aikana.

5. Jos liitto jättää ylimääräiset veronsa suorittamatta 14 päivää yli sen ajan, jolloin ne Ammattijärjestön toimikunnan määräyksestä olisi ollut suoritettava, on siitä sama seuraamus kuin on määrätty 4 §:n 4 kohdassa. Jos liitoilla ylimääräisen verotuksen aikana on lakko tai sulku itsellään avustettavana, ja viikottainen avustussumma nousee siihen määrään, mitä ylimääräinen vero viikossa tekee, on liitto vapautettu tästä verotuksesta, vaan jos viikottainen avustussumma on pienempi viikottaista veromäärää, suoritetaan erotus Ammattijärjestölle.

11 f.

MUITA MÄÄBÄYKSIÄ.

1. Jos Suomen Ammattijärjestö päätetään purkaa ja sen toiminta lopettaa, käytetään sen mahdollisesti jälellä olevat varat johonkin työväelle yleishyödylliseen tarkoitukseen, ja päättää lopettava kokous lähemmin, mihin sellaiseen tarkoitukseen varat on käytettävät.

2. Näihin sääntöihin voidaan tehdä muutoksia ja lisäyksiä ainoastaan Ammattijärjestön edustajakokouksessa, jos % äänten enemmistö sitä puoltaa.

Nämä säännöt astuvat voimaan heinäkuun 1 päivänä 1926.

Edelläolevassa sääntöehdotuksessa on, verrattuna nyt voimassa oleviin sääntöihin, seuraavissa kohdissa huomattavampia muutosehdotuksia :

4 § :n 1 kohta: Ammattijärjestön jäsenmaksujen suorituksessa on jäsenistö jaettu kolmeen maksuluokkaan. I ja II luokassa ehdotetaan jäsenmaksuja koroitettavaksi, kolmannen luokan jäsenmaksut ehdotetaan samaksi, mikä nyt voimassa olevissa säännöissä on määrätty toiseen luokkaan kuuluville. Toimenpide aiheutuu siitä, että Ammattijärjestön verotulot, niinkuin m.m. viime vuoden tilikertomus osoittaa, ovat menoihin nähden liian alaiset. Jotta Ammattijärjestön toiminta saataisiin vakavammalle pohjalle ja yhä enemmän työläisiä hyödyttäväksi, olisi sen taloudellinen tukeminen ehdotettulla tavalla välttämätön. Lähempiä perusteluja asiasta on Ammattijärjestön tulo- ja menoarviossa.

5 § :län 7 kohdassa määritellään tarkemmin toimikunnan valtuudet edustajakokousten väliajalla.

5 § 8 kohta on kokonaan uusi ja määritellään siinä lyhyesti toimeenpanevan valiokunnan tehtävät. M.m. toimistoapulaisten ja valistustyöntekijäin ottaminen ja heidän palkkansa määrääminen sekä toimesta erottaminen ehdotetaan siirrettäväksi toimeenpanevalle valiokunnalle.

6 § :län 3 kohta ehdotetaan muutettavaksi siten kuuluvaksi, että liiton jäsenistön ollessa 3,000 saakka saisivat ne lähettää jokaiselta täydeltä 500 jäseneltä yhden edustajan edustajakokoukseen, sekä yli 3,000 menevältä jäsenmäärältä yhden kutakin alkavaa tuhatta kohden. Ehdotus tietää edustajakokousten edustajain lukumäärän pientä lisääntymistä, mutta samalla sillä voitaisiin aikaansaada oikeampi perustus koko edustukselle.

7 § :län 3 kohtaan on lisätty velvoitus liittojen toimikunnille Ammattijärjestön kirjeiden ja tiedonantojen perusjärjestöille lähettämiseen.

8 § :län 3 kohtaan on lisätty määräys, että Ammattijärjestön varoja ei saa lainata muille kuin siihen liittyneille liitoille.

10 § :län 2 kohtaan on selvennetty sanomalla, että Ammattijärjestön avustusta maksetaan jokaiselta päivältä. 10 § :län 3 kohdassa avustuksiin nähden on jäsenistö jaettu kolmeen avustusluokkaan, ollen ehdotetut avustusmaksut 11. 7: —, II 1. 5: — ja III 1. 4: — päivältä.

Samaan kohtaan on lisätty määräys, jonka mukaan liittojen jäsenille jakama avustus täytyy olla vähintään niin suuri kuin on Ammattijärjestön liitolle antama avustus.

10 § :län 4 kohdassa, koskeva ylimääräisten verojen kantoa on jäsenistö jaettu kolmeen maksuluokkaan.

S. Metalliteollisuustyöntekijäin liiton T eollisuusneuvosto n:o 19 r.y. Karhula,

ehdottaa:

Katsoen siihen, että Ammattijärjestön varoja kiinnitetään yrityksiin missä ne eivät tuota mitään sekä ovat tarpeen vaatiessa vaikeasti perittävissä, ja edelleen lainattuina epävarmoihin paikkoihin jäävät usein takaisinsaamatta, puhumattakaan koroista.

Ehdotamme, että sääntöjen 8 § ään tehdään seuraava lisäys:

Ammattijärjestön rahoja ei lainata kenellekään muulle kuin jäsenveronsa suorittaneille liitoille, eikä myöskään kiinnitetä mihinkään liikeyrityksiin tai niihin verrattaviin vaan säilytetään ne vakavaraisessa pankkilaitoksessa. Muihin kuin säännöissä määrättyihin tarkoituksiin ei varoja käytetä.

S. Metallit eollisuust. liiton r.y. 1'eollisuusneuvosto n:o 81, Kaukaa,
ehdottaa:

6 §:län 3-kohtaan, että Ammattijärjestön edustajakokouksiin välittävään edustajain lukumäärää lisättäisiin, alentamalla sitä jäsenmäärensusta, jonka mukaan nyt edustajat valitaan.

9 §:län 1-kohtaan, niillä paikkakunnilla, joissa on keskusneuvostot, ryhtyy se heti työriitojen sattuessa asian vaatimiin toimenpiteisiin ja ilmoittaa tapahtumasta liitoille.

10 §:län 2-kohtaan, jos työnseisaus on kestänyt 7 päivää, maksetaan avustusta ensimmäisestä lakkopäivästä alkaen.

10 § :län 3—4 kohtaan, että avustusmaksut koroitettaisiin, ja olisivat ne yhtä suuret kaikissa maksuluokissa.

S. Metalliteollisuustyöntekijäin liiton liittotoimikunnan lausunto liiton alaisten teollisuusneuvostojen muutosehdotuksista Ammattijärjestön sääntöihin.

Kaukaan teollisuusneuvoston muutosehdotuksista S. Ammattijärjestön sääntöihin esitetään seuraavaa:

6 pykälän 3 kohtaan ei kannateta esitettyä muutosehdotusta, vaan pysytettäneen kohta entisellään; 9 pykälän 1 kohtaan ehdotettua lisäystä ei kannateta otettavaksi Ammattijärjestön sääntöihin, koska Keskusneuvostojen tehtävät määritellään Keskusneuvostojen erikoissäännöissä; 10 pykälän 2 kohtaan ehdotettua muutosta ei voitane huomioonottaa Ammattijärjestön säännöissä, koska kaikkien liittojen säännöissä on työ taisteluiden avustuksista samansisältöisiä määräyksiä kuin voimassa olevissa Ammattijärjestönkin säännöissä; 10 pykälän 3 kohtaan ehdotettua muutosta kannatetaan ja avustukset korotettaneen 10 markkaan viikossa A-luokan jäsenille ja 6 markkaan B-

luokan jäsenille. Avustuksien suhteen ei voitane poistaa jäsenten luokittelua, jos kerran jäsenmaksuluokat säilytetään entisellään, jota liittotoimikunta kannattaa ja 10 pykälän 4 kohta pysytettäneen entisellään.

Karhulan teollisuusneuvoston lisäysehdotuksesta Ammattijärjestön sääntöjen 8 pykälään, joka koskee varojen hoitoa, lausuu liittotoimikunta mielipiteenään, ettei Ammattijärjestön toimikunnan määräämisvaltaa varojen hoitoon nähden voida kiinteästi rajoittaa, koska kerran Ammattijärjestön toimikunta on joka tapauksessa vastuunalainen Ammattijärjestön varojen hoidosta.

S. Puuteollisuustyöväen liiton Lauritsalan osasto n:o 3.

S. Ammattijärjestön kokoonpanossa on noudatettava Ammattijärjestön sääntöjen 5 §:n määräyksiä.

S. Ammattijärjestön edustajakokouksella pidettäköön täysi päätäntövalta ja määräämisvalta Ammattijärjestössä.

S. Puuteollisuustyöväen liiton Kaukaan osasto n:o 6

ehdottaa Ammattijärjestön sääntöihin seuraavia muutoksia:

6 §:n 3 :teen kohtaan:

Että Ammattijärjestön edustajakokouksen edustajamäärää lisätäisiin alentamalla edustajain valintaperustetta, eli toisin sanoen vähentämällä jäsenmäärää, jonka mukaan edustajat valitaan.

9 §:n koskeva työriitaisuuksia, 1 kohtaan:

Että ammatillinen keskusneuvosto, missä sellainen on, työriitaisuuden paikkakunnalla puhjettua, ryhtyy kulloinkin asian vaatimiin toimenpiteisiin ja ilmoittaa asiain kulusta työalaa koskevalle liitolle.

Lakkoavustuksia koskevaan kohtaan:

10 §:n 3 ja 4:ii kohtaan:

Että lakkoavustusta koroitetaan ja että lakkoavustus on jokaisessa maksuluokassa samanlainen.

Suomen Rakennustyöväen liiton osasto n:o 160 (Kainuunkylä)

ehdottaa:

7 §:n 3 kohta: Kaikki Ammattijärjestön toimintaa koskevat tiedonannot lähettää toimikunta liittojen kautta osastoille kiertokirjeillä sekä julkaisee ne Ammattijärjestö-lehdessä ja Työväenjärjestöjen Tiedonantajassa tai sitä vastaavassa lehdessä.

11 § :n 1 kohta: *Muita määräyksiä.*

Jos Suomen Ammattijärjestö päätetään purkaa ja sen toiminta lopetetaan, niin lankeaa sen omaisuus johonkin työväelle yleishyödylliseen tarkoitukseen ja päättää lopettava kokous lähemmin, mihin tällaiseen tarkoitukseen varat on käytettävä. Jos Ammattijärjestöä

purettaessa on sen alaisia liittoja toiminnassa luovutettakoon varat näille liitoille, jaettuna jäsenmääränsä perusteella kullekin.

Koska Ammattijärjestön jäsenistö työskentelee tavattoman laajalla alueella, joten kaikista paikoista ei aina ole mahdollisuus olla kiinteästi mukana järjestötoiminnassa ja siten tulee osa jäsenistöstä estettyä tarkkaan ja aikanaan seuraamasta toimikuntien päätöksiä niin olemme tämän johdosta tehneet muutokset 7 §. Muutokset 11 § olemme tehneet sillä perusteella, koska katsomme, että Ammattijärjestön toiminta niin taloudellisesti kuin henkisesti riippuu perusjärjestöjen tuesta, niin on myös oikein, että perusjärjestöt itse saavat päättää varojen käytöstä Ammattijärjestön lopettaessa toimintansa.

Rakennustyöväen Uiton osasto n:o 82 (Voikka).

Sääntöjen muutosehdotus

Sääntöjen 10 § 1 kohta: Suomen Ammattijärjestö avustaa jäseniään sellaisissa työsuoluissa ja lakoissa, jotka ovat Ammattijärjestön hyväksymiä ja sääntöjen mukaisesti sille ilmoitettu.

S. Rakennustyöväen liiton osasto N:o 54. Vaasa.

Ammattijärjestön sääntöjen 5 :n pykälän 2 kohdan mukaan valitsee Ammattijärjestön toimikunnan siihen liittyneet liitot jäsenlukunsa perusteella. Nämä liittojen edustajat (tietysti liittojen etua silmälläpitäen) valitaan miltei yksinomaan Helsingistä, missä Ammattijärjestö ja miltei kaikkien liittojen toimistot sijaitsevat. Näinollen tähän maamme ylimpään työväen keskusjärjestöön tulee edustus melkein yksinomaan yhdeltä paikkakunnalta. Tämä ei mielestämme ole Ammatillisen liikkeen eheyttämistä, työväen luokkatietoisuuden syventämistä ja valistuksen kasvattamista keko maan työväkeen nähden. Tämä ei myöskään kyllin voimakkaasti yhdenmukaistuta Ammattijärjestöön yhtyneitten liittojen jäsenten esiintymistä ulospäin, kuten ori ollut huomattavissa useissa eri tapauksissa eri puolilla maata ja vieläpä työtaistelujenkin yhteydessä. Tämä huono yhteisymmärrys johtuu mielestämme suurelta osaltaan: joukkoja edustavain ja joukkojen välisen — läheisen yhteistoiminnan ja niinollen toistensa tarkoitusten täydellisen ymmärtämisen puutteesta.

Ylläolevaan viitaten, sekä huomioon ottaen sen valistus- ja työväkeä keskittävän yhteistoiminnan, minkä ammatilliset keskusneuvostot ovat useilla paikkakunnilla saaneet aikaan (paikkakunnilla, missä on enemmän useampaan teollisuusalaan ja ammattiin kuuluvia järjestyneitä työläisiä) on kukin keskusneuvosto paikkakunnallaan se läheisin keskusyhtymä, missä työväen keskeisimmät ja työväkeä lähinnä painavat asiat selvitetään.

Ylläolevan perusteella ehdotammekin S. Ammattijärjestön 7:lle edustajakokoukselle, että Ammattijärjestön sääntöjen 5 § :n 2 koh-

taan tehtäisiin lisäys: että Ammattijärjestön toimikuntaan saisi valita myöskin ne ammattijärjestön jäsenistä kokoonpannut Ammatilliset Keskusneuvostot, missä on vähintään 500 jäsentä tai siitä yli 1 :n edustajan ja sille varamiehen, jolla olisi samat oikeudet Ammattijärjestön toimikunnassa kuin liittojen valitsemilla edustajilla.

Muutosehdotus 5 §m 2:een kohtaan.

2. Ammattijärjestön toimikunnan jäsenet valitaan siten, että jokainen siihen yhtynyt liitto valitsee toimikuntaan 1 :n edustajan. Jos liitossa on yli 5,000 jäsentä, valitaan 2 ja jos jäsenluku on yli 15,000 — kolme edustajaa, sekä silloin kun jäsenluku on yli 30,000 — neljä edustajaa sekä yhtä monta varajäsentä. Ne Ammatilliset Keskusneuvostot, joihin kuuluu, vähintään 500 jäsentä, tai siitä yli, valitsevat kukin yhden edustajan ja sille varajäsenen. Lisäksi valitaan yksi ruotsinkielisten ammatillisten järjestöjen edustaja ja tälle kaksi varajäsentä.

1s. Kirjatyöntekijäin liiton Vaasan osasto.

Ehdotus S. Ammattijärjestön sääntöjen 6 § :n 3 :n kohdan 3 :n momentin muuttamiseksi, joka kuuluu: "Edustajan valinnan saa kukin liitto toimittaa tavalla, jonka se sopivaksi katsoo."

Olemme saaneet ikävällä havaita sen ammatillisesti vähemmän terveellisen ja kokoavan tavan, millä Ammattijärjestön edustajakoukukseen ainakin tällä kertaa eri liittojen piireissä on ehdokkaita asetettu ja etenkin sen, millä tavalla niitä on työväen kummankin suunnan sanomalehdissä esitetty valittaviksi. Huomataksemme on tällöin melkein kokonaan unohdettu ehdokkaiden työväen ammatillisen liikkeen piirissä ja hyväksi tekemä työ ja sensijaan kiinnitetty päähuomio heidän valtiolliseen puoluesuuntaan, mielipiteeseen. Että näin on tapahtunut, on eittämätön tosiasia, josta jokainen saa oma-kohtaisesti selvyiden seuraamalla kummankin suunnan sanomalehtiä. Sillä kumpikin ryhmä liitoissa on nimennyt lopullisiksi ehdokkaikseen sitäpaisi vain sen määrän, mikä kutakin liittoa jäsenmäärän perusteella saa Ammattijärjestön edustajakouksessa edustaa ja oman puolueensa katsantokannan mukaan. Nykyisen vaalitavan, enemmistövaalin kautta johtaa tämä, jos se taktillisen tehokkaasti suoritetaan, siihen, että vain se suunta, mikä kussakin liitossa on enemmistönä, vaikka pienenäkin, voi valita *kaikki* edustajat, kun sensijaan toinen suunta, vain hiemankin vähemmistönä ollen, ei voi ollenkaan osallistua edustukseen.

Ilman muuta on ymmärrettävää, että tällainen edustus ei ole oikea eikä ammatillisen liikkeen eheydelle terveellinen. Ennen kun työväen valtiolliset suuntariidat eivät kuohahdelleet näin korkeina, — olivatpa melkein tuntemattomia — ja kun siis ammatillisessa liik-

keessä edustuksen määräsivät kyky, kunto ja innostus sekä pitkäaikainen toiminta liikkeen hyväksi, eikä poliittiset näkökohdat, oli nykyään käytännössä oleva äänestystapa oikeaan osuvaa, mutta nykyään, olosuhteiden muuttuessa, on se käynyt taikoitustaan vastamattomaksi, voipa sanoa mahdottomaksikin.

Tämän vuoksi rohkenemme esittää, että yllämainittu sääntöjen kohta muutettaisiin näin kuuluvaksi:

"Edustajain valinnan toimittaa kukin liitto suhteellisen vaalitavan perusteella sen toimikunnan lähemmin määräämänä samana päivänä liiton kaikissa osastoissa."

Tämä loppuosan selventävä määräys on myöskin mielestämme välttämätön, että välttyttäisiin sellaisesta vähemmän onnistuneesta äänestystavasta, mitä useiden liittojen alaiset osastot Ammattijärjestökousedustajiakin valittaessa luullaksemme eri tavalla eri paikkakunnilla käyttävät (kuten työpaikottain, useammissa kokouksissa y.m.s. äänestystapaa), ja joka ehdottomasti johtaa epätarkkuuksiin. Mainittakoon tähän selvennykseksi, että jos esim. saman liiton piirissä toisella paikkakunnalla jotain yllämainittua äänestysmenetelmää käyttämällä kootaan osaston kaikki äänet ja jos toisella paikkakunnalla samansuuruisessa osastossa käytetään tavallista, "vapaata" äänestystapaa, niin äänestystulos ei ole suinkaan yhdenmukainen. — Ja esittämämme vaalitapakin jo ilman muuta edellyttää yhtenäistä ja yhdenmukaista äänestystapakin. Tämän tähden olisi se tarkemmin määrättävä kuin mitä nykyisissä Käännöissä on ollut.

Tätä suhteellista vaalitapaa olemme ajatelleet saman suuntaiseksi kuin mitä käytetään kunnallis- ja valtiollisissa vaaleissa. Se on siis jo käytännössä varsin yleistynyt ja käsittääksemme aivan hyvin voitaisiin ottaa käytäntöön ammatillisessa liikkeessäkin ainakin Ammattijärjestökokous- ja liittokokousedustajain vaaleissa. Tällöin tulisivat eri ryhmät edustetuiksi suhteellisesti. Sillä voisivathan eri suuntain kannattajat muodostaa oman "valitsijayhdistyksensä", listansa (kuten jo näissäkin vaaleissa ovat tehneet, vaikkakin epävirallisesti), joiden kesken sitten suhteellisuus laskettaisiin. — Eri liittojen säännöt olisi luonnollisestikin muutettava sopusointuun tämän muutoksen kanssa.

Jollei vaaliin käytäessä ja ehdokkaita asetettaessa muodostuisi muuta kuin yksi ryhmä, niin tällöin ei luonnollisesti suhteellista vaalitapaa tarvitseisi käyttää. — Eri liittojen säännöissä olisi kuitenkin määrättävä, että vähemmistöryhmät saavat ehdokkaita asettaa.

Ylläolevaan vedoten rohkenemme ensi toukokuussa kokoontuvalle Ammattijärjestön edustajakokoukselle täten esittää, että yllämainittu, mielestämme erittäin tärkeä ja ammatillisen liikkeen eheyttä edistävä sääntöjen muutos esittämässämme muodossa hyväksytään.

Suomen Kirjatyöntekijäin liiton toimikunnan lausunto.

Tunnustaen edelläolevan Vaasan osaston hyvää tarkoittavan ehdotuksen, pidämme sen toteuttamista nykyisessä ammatillisessa järjestökoneistossamme jo käytännöllisistäkin syistä mahdottomana toteuttaa. Sen vuoksi ehdotamme, että edelläoleva ehdotus hyljätään.

Ammatilliset keskusneuvostot.

Suomen Ammattijärjestön viides edustajakokous v. 1920 päätti järjestömuotokysymyskäsittelyn yhteydessä, perustettavaksi eri liittoihin kuuluvien paikallisten järjestöjen keskusjärjestöjä, ammatillisia keskusneuvostoja. Näitä koskeva edustajakokouksen päätös on seuraava:

"Tunnustaen välttämättömäksi asettaa sellaisille paikkakunnille, missä on paljon eri liittoihin kuuluvia osastoja, paikallisia osastojen keskusneuvostoja, kehoittaa kokous sellaisten paikkakuntien eri liittojen keskuudessa toimivia keskusneuvostoja tai osastojen toimikuntia ryhtymään sen suuntaisiin toimenpiteisiin kuin päätöksen toteuttaminen antaa aihetta."

Keskusneuvostojen tehtävistä ja tarkoituksista sanotaan päätöksen perusteluissa m.m.: "Näiden keskusneuvostojen tehtävänä olisi käsitellä ja tehdä ehdotuksia sellaisista yleisistä asioista, jotka koskevat kaikkien töiden aloilla toimivia osastoja, hoitaa yhteistä valistustyötä paikkakunnalla, toimeenpanna luentokursseja, milloin se on soveliaista, valvoa yleisempiä työriita-asioita paikkakunnalla ja tehdä niistä esityksiä liittojen osastojen keskusneuvostoille, ollen niiden kanssa vuorovaikutuksessa, kutsua koolle kaikkien osastojen yhteisiä kokouksia, milloin se osoittautuu tarpeelliseksi yleisen mielipiteen selville saamiseksi joissakin asioissa, sekä valmistella asioita niille."

Ammattijärjestön toimikunnan laadittua mallisäännöt keskusneuvostoille ryhdyttiin jo v. 1920 kaupungeissa ja suuremmissa teollisuuskeskuksissa keskusneuvostojen perustamispuuhiin ja vakaannutettiin niiden nimeksi ammatillinen keskusneuvosto. Ammatillisia keskusneuvostoja oli Ammattijärjestölle tehdyn ilmoituksen mukaan v. 1925 toiminnassa 39 paikkakunnalla.

Ammatillisten keskusneuvostojen työtä ja merkitystä tarkasteltaessa nyt, kun kuusi vuotta on kulunut niiden perustamisesta, voidaan todeta, että niistä on ollut hyötyä ammattiyhdistysliikkeellemme ja ovat ne saaneet paikallisten järjestöjen keskuudessa oman erikoinen, tärkeäksi arvioitavan sijan ja tehtävän. Ammattijärjestön taholta tehtävän valistustyön paikallisina järjestäjinä ovat amma-

tiiliset keskusneuvostot olleet hyödyllisiä, milloin niiden puolelta vain tarpeeksi on tähän työhön huomiota kiinnitetty. Mutta ei voida kieltää sitäkään, ettei kaikilla paikkakunnilla ole onnistuttu keskusneuvostojen työtä niin järjestämään, että sen toimipiirim ja työhön olisi saatu mukaan kaikki paikkakunnalla olevat ammatilliset järjestöt. Tähän on ollut monia syitä, sellaisiakin, jotka eivät ole olleet keskusneuvostojen poistettavissa. Tosin on ammatillisten keskusneuvostojen toiminnassa tapahtunut harkitsemattomuuksiakin, ja on niistä ollut seurauksena ammattiyhdistysliikettämme vahingoittavia riitaisuuksia, johtaen toisilla paikkakunnilla siihen, että keskusneuvostoissa jo mukanaolleetkin perusjärjestöjä on eronnut keskusneuvostoista.

Edellä tehdyn lyhyen katsauksen perusteella voidaan todeta, että ammatillisten keskusneuvostojen työn ja aseman järjestämiseen on edustajakokouksella tällä kertaa aihetta kiinnittää huomiota.

Ammattijärjestölle on keskusneuvostojen taholta saapunut useita lausuntoja, joissa m.m. ehdotetaan:

1) että ammatillisille keskusneuvostoille varattaisiin mahdollisuus valita edustajia Ammattijärjestön edustajakokoukseen jäsenluvon perusteella;

2) että Ammattijärjestön toimikunnan kokoonpano järjestettäisiin niin, että myöskin ammatilliset keskusneuvostot saisivat valita siihen edustajansa;

3) että Ammattijärjestön varoista maksettaisiin osaksi tai kokonaan ne menot, jotka keskusneuvostoille aiheutuvat paikallisen toimitsijan palkkaamisesta suuremmilla paikkakunnilla;

4) että ammatillisten keskusneuvostojen valtuuksia lakkojen johtamiseksi entisestään lisättäisiin ja erinäisissä kiireellisissä puolustuslakko-tapauksissa keskusneuvostot oikeutettaisiin antamaan paikallisille perusjärjestöille luvan lakon alkamiseen ennen asianomaisen liiton mielipiteen kuulemistakin;

5) että yhteistyömahdollisuuksia Ammattijärjestön, liittojen ja ammatillisten keskusneuvostojen välillä edustajakokouksen päätöksillä tehostettaisiin, ja että ammatillisten keskusneuvostojen tehtävät ja asema Ammattijärjestön sääntöihin tehtävillä muutoksilla vakiinutettaisiin.

Näitä ehdotuksia on Ammattijärjestön toimikunta vakavasti harkinnut ja tullut siihen tulokseen, että ne ovat suuremmaksi osaksi aivan vastakkaisia sille järjestömuotorakenteelle ja menettelytapaville, jotka kahdessa edellisessä Ammattijärjestön edustajakokouksessa on hyväksytty. Tämän todistaa esityksien lähempi tarkastelu:

Ensinmainittu esitys, että ammatillisille keskusneuvostoille varattaisiin tilaisuus edustajan lähettämiseen Ammattijärjestön edustaja-

kokouksiin, johtaisi toisilla paikkakunnilla kahdenkertaiseen edustukseen. Perusjärjestöt muodostavat ammatilliset keskusneuvostot. Liittojensa kautta saavat ne tilaisuuden vaikuttaa Ammattijärjestön edustajakokouksen kokoonpanoon. Jos nyt ammatillisille keskusneuvostoilta annettaisiin tilaisuus edustajan tai edustajain valitsemiseen, niin jouduttaisiin silloin siihen, että niiden paikkakuntien ammatillisiin järjestöihin kuuluvat, missä keskusneuvostoa on, ja minne niitä perusjärjestöjen lukuisuuden johdosta voidaan perustaa, saisivat, kuten sanottu, kaksinkertaisen edustuksen: ensin liittojen kautta ottamalla osaa edustajien valintaan, ja sitte toistamiseen keskusneuvostojen kautta. Mutta sensijaan sellaisella maaseudun suurellakin tehdaspaikalla, missä teollisuusliittomuodon vallitessa ei olisi kuin yksi ammatillinen perusjärjestö ja ei niinmuodoin olisi mahdollisuutta perustaa keskusneuvostoa, ei voitaisi vaikuttaa keskusneuvostojen edustajan valintaan.

Toiseksi mainittu esitys keskusneuvostojen valitsemisesta Ammattijärjestön toimikuntaan on epäonnistunut. Ei ole mahdollista, että edes suuremmat keskusneuvostot saisivat jokainen oman edustajansa Ammattijärjestön toimikuntaan, sillä silloin toimikunnan kokoonpano tulisi liian suureksi ja kalliiksi. Sitäpaitsi olisi se vastoin sitä edustusperiaatetta, jota järjestörakenteemme nykyään edellyttää.

Kolmas esitys, jossa ehdotetaan, että edustajakokous kiinteästi päättäisi maksettavaksi avustusta keskusneuvostoilta toimitsijain palkkaamista varten, on taloudellisesti mahdoton ja merkitsisi se tällä kertaa sitä, että Ammattijärjestön verotuloja tulisi hyvin huomattavasti korottaa. Mutta myöskin tällainen valistustyöntekijäin järjestely Ammattijärjestön varoilla, joita kaikki järjestöt maksavat, on epäoikeudenmukainen maaseutujärjestöihin nähden, jotka kyllä joutuisivat maksamaan koroitettuja veroja, mutta eivät koskaan voisi saada vakinaista toimitsijaa paikkakunnalleen, vaikka juuri maaseudulla, jossa ei omassa piirissä ole niinkään paljon pysyviä toimitsijavoimia kuin kaupungeissa, järjestäjän apua tarvittaisiin. Tämä kysymys on paljon helpompi järjestää niin, että Ammattijärjestö palkkaa ja pitää järjestäjiä, joiden työtä Ammattijärjestön toimikunta ohjaa ja joita voidaan tarpeen tullen asettaa Ammatillisten keskusneuvostojen käytettäväksi pitemmäksikin aikaa sellaisille paikkakunnille, joissa katsotaan sellaisesta järjestelystä olevan hyötyä.

Neljäs ehdotus, koskeva ammatillisten keskusneuvostojen valtuuksia lakkojen johtamisessa ja niiden alkamisesta päätettäessä, on ristiriidassa liittojen sääntöjen kanssa, ollen mahdotonta toteuttaa ellei kokonaan muuteta nykyistä järjestörakennetta ja liittojen sekä Ammattijärjestön edustajakokouksien tekemiä päätöksiä menettelytavoista työ- ja palkkaliikkeissä. Lakkotapauksissa voivat asian-

omaiset liitot antaa keskusneuvostoille tehtäviä, lakkojen ohjajmissa y.m. sellaisessa, mutta sen tulee tapahtua liittojen toimeksiannon perusteella, eikä niiden varalta voida edeltäpäin kiinteitä päätöksiä tehdä.

Viimeksimainittu keskusneuvostojen esityksistä, 5) kohta, on tärkeä ja siihen olisi siis edustajakokouksen kiinnitettävä erikoista huomiota. Tähän kysymykseen nähden on toimikunta sitä mieltä, että Ammattijärjestön ja ammatillisten keskusneuvostojen suhteet on säännöillä ja edustajakokousten päätöksillä niin järjestettävä, että niiden vaikutuksesta kehittyä kiinteä ja hedelmällinen yhteistyö Ammattijärjestön toimeenpanoelimien ja ammatillisten keskusneuvostojen kesken. Tähän pyrkien ehdottaa toimikunta, että Ammattijärjestön 7:mäs edustajakokous päättäisi ammatillisista keskusneuvostoista seuraavaa:

1) että Ammattijärjestön edustajakokous tunnustaa ammatillisten keskusneuvostojen tarpeellisuuden valistuseliminä ja pitää tärkeänä ammatillisten keskusneuvostojen toiminnan edelleen kehittämisen;

2) että edustajakokous velvoittaa kaikkia keskusneuvoston toimintapiirissä olevia Ammattijärjestöön kuuluvien liittojen perusjärjestöjä liittymään paikkakuntansa ammatilliseen keskusneuvostoon;

3) kun jollekin paikkakunnalle perusjärjestöjen aloitteesta ryhdytään perustamaan ammatillista keskusneuvostoa, on siitä tehtävä ilmoitus Ammattijärjestölle. Ilmoituksessa on selostettava kuinka suuri tulisi ammatillisen keskusneuvoston toimipiiri olemaan ja mitä ja minkä liiton alaisia perusjärjestöjä siihen tulisi kuulumaan sekä miten suuri on näiden perusjärjestöjen yhteinen jäsenmäärä. Ilmoituksen johdosta on Ammattijärjestön toimeenpanevan valiokunnan annettava lausunto, jossa se esittää mielipiteensä keskusneuvoston toimipiiriin laajuudesta ja antaa muut tarpeelliset ohjeet.

Senjälkeen kun on saatu Ammattijärjestön lausunto, voidaan ryhtyä virallisesti perustamaan paikkakunnalle ammatillista keskusneuvostoa. Jo toiminnassa olevien keskusneuvostojen on ensitilassa annettava samanlaiset tiedot Ammattijärjestölle kuin perustettavaksi aijotuitakin edellä on määrätty.

4) Ammattijärjestön toimikunta on oikeutettu avustamaan harkintansa mukaan ammatillisten keskusneuvostojen toimintaa, niiden suorittamassa valistustyössä.

5) Edustajakokous vahvistaa ammatilliselle keskusneuvostolle seuraavat mallisäännöt:

..... *Ammatillisen Keskusneuvoston säännöt.*

1 §

Nimi.

Järjestön nimi on Ammatillinen Keskusneuvosto ja sen kotipaikkana on.....

2 §

Tarkoitus.

Keskusneuvoston tarkoitus on, olla yhdyssiteenä....
..... j.a sen ympäristössä toimivien Suomen Ammattijärjestöön kuuluvien liittojen alaisten teollisuusneuvostojen ja muiden perusjärjestöjen kesken.

3 §

Keskusneuvoston kokoonpano.

Keskusneuvoston muodostavat eri teollisuusneuvostot ja perusjärjestöt edustajiensa kautta, jotka valitaan vuodeksi kerrallaan. Edustajat valitaan seuraavan edustusperusteen mukaisesti:

a) Teollisuusneuvosta tai perusjärjestö, jonka jäsenmäärä on . . . \ valitsee yhden edustajan, jäsenmäärän ollessa kaksi edustajaa; jos jäsenmäärä on yli yhden edustajan jokaiselta alkavalta jäseneltä;

b) edustajain valinta teollisuusneuvostoissa tai perusjärjestöissä on toimitettava siksi ajoissa, että tiedoitus valinnasta voidaan kirjallisesti lähettää keskusneuvoston toimeenpanevalle valiokunnalle viimeistään 7 päivää ennen Keskusneuvoston vuosikokousta.

Teollisuusneuvosta tai perusjärjestö, joka liittyy Keskusneuvoston ; jäseneksi, tehköön siitä kirjallisen ilmoituksen Keskusneuvoston toimeenpanevalle valiokunnalle. Valiokunta esittää sen oman lausuntonsa ohella Keskusneuvoston kokoukselle, joka asiasta lopullisesti päättää. Liittymisestä on tehtävä ilmoitus Ammattijärjestölle.

Keskusneuvosto voi jäsenyydestään erottaa järjestön, joka ei noudata sääntöjä ja Keskusneuvoston päätöksiä tai ammatillisen työväenliikkeen hyväksymiä periaatteita.

Jäsenjärjestön eroittamisesta päättää Keskusneuvoston kokous % äänten enemmistöllä. Eroitetulla järjestöllä on oikeus vedota Ammattijärjestön toimikuntaan, jonka päätös asiassa; on lopullinen.

4 §

Jäsenmaksut.

Keskusneuvoston menojen peittämiseksi suorittaa kukin siilien liittynyt teollisuusneuvosto tai perusjärjestö jäsenmaksua jäsenmääränsä mukaan vuosineljänneksittäin, ja tulee verosuorituksen tapahtua kuukauden kuluessa vuosineljänneksen päätyttyä. Jäsenmaksun suuruuden määrää Keskusneuvoston vuosikokous vuodeksi kerrallaan.

5 §

Hallinto.

1) Keskusneuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja toimeenpanevan valiokunnan (hallituksen), johon kuuluu vähintään 5 jäsentä ja 3 varajäsentä. Toimeenpaneva valiokunta valitsee itselleen varapuheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan y.m. tarvittavat toimitsijat, jotka ovat myöskin Keskusneuvoston virkailijoita.

2) Keskusneuvoston nimen kirjoittavat puheenjohtaja ja sihteeri.

3) Toimeenpanevan valiokunnan tehtävänä on: Keskusneuvoston päätösten ja toimeksiantojen toimeenpano ja varojen hoito, valistus- ja järjestelytyön toimeenpano sekä jatkuvan yhteyden hoitaminen Suomen Ammattijärjestön kanssa, toimittaa puolivuositain Ammattijärjestölle sen laatimien kaavakkeiden mukaiset tiedonannot Keskusneuvostoon liittyneistä järjestöistä, suoritetusta valistustyöstä y.m.

6 §

Kokoukset.

Keskusneuvosto kokoontuu tarpeen vaatiessa; vuosikokous pidetään vuosittain maaliskuun aikana. Ollakseen päätösvaltainen täytyy Keskusneuvoston jäsenistä vähintään puolet olla saapuvilla.

Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1) luetaan ja hyväksytään toiminta- ja tilikertomukset;

2) päätetään tilivapauden myöntämisestä tilivelvollisille;

3) päätetään toimitsijain palkkioista;

4) valitaan: Keskusneuvoston puheenjohtaja (joka on samalla toimeenpanevan valiokunnan puheenjohtaja) ja, toimeenpanevan valiokunnan jäsenet ja varajäsenet;

5) valitaan kaksi vakinaista ja kaksi varatilintarkastajaa ;

6) päätetään ilmoittamistavasta näiden sääntöjen rajoissa; ja

7) päätetään jäsenveron suuruudesta.

Ammattijärjestön edustajalla on läsnäolo- ja puheoikeus Keskusneuvoston kokouksissa.

7 §

Ilmoittaminen.

Keskusneuvoston kokouksista ilmoitetaan jäsenille (teollisuusliitoille ja perusjärjestöille) kiertokirjeillä ja jos vuosikokous niin määrää, myöskin sanomalehdissä. Ilmoitus kokouksista on tehtävä vähintään kolme päivää ennen ja vuosikokouksista vähintään 14 päivää ennen kokousta. Kokousilmoituksissa on mainittava kokouksessa esille tulevat tärkeimmät asiat. Muut tiedonannot jäsenille toimitetaan samalla tavalla.

8 §

Tilintarkastus.

1) Vuosikokouksessa valittujen tilintarkastajain tulee neljännesvuosittain tarkastaa Keskusneuvoston tilit ja vuoden vaihteessa tarkastaa koko neuvoston omaisuus, laatia kirjallinen lausunto neuvoston taloudellisesta asemasta ja sen hoidosta sekä tilivapauden myöntämisestä.

2) Kuluneen vuoden tilit tulee olla tarkastettu ja tilintarkastajain lausunto annettu vähintään viikkoa ennen vuosikokousta.

9 §

Yleisiä määräyksiä.

1) Muutoksia ja. lisäyksiä näihin sääntöihin voidaan tehdä ainoastaan Keskusneuvoston vuosikokouksessa ja tulee muutosehdotusta puoltaa vähintään % läsnäolevista edustajista. Sääntöjen muutosehdotus on, tullakseen vuosikokouksessa käsiteltäväksi, jätettävä Keskusneuvoston toimeenpanevalle valiokunnalle viimeistään joulukuun 31 päivään mennessä ja on toimeenpanevan valiokunnan lähetettävä se oman lausuntonsa ohella kaikille Keskusneuvostoon kuuluville teollisuusneuvostöille ja perusjärjestöille sekä Ammattijärjestölle viimeistään tammikuun 31 päivään mennessä. Sääntöjen muutoksesta päättää

lopullisesti Ammattijärjestön toimikunta ja astuvat muutokset voimaan vasta sen jälkeen kun toimikunta on ne vahvistanut.

2) Jos Keskusneuvosto lopettaa toimintansa tai lakautetaan, lankeaa sen jällelläoleva omaisuus Suomen Ammattijärjestölle talletettavaksi siksi kunnes Keskusneuvosto tai sitä vastaava järjestö aloittaa jälleen toimintansa paikkakunnalla. Jos keskusneuvosto ei kolmen vuoden kuluessa aloita uudelleen toimintaansa, lankeavat varat Suomen Ammattijärjestön omaisuudeksi.

3) Keskusjärjestön lakkauttamispäätös on tehtävä samalla tavalla kuin tämän pykälän 1 :ssä kohdassa sanotaan sääntöjen muutoksesta.

Suomen Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

S.R.L. Viipurin ja Ymp. Teollisuusneuvosto.

Että Ammattijärjestön ja keskusneuvostojen keskinäinen suhde ensi edustajakokouksessa määriteltäisiin ja keskusneuvostojen asema ammatillisessa liikkeessä vakiinnutettaisiin kiinteämmäksi.

Ammattijärjestön ja perusjärjestöjen välinen kirjeenvaihto olisi, mikäli se koskee keskustelukysymyksiä, keskitettävä Keskusneuvostojen kautta kulkevaksi, jotka tarpeen vaatiessa, esim. kiireellisissä tapauksissa voisivat kutsua yleisiä kokouksia asioita käsittelemään; täten saataisi tulokset pikemmin ja paremmin yhtenäisiä, sekä lähentäisi keskusorgaaneja ja perusjärjestöjä toisiinsa.

Tiedonantojen käsittelyaika periaatteellista keskustelua vaativissa kysymyksissä olisi varattava tarpeeksi pitkä ja Keskusneuvostolle valta järjestää kysymykset, mitkä se katsoo selviävän yleisissä kokouksissa ja mitkä vaativat perusjärjestöjen erityisen pohdinnan.

Tampereen ja Lähiympäristön Rakennustyöläisten Keskusjärjestö.

Ammattiosastojen keskuseuvostot tuntevat parhaiten paikkakuntansa työväen olot ja sen vuoksi olisi keskusneuvostojen suhde Ammattijärjestöön saatava läheisemmäksi, kuin mitä se nykyään on. Mielestämme pitäisi Ammattijärjestön edustajakokouksen varata keskusneuvostolle muutamia paikkoja edustajakokouksiinsa, sekä myöntää laajemman aloiteoikeuden niille, kuin mitä nykyisin on. Tämän mukaisesti ehdotammekin:

että Ammattijärjestön edustajakokous tunnustaa am-

S. Kuljetustyöläisten r.y. Uiton os. N:o 50, Oulu.

Niinkuin yleensä tunnetaan, ei maamme ammatillisten keskusneuvostojen asemaa Ammattijärjestössä ole tarkoin määritelty, vaikka ne ovat nykyisen järjestörakenteen olennaisia osia ja ovat osoittautuneet käytännöllisessä järjestötoiminnassa olevansa suuriarvoisia elimiä. Viimeksi on kysymys niiden suhteesta Ammattijärjestöön virinnyt keskusneuvostojen suunnitellun edustajakokouksen yhteydessä.

Kun keskusneuvostojen asema mielestämme on jollakin tavalla vakiinnutettava ja sen velvollisuudet järjestöelämässämme tarkemmin määriteltävä, niin olisi asia otettava esille Ammattijärjestön edustajakokouksessa ja siinä tehtävä päätös.

Ottaen huomioon keskusneuvostojen aseman työläisten keskuudessa ja niiden nauttiman suuren luottamuksen, olisi kohtuullista, että niille varattaisiin sopiva edustus Ammattijärjestön suuressa toimikunnassa.

Ehdotammekin sen vuoksi S. Ammattijärjestön edustajakokoukselle,

että ammatillisille keskusneuvostoille varattaisiin sopiva edustus suuressa toimikunnassa ja että niiden asema ja tehtävät muutenkin tarkemmin määriteltäisiin.

Edelläolevaan ehdotukseen yhdyimme siinä, että Ammatillisten Keskusneuvostojen tehtävät tarkoin määritellään ja niiden toiminta vakiinnutetaan, mutta emme voi yhtyä siihen, että Ammatilliset Keskusneuvostot olisivat edustettuna Ammattijärjestön toimikunnassa.

Suomen Kuljetustyöläisten Uitto r.y. Toimikunta.

Suomen Puuteollisuustyöväen liiton Riihimäen ammattiosasto ehdottaa:

Koska ammatillinen liike Suomessa on hyvin hajanaista ja sen vuoksi liian heikko taistelemaan hyvin järjestynyttä kansainvälistä työnantajaliittoa vastaan, niin ammatillinen liike on saatava tiivistymään, jonka vuoksi osasto ehdottaa Suomen Ammattijärjestön edustajakokouksen päätettäväksi setiraavaa:

- 1) että kaikkien Suomen Ammattijärjestöön kuuluvien osastojen on kuuluttava paikallisiin keskusneuvostoihin;
- 2) että suurimmat keskusneuvostot yksin ja pienemmät lähiympäristössä olevat yhdessä saavat lähettää edustajansa Suomen Ammattijärjestön edustajakokoukseen.

Pwuteollisuustyöväen liiton osasto N:o 19, Laitakari.

Jo vuonna 1920 hyväksyi Ammattijärjestön edustajakokous ammatilliset keskusneuvostot eri ammattiosastojen paikalliseksi yhdyssiteeksi, ja ovatkin ne osoittautuneet ei ainoastaan tarkoitustaan vastaaviksi vaan välttämättömiksikin.

Viimeaikoina on kuitenkin sos.-dem. johdon taholta aloitettu Ammattijärjestön hajoittamista tähtäävien hyökkäyksien ohella myöskin hyökkäys näitä ammatillisia keskusneuvostoja vastaan. Kuten yleensäkin ovat he tässäkin hajoitustyössä ottaneet taisteluaseekseen valheen ja provoseerauksen. He leimaavat nämä ammatillisen liikkeen elimet "kommunistisiksi puolue-elimiksi" ja koettavat näin, ei ainoastaan heittää varjoa niiden ammatilliseen toiminnallisuuteen, vaan saada valtiovalta puuttumaan niiden olemassaoloon.

Jokainen ammatillisessa liikkeessä mukana ollut työläinen tuntee kuitenkin näiden keskusneuvostojen toimintatavat ja periaatteet ja tietää niiden tärkeyden ammatillisessa liikkeessä, joten moiset puheet niiden kommunistisuudesta eivät voine kehenkään vaikuttaa, mutta kun Ammattijärjestön säännöissä ei ole lähemmin määritelty niiden asemaa ja oikeusia Ammattijärjestössä ja sen edustajakokouksissa, niin ehdottavat allekirjoittaneet järjestöt, että edustajakokous tekisi Ammattijärjestön sääntöihin sellaiset muutokset, joissa tulisi määrättyksi, että

Ammatilliset keskusneuvostot ovat Suomen Ammattijärjestön järjestörakenteeseen kuuluvia elimiä, kuten kaikki muutkin sen alajärjestöt;

ja että niillä paikkakunnilla missä ammatillisia keskusneuvostoja on olemassa, täytyy kaikkien sen toiminta-alueella olevien ammattiosastojen ja muiden ammatillisten järjestöjen siihen heti liittyä. Siellä missä keskusneuvostoja ei vielä ole, mutta jossa on mahdollisuus sen toimimiselle, on sellainen heti perustettava.

Ammatillisten keskusneuvostojen edustuksen määräämisestä Ammattijärjestön edustajakokouksissa ja Ammattijärjestössä, samoin kuin keskusneuvostojen lähemmistä tehtävistä on edustajakokouksen nyt päätettävä ja määrättävä.

S. Puuteollisuustyöväen liiton osasto N:o 1 r.y.

Ammattijärjestön edustajakokous vuonna 1920 hyväksyi työväen ammatillisen järjestäytymisen muodoksi teollisuusliitot, jota päätöstä vuonna 1923 edustajakokous huomattavasti täydensi. Mutta kaikkia seikkoja ei silloinkaan vielä otettu huomioon. Heti alusta alkaen pidettiin tarpeellisena, että kaupunkeihin ja suurempiin

teollisuuskeskuksiin perustetaan teollisuusneuvostojen yhtymä: *amatillinen keskusneuvosto*. Muutamilla paikkakunnilla niitä oli jo ennenkin. Nyt tulee kysymykseen, että miten niitten toiminta saadaan tarkoitustaan vastaavaksi. Kun tarkkailemme aikaisemmin tehtyjä päätöksiä, aiiin huomaamme, että puuttuu kiinteää päätöstä, joka velvoittaisi kaikki teollisuusneuvostot, tai missä niitä ei ole, osastot tahi työpaikkajärjestöt kuulumaan paikkakuntansa keskusneuvostoon. Tämä vaillinaisuus on synnyttänyt erinäisiä ristiiriitoja, joka vahingollisesti vaikuttaa amatillisen liikkeen, mutta erittäinkin keskusneuvostojen toimintaan. Ei ole myöskään päätöksillä tai säännöillä kiinteästi määrätty Ammattijärjestön ja keskusneuvostojen suhdetta niin, että ne kohottaisivat keskusneuvostojen toimeliaisuutta, vaan ovat ne olleet ammattijärjestössä ikäänkuin toisarvoisessa asemassa. Seitsemännen edustajakokouksen on määriteltävä keskusneuvostojen asema ammattijärjestössä, sekä lisättävä niiden velvollisuutta ja vastuunalaisuutta, joka on aikaan saatava siten, että niihin kerätään kaikki paikkakunnan amatillisesti järjestyneet joukot. Kun taas keskusneuvostoilte on ammattijärjestön toimesta annettava järjestelmällistä ohjausta.

Edellä sanotun perusteella ehdotamme päätettäväksi:

- 1) että kaikkien Ammattijärjestön alaisten liittojen teollisuusneuvostot, tai missä niitä ei vielä ole, osastot ja työpaikkajärjestöt velvoitetaan kuulumaan paikkakuntansa keskusneuvostoon;
- 2) että keskusneuvostot kaikinpuolin tunnustetaan Ammattijärjestön virallisiksi paikallisiksi keskusjärjestöiksi, joitten kanssa Ammattijärjestön toimiston tulee asettua säännölliseen yhteyteen, joka lähemmin säännöissä määritellään.

Hämeenlinnan Puuseppäin ammattiosasto.

Koska on paikkakuntia, joissa ei kaikki ammattiosastot kuulu paikkakunnalla toimivaan amatilliseen keskusneuvostoon ja kun näin ollen ne ammattiosastot, jotka eivät kuulu amatilliseen keskusneuvostoon, joutuvat toimimaan vailla paikallista yhdysidettä, niin olisi välttämätöntä, että kaikki ammattijärjestön alaiset osastot kuuluisivat paikallisiin amatillisiin keskusneuvostoihin. Siten tulisi toimintakin yhtenäisempää ja tiiviimpää. Ja kun melkein poikkeuksetta amatilliset keskusneuvostot ovat paikkakunnillaan toimeenpanneet amatilliset, työväen yhteiset edistys- ja valistustilaisuudet, sekä useita muitakin työväen yhteisiä juhlia, niin näin erillisinä ollen joutuvat ne osastot, jotka kuuluvat keskusneuvostoihin suorittamaan työväestön yhteisistä valistustilaisuuk-

sista kertyneet menot. Ehdotammekin siis kokoontuvan S. Ammattijärjestön edustajakokouksen päätettäväksi:

että S. Ammattijärjestö velvoittaa alaisensa osastot kuulumaan paikallisiin ammatillisiin keskusneuvostoihin niillä paikkakunnilla missä ammatillisia keskusneuvostoja on.

S. Metalliteollisuustyönt. liitto r.y. Teollisuusneuvosto N:o 1, Helsinki.

Vuonna 1920 pidetyssä edustajakokouksessa hyväksyttiin työväen ammatillisen järjestäytymisen muodoiksi teollisuusliitot. Siinä suhteessa tehtiin vuoden 1923 edustajakokouksessa erittäin huomattavia parannuksia. Mutta aivan kaikkia seikkoja ei silloinkaan vielä otettu huomioon. Alunperin on pidetty sangen tarpeellisenä, että eri paikkakunnille, varsinkin kaupunkeihin ja suurempiin teollisuuskeskuksiin perustetaan teollisuusneuvostojen yhtymä, *Keskusneuvosto*. Useilla paikkakunnilla niitä oli jo ennenki. Kysymys on nyt siitä, että niiden toiminta saadaan tarkoitustaan vastaavaksi. Kun tarkkailemme aikaisemmin tehtyjä päätöksiä, huomaamme niihin tässä suhteessa jääneen huomattavia aukkoja. Niiden täyttämistä helpottaa nyt suuresti kokemuksen antamat opetukset. Keskusneuvostoille ja siten koko ammatilliselle liikkeelle tuottaa suurta haittaa se, että puuttuu kiinteää päätöstä, joka velvoittaisi kaikki teollisuusneuvostot, tai missä niitä ei vielä ole, osastot taikka työpaikkajärjestöt kuulumaan paikkakuntansa keskusneuvostoon. On tunnettua, että tämä puolinaisuus on synnyttänyt erinäisiä ristiriitoja, jotka ovat vahingoittavasti vaikuttaneet koko ammatilliseen liikkeeseen, mutta erittäinkin keskusneuvostojen toimintaan. Puutteellisuus on myöskin siinä, ettei ole päätöksellä tai säännöillä kiinteästi määrätty Ammattijärjestön ja keskusneuvostojen toiminnallista suhdetta siten, että se olisi kohottanut keskusneuvostojen toimeliaisuutta, vaan ovat ne olleet Ammattijärjestössä joko enemmän tai vähemmän toisarvoisessa asemassa. Seitsemännen edustajakokouksen on määriteltävä keskusneuvostojen asema Ammattijärjestössä ja saatettava ne toimeliaiksi. Siinä suhteessa on käytettävä hyväksi vuosien runsaita opetuksia. Keskusneuvostot on saatava vakavalle pohjalle. Samalla on niiden velvollisuutta ja vastuunalaisuutta lisättävä, mikä on aikaansaataavissa siten, että niihin kerätään kaikki paikkakunnan ammatillisesti järjestyneet joukot. Toisaalta on keskusneuvostoille ylhäältä käsin Ammattijärjestön toimistosta, annettava järjestelmällistä ohjausta. Keskusneuvostoille on myöskin annettava täysi edustus oikeus Ammattijärjestön edustajakokouksissa.

Edelläsanotun perusteella ehdotamme päätettäväksi:

- 1) että kaikkien Ammattijärjestön alaisten liittojen teollisuusneuvostot, tai missä niitä ei vielä ole, osastot ja työpaikkajärjestöt velvoitetaan kuulumaan paikkakuntansa keskusneuvostoon;
- 2) että keskusneuvostoilla on Ammattijärjestön edustajakokouksissa täysi edustus oikeus, mikä lähemmin säännöissä määritellään; sekä
- 3) että keskusneuvostot kaikin puolin tunnustetaan Ammattijärjestön virallisiksi paikallisiksi keskusjärjestöiksi, joiden kanssa Ammattijärjestön toimiston tulee asettua säännölliseen yhteyteen.

Ammatilliset piirijärjestöt.

Vuonna 1920 pidetyssä Ammattijärjestön edustajakokouksessa päätettiin Pohjolan Ammatillisen piirijärjestön perustaminen.

Heti edustajakokouksen jälkeen ryhdyttiin asiaa käytännöllisesti toteuttamaan. Ammattijärjestön toimeenpanevan valiokunnan kehoituksesta kutsuttiin neuvottelukokous Ouluun elokuun 29 p:ksi ja oli tässä kokouksessa edustettuna 16 eri ammattiosastoa. Kokouksessa valitun väliaikaisen toimikunnan huoleksi jäi piirijärjestön perustavan kokouksen koolle kutsuminen. Väliaikainen toimikunta kutsuikin perustavan kokouksen Ouluun 3—4:si lokakuuta 1920.

Ammattijärjestön edustajakokouksen päätös piirijärjestön perustamisesta Pohjolaan ei tyydyttänyt Pohjolan työläisiä, sillä heidän edustajansa edustajakokouksessa erikoisesti painostivat saha-, satama- ja sekatyöläisten yhdistämistä yhteen liittoon. Tämä aiheutti sen, että samana päivänä, jolloin Oulussa pidetyssä osastojen neuvottelukokouksessa oli valittu väliaikainen toimikunta piirijärjestön perustamista kehittämään, valittiin Kemissä, Kemien ympäristön osastojen neuvottelukokouksessa toimikunta valmistelemaan Pohjolan oman liiton perustamista. Tämä toimikunta kutsui liiton perustavan kokouksen koolle lokakuun 30—31 p:ksi 1920.

Oulussa valitun väliaikaisen toimikunnan taholta ryhdyttiin asiasta neuvottelemaan Kemissä valitun toimikunnan kanssa ja tulivat molemmat toimikunnat sopimukseen siitä, että sanotut kokoukset pidetään Oulussa yht'aikaa, eli 3—4 p:nä lokakuuta 1920. Kokouksessa, jossa oli 33 osastosta 57 edustajaa, päätettiin perustaa piirijärjestö Ammattijärjestön edustajakokouksen päätöksen edellyttämällä tavalla. Piirijärjestön alueeksi hyväksyi kokous ja Ammattijärjestön toimikunta Oulun läänin, lukuunottamatta Kajaanin kihlakuntaa, ja Vaasan läänin aina Pietarsaareen saakka.

Vaikka piirijärjestön perustavassa kokouksessa olleet edustajat suurimmaksi osaksi olivat kokouksen alussa oman Pohjolan liiton perustamisen kannalla, niin sai piirijärjestön perustamispäätös

jotenkin yksimielisen kannatuksen ja piirijärjestö, Pohjolan ammattillisten järjestöjen yhdyssiteenä, on tullut Pohjolan työläisille rakkaaksi sekä myöskin tuloksia tuottavaksi, ja siksi ei voida olla muuta kuin yhtä mieltä siinä, että piirijärjestö edelleenkin säilytetään. Piirijärjestön toimikunnan, tehtävistä ei myöskään voida olla muuta kuin sitä mieltä, että sen tehtäviin kuuluu, kuten tähänkin asti, valistustyön teko niiden päätösten ja ohjeiden mukaisesti, jotka Ammattijärjestön edustajakokous ja Ammattijärjestön toimikunta on hyväksynyt, ohjeiden ja neuvojen antaminen kaikissa sellaisissa tapauksissa, joissa järjestöjen jäsenet sitä haluavat ja tarvitsevat. Palkkaliikkeiden johto kuuluu piiritoimikunnalle vain siinä tapauksessa, jos joku liitto tahi Ammattijärjestö on jossakin eri tapauksessa sille valtuuden antanut.

Piirin toimialueen ennallaan pitämisestä on koko toiminta-ajan ollut jonkun verran eri mieltä olemassa, -mutta vasta parina viime vuotena se on saanut suurempaa huomiota osakseen. Tässä kysymyksessä eroavat käsitteet siten, että voidaan osoittaa olevan kolme eri käsityskantaa asiasta.

Yksi käsityskanta on se, että piirin rajat on säilytettävä ennallaan ja tämä käsitys saa huomattavaa kannatusta. Toinen käsitys on se, että piirin eteläinen raja siirretään ylemmäksi, koska eteläpuolella olevat paikkakunnat voivat varsin hyvin olla liittojensa kanssa yhtä säännöllisessä yhteydessä kuin Oulussa sijaitsevan piiritoimikunnankin kanssa. Myöskin on otettava huomioon, että piiritoimikunnan tiedonannot julkaistaan pääasiassa oululaisissa työväenlehdissä ja eteläpuolella olevat paikkakunnat ovat vaasalaisten työväenlehtien levenemisalueilla, joten piirin yhteys näihin paikkakuntiin tämänkin tähden jää heikommaksi ja puolustaa heidän eroittamistaan piirijärjestöstä. Kolmas käsitys on se, että piirin eteläinen raja ja kotipaikka siirretään Kemiin. Tällöin piiritoimikunta voisi tähdätä toimintansa vain Kemin ja Tornion ympäristöön, Perä-Pohjolassa, Lapissa ja Tornion jokilaaksossa olevien metsä- ja uittotyöläisten valistus- ja järjestämistyön hyväksi. Tämä käsitys ei ole saanut yleisempää kannatusta.

Asiasta olevia eri näkökantoja tarkastellessa voidaan täydellisesti yhtyä siihen käsitykseen, että piirijärjestöstä eroitetaan pois se osa, joka käsittää Vaasan läänin alueen ja piirin alueeksi jää Oulun lääni, lukuunottamatta Kajaanin kihlakuntaa.

Piirijärjestön perustamisajatuksia on ilmennyt myös muualla ja samoihin aikoihin kuin Pohjolan piirijärjestökin perustettiin, perustettiin piirijärjestö Satakuntaan, kotipaikkana Porin kaupunki. Tämän piirijärjestön olemassaolo ei ole osoittautunut välttämättömäksi, kuten Pohjolan piirijärjestön, koska siltä puuttuu ne edellytykset toimintamahdollisuuksiin nähden, mitä on Pohjolassa. Satakuntalaiset järjestöt voivat olla erittäin hyvässä yhteydessä suoraan keskusjärjestöjen kanssa ja Ammatilliset keskusneuvostot kullakin

paikkakunnalla voivat keskittää valistustyönteon niin hyvin kuin se on mahdollista. Siitä syystä haluavatkin satakuntalaiset piirijärjestönsä lopettamista ja sitä samaa mieltä täytyy olla jokaisen, joka ammatillisen työväenliikkeen toimintaa ja kehitystä seuraa. Samaan käsitykseen on ehdottomasti tultava kaikkiin muihinkin uusien piirijärjestöjen perustamisaikaisiin ja siksi vastustettava tiseamman piirijärjestön perustamista.

Edelläolevan perusteella ehdotamme:

- 1) että Pohjolan Ammatillinen piirijärjestö edelleenkin säilytetään;
- 2) että piirin toimialueeksi kuuluu Oulun lääni, lukuunottamatta Kajaanin kihlakuntaa, eteläisenä rajana Kannus-Himanka, niitä kuitenkin piirin alueeseen yhdistämättä;
- 3) että piirin tehtäviin kuuluu valistustyön y.m. neuvontatyön teko kuten tähänkin asti; ja
- 4) ettei muita piirijärjestöjä toistaiseksi perusteta.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

S. Kuljetustyöläisten liiton r.y. Paikallistoimikunta, Kotka.

Kyminlaakso on yksi suurempia työläiskeskuksia, joissa pääoma hallitsee ankaralla kädellä. Kapitalistien rintama on ehjä ja pääomaa on saatavissa, kun on kysymyksessä työläisten toimeentulon vastustaminen. Vaikkakin on yhteisvoimin vastustettu pääoman ahneutta, niin ovat voimamme olleet heikot. Johtuen siitä yksinkertaisesta syystä, että eri työalaa koskevissa perusjärjestöissämme on järjestyminen heikkoa. Järjestymisen heikkouteen suurimpana syynä katsomme olevan valistuksenteossa vallitsevan nykyisen menetelytavan. Ammattijärjestö on kyllä myöntänyt varoja valistustyöntekoon ja lähettänyt valistustyöntekijöitä eri puolille maata, vaan ne summat, jotka käytetään n.s. lentävän valistustyön suorittamiseen, eivät vastaa tarkoitustaan näin Laajalla paikkakunnalla. Onnistuneempana pidämme, että valistustyö osallistutetaan paikalliseksi, jolloin työ keskittyy ja tulos on silloin myös ehdottomasti parempi.

Ylläolevan perusteella, yhteisessä kokouksessaan 7 p:nä helmi-kuuta 1926, S. Kuljetustyöläisten liiton Kotkan osastot N:o 7 (samatyöläiset) ja N:o 26 (varastotyöläiset), päättivät ehdottaa seuraavaa :

- 1) että Kyminlaakso järjestetään erilliseksi ammatilliseksi piiriksi;
- 2) että Ammattijärjestö palkkaa kokonaan ammattiliikettä tuntevan toimitsijan Kyminlaakson piirille;

- 3) että toimitsijan kotipaikka on Kotkan kaupunki; ja
- 4) että Kymnlaakson suurempien työalojen ammatti-
osastojen lausunnot otetaan huomioon toimen hakijoista.

Edelläolevan ehdotuksen, piirijärjestön perustamiseen nähden, ehdotamme hyljättäväksi, koska Kotkan ja ympäristön Ammatillisen Keskusneuvoston välityksellä voidaan Kymnlaakson valistustyö keskittää niin hyvin kuin se on mahdollista.

Ehdotuksen ajatukseen, että lentävästä valistustyönteosta siirryttäisiin luento- ja opastustyöhön, voimme täydellisesti yhtyä, mutta koska se osa tulee valistustyökysymyksen yhteydessä laajemman perustelun kautta edustajakokoukselle, niin emme katso tarpeelliseksi sitä tässä yhteydessä erikseen käsitellä.

Suomen Kuljetustyöläisten liitto r.y., Toimikunta.

Suomen Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö.

Ammattijärjestön toimikunta päätti lokakuussa 1923, Helsingissä toimineen ruotsalaisten työväenjärjestöjen keskuskomitean esityksestä laajentaa tämän komitean toimialaa siten, että se tulisi käsittämään koko maan ruotsalaiset seudut ja määrättiin tällöin komitean nimeksi Suomen Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö. Sihteeristö on saanut toimintansa tukemiseksi Ammattijärjestön varoista avustusta toimikunnan harkinnan mukaan ja on sihteeristö ollut velvollinen esittämään toimintasuunnitelmansa Ammattijärjestön toimikunnan tai toimeenpanevan valiokunnan hyväksyttäväksi.

Kun ruotsalaisen sihteeristön työstä on kuluneina vuosina ollut Ammattijärjestölle suurta apua, suorittaessaan valistustyötä ruotsalaisen työväestön keskuudessa, niin olisi sihteeristön toimintaa edelleen jatkettava ja sen olemassaolo edustajakokouksen päätöksellä vakiinnutettava. Tämän perusteella ehdottaa toimikunta, että Ammattijärjestön 7:s edustajakokous päättäisi:

- 1) että Suomen Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö edelleen hyväksytään Ammattijärjestön alaiseksi valistuselimeksi, ja
- 2) että ruotsalaisen sihteeristön toimintaa varten hyväksytään seuraava ohjesääntö:

Ohjesääntö Suomen Ammattijärjestön ruotsalaiselle sihteeristölle.

• 1 § •

Suomen Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö on Ammattijärjestön alainen toimikunta, jonka tehtävänä on järjestää ja johtaa ammatillista valistustyötä ruotsalaisen työväestön keskuudessa.

2 §.

Sihteeristön muodostaa viisi vakinaista ja kolme varajäsentä, jotka valitaan siten, että Helsingissä olevat ruotsalaiset ammattiosastot asettavat ehdokkaita, vakinaisiksi sekä varajäseniksi, joista Ammattijärjestön toimikunta toimittaa valinnan. Ammattijärjestön palkkaama ruotsalainen järjestäjä on itseoikeutettu jäsen sihteeristössä. Sihteeristön toimiaika on kolme vuotta.

3 §.

Sihteeristö valitsee keskuudestaan puheenjohtajan, rahastonhoitajan ja sihteerin. Puheenjohtajan tehtäviin kuuluu kutsua koolle kokoukset ja johtaa puhetta niissä. Rahastonhoitaja hoitaa sihteeristön varoja ja pitää niistä kirjaa. Sihteerin tehtävänä on pitää pöytäkirjaa sihteeristön kokouksissa ja hoitaa muut kirjalliset tehtävät.

4 §.

Ammattijärjestön toimikuntaan valitaan ruotsalaisen työväen edustaja siten, että helsinkiläiset ruotsalaiset ammattiosastot asettavat ehdokkaat, joista Ammattijärjestön edustajakokous toimittaa vaalin. Jos edustaja eroaa toimikunnasta edustajakokouksen välisellä ajalla, niin toimittaa vaalin eronneen tilalle Ammattijärjestön toimikunta ruotsalaisen sihteeristön asettamista ehdokkaista.

5 §.

Juoksevia menoja varten saa sihteeristö varoja Suomen Ammattijärjestöltä Ammattijärjestön toimikunnan harkinnan mukaan. Saa-miensa varojen käytöstä on sihteeristön tehtävä tili Suomen Ammattijärjestölle.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Valistus- ja järjestämistyö.

Ammattijärjestön toimikunnan esitys 7. edustajakokoukselle.

Suullinen valistus- ja järjestämistyö.

Kunkin maan ammattiyhdistysliike saa vain omasta kokemuksestaan tietää mitkä menettelytavat ovat sille kunakin aikana parhaimmat työläisjoukkojen herättämisessä. Meillä on ammatillisen liikkeen koko olemassaoloaj an käytetty etupäässä lentävää agitatioonia. Melkoisilla kokemuksilla voimme nyt sanoa, että se ei ainakaan kaikkina ajankohtina ole ainoa ja parhain tapa valistus- ja järjestämistyön harjoittamisessa sekä ammatillisen liikkeen tunnetuksi tekemisessä työläisjoukkojen keskuudessa. Tarvitsee vain

viitata niihin tavattomiin kustannuksiin, joita pitkät välimatkat aiheuttavat. Eräillä liitoilla, joilla on ollut järjestäjä matkoilla säännöllisesti koko vuodet, on laskettu keskimäärin kuluvan yksinomaan matkakustannuksiin yli 10,000 markkaa miestä kohti vuodessa. Kun vuosittain kymmeniä miehiä matkustelee ammatillisten keskusjärjestöjen asioilla — mikä lyhemmän mikä pitemmän ajan — niin karttuu jo yksistään matkakustannuksista ja päivärahoista aivan huomattavan suuria summia. Ja kuitenkin tästä työstä saavutetut tulokset eivät tuota — ei ainakaan jäsenluvun kasvussa — sitä tulosta, jota siltä odotetaan. Kieltämättä joitakin herätteitä on saavutettu ja maan eri kulmilla toimivia perusjärjestöjä toiminnassa virkistetty, mutta sittenkään eivät tulokset vastaa kustannuksia.

Aivan toinen on suhde sellaisissa maissa, joissa matkat, maan toisesta reunasta toiseen, ovat lyhyet ja kulkuneuvot paremmin kehittyneet, kuin meillä, jossa rautateitäkin on vain hyvin rajoitusti maan kokoon verrattuna. Pienissä maissa on agitatsioonityön johtaminen ja miesten lähettäminen vaivatonta ja nopeaa sekä kustannuksiinsa nähden halpaa. Muutaman tunnin rautatiematkan tehtyään pääsee maan toiseen reunaan — esim. Tanskassa, Belgiassa, Hollannissa — mutta meillä tarvitaan siihen lähes pari vuorokautta. Pinta-alaltaan suurissa maissa, kuten Saksassa, jossa ammattiyhdistysliike on yli puoli vuosisataa ollut vaikuttamassa palkkatyöväenluokan taloudellisen aseman kohottamiseksi, harjoitettiin ammatillista herätys- ja järjestämistyötä liikkeen alkuaikoina keskuksista käsin, mutta liikkeen laajentuessa on tästä tavasta luovuttu, sillä pitkät välimatkat ja kustannusten suuruus m.m. johtivat ajattelemaan muita keinoja. Niinpä onkin siellä valistus- ja järjestämistyö melkein kokonaan siirretty vartavasten perustetuille piirijärjestöille tai paikallisille perusjärjestöjen keskuselimille. Järjestöjen suuren jäsenluvun ja taloudellisen vakavaraisuuden avulla on voitu eri liittojen toimialueelle perustaa piirijärjestöjä, joilla on omat palkatut toimitsijansa ja valistustyöntekijänsä. Suuremmilla paikkakunnilla on myös omat yhteisesti palkatut järjestäjät paikallista herätys- ja järjestämistyötä varten. Keskusjärjestöjen — Ammattijärjestön ja liittojen — osuus supistuu valistus- ja järjestämistyössä niiden suuntaviivojen laatimiseen sekä kysymyksiin ja asioiden määrittelymiseen, jotka kulloinkin käsiteltäväksi otetaan, sekä siihen, että ne antavat rahallista tukea niin piirien kuin paikallisten järjestöjen valistustyötä varten. Eräissä toisissa pinta-alaltaan suurissa maissa on ammatillinen valistus- ja järjestämistyö järjestetty saksalaiseen malliin.

Jakamalla maa määrättyjä alueita käsittäviin piirijärjestöihin — sellaisiin kuin meillä on nykyisin Pohjolan Ammatillinen piirijärjestö — päästäisiin meilläkin saksalaisten osoittamaan suuntaan,

mutta nykyisten järjestöjemme pienuus ja varojen niukkuus estävät suunnittelemasta uusia piirijärjestöjä. Tämä kysymys on otettava vasta sitten käsiteltäväksi, kun ammatillisten järjestöjemme jäsenluku ja vakavaraisuus on nykyisestään huomattavasti lisäantynyt ja toiminnan vilkkaus vaatii väliasteittani kiinteämpää keskustusta keskusjärjestöjen ja perusjärjestöjen kanssa. Mutta koska meidän nykyinen valistus- ja järjestämistyömme ei ole läheskään tyydyttävää ja uusia muotoja olisi sille etsittävä, eikä piirijärjestöjä voida nyt ajatella, jotka maa-alaltaan Suomea vastaavissa maissa ovat osoittautuneet parhaiksi — ja kuten kokemukset Pohjolan piiristämme osoittavat — niin täytyisi toistaiseksi keskittää valistus- ja järjestämistyö etupäässä kunkin paikkakunnan omilla voimilla suoritettavaksi. Luonnollisesti tämä edellyttäisi jatkuvaa valistus- ja järjestämistyötä keskusjärjestöjen taholta, mutta sen tulisi olla sellaista, että sen avulla luotaisiin kullekin paikkakunnalle säännöllisesti toimiva järjestöelin tätä työtä varten ja kasvatettaisiin paikallisista voimista valistustyöntekijöitä omaa paikallista tarvetta varten.

Sitomalla ammatilliset keskusneuvostot kiinteään yhteyteen Ammattijärjestön kanssa, voitaisiin niistä muodostaa kullekin paikkakunnalle jatkuvassa toiminnassa olevat valistustyön suorittajat. Edellytyksenä on kuitenkin, että keskusneuvostojen työ jo Ammattijärjestön säännöissä tarkalleen määrätään yksinomaan valistuksen levittämiseen ja järjestöjen jäsenluvun lisäämiseen. Yksin tässä työssä on niille, jos ne tehtävänsä oikealta kannalta ottavat, työalaa riittämiin asti. Ammattijärjestön ja liittojen on vaan huolehdittava siitä, että työtä tehdään yhteisten suunnitelmien mukaan ja kaikella sillä teholla, mikä paikallisilla voimilla on mahdollista.

Paikallinen kurssitoiminta.

Ennenkuin päästään siihen, että kullakin paikkakunnalla saadaan omilla voimilla edes jossakin määrässä tehoisa työskentely käyntiin, edellyttää se, että kohdistetaan kaikki järjestämistyö Ammattijärjestön ja liittojen taholta siihen, että saadaan kasvatetuksi mahdollisimman suuri joukko järjestöjemme jäseniä kunnollisiksi toimihenkilöiksi ja asiamme puolesta järjestymättömille puhumaan. Paikallisten toimintavoimien kasvattaminen taas tapahtuu parhaiten järjestämällä paikkakunnille opastus- ja luentokursseja, joissa selostetaan ammattiyhdistysliikettä ja sitä lähellä olevia asioita, mutta ennen kaikkea, opastetaan käytännöllisissä järjestötehtävissä. Kurssitoimintaa on ammatillisten järjestöjemme taholta harjoitettu melkein koko sen olemassaoloajan, mutta vasta viime syksynä kiinnittivät eri liitot ja Ammattijärjestö siihen aivan erikoisempaa huomiota. Viime vuoden kolmen viimeisen kuukauden ajalla pidettiin kursseja noin 10 paikkakunnalla ja kuluvan vuoden

ajalla tullaan ennen edustajakokousta järjestämään noin 20 kurssit eri paikkakunnilla. Osanottajiinsa nähden ovat kurssit yleensä onnistuneet harvinaisen hyvin, sillä esim. Oulun, Vaasan, Rauman, Inhan, Pietarsaaren, Ykspilan, Varkauden, Viipurin, Kotkan 2—3 viikon kurseilla oli säännöllisesti osanottajia 50—100, jopa siitäkin yli. Pienemmillä paikkakunnilla, kuten Salossa, Lahdessa, Myllykoskella oli osanottajia 20—60. Näinkin lukuisa kurssilaisjoukko on todisteena siitä, että jäsenistössä on harras halu kehittää itseään ja siten edistää ammatillista liikettämme, sillä jokailtaisille kurseille ei voi — ei ainakaan vielä nyt, jolloin ei ole voitu harjoittaa riittävää ennakotyötä kurssien hyväksi — mainituilla paikkakunnilla suurilukuisempaa osanottajamäärää toivoakaan.

Luento- ja opastuskurssien järjestämisellä ei pyritä yksinomaan kasvattamaan järjestöillemme uusia paikallisia järjestäjiä, vaan niiden lähimpänä tarkoituksena on kasvattaa perusjärjestöille sellaisia toimitsijavoimia, jotka nostattavat järjestöelämän entistä tehoisammaksi. Sillä onhan tunnettua, että jokaisen perusjärjestön toiminnan tehoisuus riippuu siitä miten paljon sillä on toimintaan innostuneita ja kykeneviä toimihenkilöitä. Ammatilliset perusjärjestömme sairastavat yleisesti tehoisan toiminnan puutetta-Kokouksissa käy muutama mies, tehtävät, jotka järjestö antaa, suoritetaan miten satuu. Ulospäin kohdistuva toiminta on laimeata. Näiden seikkojen korjaamisessa on juuri kurssitoiminnalla suuri tehtävä, sillä niiden avulla kehitetään toimintavoimia, nostatetaan järjestöelämää, tuodaan uutta henkeä ja elämää järjestöihimme.

Koko maata käsittävät kurssit.

Paikallisia kurseja olisi siis saatava järjestetyksi niin monelle paikkakunnalle kuin suinkin on mahdollista. Mutta myöskin perusteellisempia, koko maata käsittäviä kurseja, tulisi mikäli varoja ja opettajavoimia on käytettävissä, järjestää. Noin kuukauden kestävät kurssit, joissa työskenneltäisiin koko päivät, antaisivat varmasti maan eri kulmilta kerääntyneille oppilaille perusteellisempia ja yhdenmukaisia tietoja ja ohjeita järjestöelämän kehittämiseksi. Liittojen ja paikallisten järjestöjen apurahoilla voitaisiin nämä kurssit saada niin onnistuneiksi, että liikkeen kokonaisuus siitä saisi runsaita tuloksia. Kurssien menestyksellinen työ vaatii, että niiden järjestämisestä huolehtii Ammattijärjestö ja että luennoitsijoiksi ja opastajiksi hankitaan parhaat ja kuhunkin aineeseen pystyvimmät voimat.

Itseopiskelu ja opintokerhotyö.

Vaikka asetammekin vastaisessa valistus- ja järjestämistyössä etualalle järjestymättömien joukkojen vetämisen ammatillisten

järjestöjemme toimintapiiriin ja tätä silmällä pitäen keskitämme toimintamme uusien toimitsijavoimien kasvattamiseksi perusjärjestöille ja sitä tietä nostatamme niiden toiminnan tehoa, niin emme saa sivuuttaa jäsenistömme tietoisuustason kohottamista. Valaisevat luennot ja esitelmät ovat sellaisenaan huomattavia tekijöitä tässä työssä ja niihin voi jo suurin osa jäsenistöämme osallistua lukuisten työväenopistojen ja erilaisten kurssien välityksellä. Mutta on joukko taloudellisia ja sivistyksellisiä asioita, joiden perinpohjaisempi opiskelu on nykyajan työväestölle peräti tärkeitä. Tähän suuntaan tähtäävässä valistustyössä on itseopiskelulla tunnustettavasti tärkeä sijansa. Itseopiskelu taas on todettu parhaiten tapahtuvaksi n.s. kerhotoiminnan avulla. Työväen Sivistysliitto on tässä suhteessa tehnyt urauurtavaa työtä työväenluokan keskuudessa. Lukuisten ammatillisten järjestöjenkin yhteydessä toimii luku- ja opintokerhoja päämääränään selvittää keskinäisen opiskelun avulla asioita ja kysymyksiä, joiden selvittämiseen ei ole ollut aikaisemmin tilaisuutta. Tätä Sivistysliiton alulle laittamaa työtä olisi Ammattijärjestön ryhdyttävä omasta puolestaan edistämään levittämällä perusjärjestöjen keskuuteen tietoa itseopiskelun ja opintokerhotyön suuresta merkityksestä. Itse käytännölliseen opiskeluun johtamiseen ei Ammattijärjestön olisi ryhdyttävä, vaan jätettävä se Sivistysliiton tehtäväksi, mutta sitävastoin järjestäjiensä, lehtiensä y.m. avulla tehtävä tästä asiasta selkoa työläisjoukkojen keskuuteen, perustamalla opintokerhoja ja painostamalla itseopiskelun suurta arvoa työväenluokan henkisen tason kohottajana. Kaikilla sopivilla keinoilla olisi perusjärjestöille selitettävä järjestelmällisen itseopiskelun suurta hyötyä työväenluokan sivistyksellisen tason kohottajana. Liitot olisi myöskin velvoitettava suorittamaan samaa työtä omien järjestäjiensä ja lehtiensä avulla.

Lentävä agitatsioni.

Ammatillisessa valistus- ja järjestämistyössä emme kuitenkaan voi kokonaan syrjäyttää lentävää agitatsioonia, vaan on sitäkin — tosin entisestään rajoitetummassa määrässä — harjoitettava. Kuitenkin olisi luovuttava tuosta päivä ja kylä-tavasta ja päästävä siihen, että keskuksesta lähetetyt järjestäjät viipyisivät paikkakunnalla useampia päiviä niin, että he ennättäisivät tutustua paikalliseen elämään, niihin järjestöjen toimintamahdollisuuksiin, jotka sillä ovat ja niihin muotoihin, joilla järjestöelämää ja jäsenlukua voitaisiin kohottaa. Mutta ennenkaikkea tulisi heidän panna alulle agitatioonityö paikallisilla voimilla sekä opastaa järjestöjen toimihenkilöitä tehtävissään. Tälle kannalle olisi toivottavaa liittojenkin järjestävän agitatioonityönsä.

Ammatillinen valistusviikko.

Kolmen viimeisen vuoden aikana on marraskuun ensimmäinen viikko omistettu ammatilliseksi valistusviikoksi. Kokemus on osoittanut, että näiden viikkojen järjestäminen on ollut liikkeelle edullista. Ainakin viimeinen valistusviikko onnistui herättämään tavallista suurempien työläisjoukkojen huomiota ja siten myös johdamaan järjestöjen ulkopuolella olevia järjestöjemme jäseniksi. Mutta ennenkuin valistusviikko onnistuu, täytyy sen olla ennakolta järjestöjen tiedossa, sen valmistamiseksi on riittävän ajoissa jokaisella paikkakunnalla ryhdyttävä ja kaikki muu järjestötoiminta viikon ajaksi supistettava niin vähäiseksi, ettei se häiritse valistusviikon ajaksi järjestettyjä agitatio- ja valistustilaisuuksia. Kaikilla mahdollisilla keinolla on tämän viikon ajalla tehtävä ammatillista liikettä tunnetuksi. Mitä suurempaa reklaamia voimme liikkeemme hyväksi tehdä, sitä laajemmat joukot joutuvat sen kanssa kosketuksiin ja siten myös liikkeemme vahvistuu.

Järjestäjien lukumäärä.

Ammattijärjestön palveluksessa olisi pidettävä sama määrä järjestämis- ja luennoitsemistyötä. suorittavia henkilöitä, kuin mitä viimeisen edustajakokouksen päätös edellyttää. Yksi näistä tulisi olla ruotsinkielinen. Pohjolan ammatillisen piirijärjestön sihteeri täyttäisi toisen vakinaisen järjestäjän toimen. Varsinaista kurssi-toimintaa varten jäisi Ammattijärjestölle siten vain kaksi miestä, mutta kun liitot edelleenkin antavat miehiänsä yhteisiä kursseja varten, riittäisi nämä kaksi Ammattijärjestön palkkaamiksi.

Kaiken edellä esitetyn perusteella esitämme Ammattijärjestön seitsemännen edustajakokouksen päätettäväksi seuraavaa:

1) että Ammattijärjestön vastaisessa valistus- ja järjestämistyössä kohdistetaan tärkein huomio siihen, että kunkin paikkakunnan perusjärjestöjen yhtyneillä voimilla ylläpidetään mahdollisuuksien mukaan valistus- ja järjestämistyötä työväestön keskuudessa;

2) että jokaisella paikkakunnalla, jossa toimii useampia perusjärjestöjä, on paikallinen ammatillinen keskusneuvosto kaiken valistus- ja järjestämistyön johdossa, ollen kiinteässä ja elimellisessä yhteydessä Ammattijärjestön toimikunnan kanssa ja toimien sen ohjeiden mukaan;

3) että Ammattijärjestön ja eri liittojen yhteistoiminnalla järjestetään, mahdollisimman monelle paikkakunnalle 1 tai 3 viikkoisia luento- ja opastuskursseja tarkoituksella kasvattaa siten paikallisille järjestöille kykeneviä toimitsijoita;

4) että Ammattijärjestön toimesta järjestetään mikäli varoja ja opettajavoimia on saatavissa kerran vuodessa suuremmat koko maata käsittävät päiväkurssit, joihin liittojen ja paikallisten järjestöjen olisi apurahoja myöntämällä lähetettävä jäseniään;

5) että kurssien ohjelmaan otetaan etupäässä käytännöllistä toimintaa opastavia aineita ja luentoja yksinr omaan ammatillisen liikkeen ja kansantalouden aloilta, kuitenkin huomioon ottaen niihin läheisesti liittyvät aineet;

6) että samalla kun edustajakokous toteaa itseopiskelun ja opintokerhotyön tärkeän merkityksen työväenluokan tietoisuustason kohottamisessa, se kehoittaa Ammattijärjestön toimikuntaa ryhtymään yhteistoimintaan Työväen Sivistysliiton kanssa entistä laajemman järjestelmällisen itseopiskelun edistämiseksi ammatillisten järjestöjen keskuudessa;

7) että lentävää valistustyötä tehdään tarpeen vaatiessa, mutta viipyvät järjestäjät tällöin eri paikkakunnilla pitempiäkin aikoja perusteellisemman järjestämistyön edelleen kehittämiseksi;

8) että kaikkien Ammattijärjestön alaisten liittojen olisi yhteistoiminnassa Ammattijärjestön kanssa entistä enemmän tehostettava valistus- ja järjestämistyön suorittamista palkkaamalla itselleen joko vakinaisia tai tilapäisiä järjestäjiä;

9) että marraskuun ensimmäinen viikko omistetaan jatkuvasti yleiseksi ammatilliseksi valistusviikoksi, jolloin koko maassa harjoitetaan aivan erikoista, herätystyötä ammatillisen liikkeen tunnetuksi tekemiseksi, sekä

10) että Ammattijärjestön palveluksessa pidetään valistus- ja järjestämistyötä varten neljä vakinaista järjestäjää, joista kolme suomenkielistä ja yksi ruotsinkielinen.

Kirjallinen valistustyö.

Ammatillisen työväenliikkeen alkuajoista asti on suullisen valistustyön ohessa myös kirjallisella valistustyöllä ollut tärkeä sijansa työläisjoukkojen herättämisessä ja tietoisuuden lisäämisessä. Vanhemmissa ammattiyhdistysniaissa onkin tähän seikkaan kiinnitetty aivan erikoista huomiota, julkaisemalla ammatillista liikettä selostavia lehtiä, kirjasia ja suurempia teoksiakin. Kokemuksesta on tultu siihen tulokseen, että silloin kun parilaankin puhujan lähettämät sanat menevät toisesta korvasta sisään, toisesta ulos, tekee pienikin kirjanen, joka vapaa-aikoina otetaan käteen, syvällisempää kasvatust- ja kehitystyötä kuin mitä arvata saattaa.

Suomen ammatilliset järjestöt ovat myöskin omaksuneet kirjallisen valistustyön yhdeksi toimintamuodokseen. Ammattijärjestö ja melkein kaikki liitot ovat kustantaneet omia äänenkannattajiaan jäsenistöään varten. Vaikka näillä julkaisuilla onkin ollut kieltämätön osansa kirjallisessa valistustyössä, eivät ne kuitenkaan ole voineet sitä läheskään riittävästi tyydyttää, koskapa muuta painettua sanaa ei juuri ammatillisen liikkeen alalta ole ollutkaan. Meidän työväenliikettä selostava kirjallisuutemme on yleensä köyhä, mutta vielä köyhempi on ammatillista liikettä koskeva kirjallisuus. Ammattiyhdistysliikkeen historiallisista teoksista on yksi, joka täyttää kunnialla paikkansa, nimittäin Haapalaisen, Karin ja Paasivuoren kirjoittama "Ammattiyhdistysliike", koskeva ulkomaiden ja Suomen ammattiyhdistysliikkeen historiaa, mutta se alkaa jo olla vanhentunut, sillä siinä annetut tiedot päättyvät jo aikaan pan vuotta ennen maailmansotaa, joten tärkeästi kaipaaisimme uudempaakin historiaa selostavaa kirjallisuutta. AVEbluen Englannin ammattiyhdistysliikkeen historia on myös parhaita kirjoja, mutta se on jo ehkä kaupasta loppunut ja toisekseen päättyy niin varhaiseen aikaan, ettei se käsittele nykyistä vuosisataa ensinkään. (Samasta kirjasta on ansiokkailta tekijöiltä ilmestynyt ainakin englanninkielellä uusi laajennettu painos, joka päättyy vuoteen 1920.) Muu suomeksi ilmestynyt ammattiyhdistysliikettä käsittelevä kirjallisuus supistuu, kymmenkuntaan pikkukirjaseen, joista 'suurin osa on ilmestynyt ennen luokasotaa. Sellaisia kirjasia, jotka selostaisivat ammatilliselle liikkeelle tärkeitä kysymyksiä, kuten järjestömuodot, menettelytavat, kansainvälinen yhteistoiminta y.m., ei ole 'suomenkielellä voitu julkaista kustantajani puutteessa.

Työväenliikettä käsittelevän suomenkielisen kirjallisuuden vähälukuisuus ei saattane johtua siitä, etteikö täällä työväen keskuudessa luettaisi kirjallisuutta, joten siltä puolelta ei voine olla esteitä kirjojen kustantamiseen. Omintakeisia ammattiyhdistysliikkeen tutkijoita ja kirjailijoita meillä ei kyllä ole, mutta ulkomaalaisessa kirjallisuudessa on olemassa suuri määrä ammatillista liikettä selostavaa kirjallisuutta, jota voisi siis suomentaa. Kirjojen kustantaminen on varoja kysyvää liiketoimintaa. Pienessäkin varastossa, joka jää kustantajalle, on kiinnitettynä useita tuhansia, jopa kymmeniäkin tuhansia markkoja. Kustannettavat teokset on saatava kaupaksi, jos mieli harjoittaa liikettä niin, että se kannattaisi. Asiamiesverkon tehokkuudesta riippuu siis kustannustoiminta tärkeimmältä osaltaan. Jos teosten levittäminen on varsinaisten kirjakauppiaiden ja tilapäisten asiamiesten varassa, rajoittuu menekki pieneksi. Ammatillisissa järjestöissämme on meillä sellainen koneisto, jonka pitäisi saada levitetyn työväestön keskuuteen hyvistä kirjoista kymmenien tuhansien painokset. On vain järjestettävä tämä koneisto, ja meillä on silloin lähes parituhatta vakinaista kirjallisuuden levittämiselintä.

Eikä tämän järjestäminen pitäisi olla mahdotonta, jos huomioon otettaisiin kaikki mahdolliset tavat ja keinot, joita siinä voidaan käyttää.

Lähtien siltä pohjalta, että Ammattijärjestön edustajakokous katsoo voivansa velvoittaa jokaista siihen kuuluvaa liiton perusjärjestöä asettamaan itselleen vakinaisen kirjallisuustoimikunnan, joka oman järjestönsä toiminta-alueella huolehtii kirjallisuuden levittämisestä, olisi edustajakokouksen velvoitettava Ammattijärjestön toimikuntaa aloittamaan jatkuvan kustannustoiminnan ammatillista liikettä ja sitä lähellä olevia kysymyksiä ja asioita selostavan kirjallisuuden kustantamisen. Kirjain menekin kannalta on tärkeätä, että ne voidaan myydä niin halvalla hinnalla kuin mahdollista, minkä vuoksi kustannustoiminnasta ei saa tehdä Ammattijärjestölle tulojen hankkimistapaa — kuten monasti ennen on tapahtunut, vaan ovat kustannettavat teokset levitettävät sillä hinnalla, minkä ne Ammattijärjestölle maksavat. Mutta saadakseen vielä hinnat alennetuiksi tulisi edustajakokouksen varata joku määrätty summa käytettäväksi kustannettavaksi aiottujen teosten kirjoittamis- ja kääntämispalkkioiksi, jota hintaa ei saisi laskea asianomaisen kirjan myyntihinnaksi, vaan jäisi se yleisten valistusmenojen tilille.

Silloin kun tunnustamme, että palkkatyöväenluokan järjestäminen, ammatillisiin järjestöihin on liikkeemme tämän hetken tärkeimpiä kysymyksiä, emme saa unhoittaa, että jäsenkirjan lunastaminen ei vielä ole riittävä, vaan tarvitaan suunnaton määrä valistustyötä työväestön tietoisuuden syventämiseksi, niin taloudellisen kuin sivistyksellisenkin elämän aloilla. Tässä työssä on kirjallisuudella ja sen laajalla levittämisellä tärkeä sijansa.

Kaiken edellä esitetyn perusteella esitämme Suomen Ammattijärjestön seitsemännen edustajakokouksen päätettäväksi:

1) että Suomen Ammattijärjestön toimesta ja kustannuksella rydytään jatkuvasti julkaisemaan ammattiyhdistysliikettä ja sitä läheisesti koskevaa sekä käytännöllistä järjestötoimintaa opastavaa kirjallisuutta;

2) jotta kustannettavien teosten myyntihinta saataisiin mahdollisimman alhaiseksi runsaan menekin saavuttamiseksi, ei kustannustoiminnasta saa tehdä Ammattijärjestölle erikoisempaa tulolähdettä, vaan on kirjat levitettävä sillä hinnalla, minkä ne tulevat Ammattijärjestölle maksamaan ;

3) että edustajakokous varaa Ammattijärjestön tulo- ja menoarviossa vuosittain 15,000 markkaa käytettäväksi kustannettavien teosten kirjoittamis- tai kääntämiskustannusten peittämiseksi;

4) että edustajakokous velvoittaa jokaisen alaisensa liiton perusjärjestön asettamaan keskuuteensa vakinaisen

kirjallisuustoimikunnan ja siihen riittävän määrän asiamiehiä levittämään Ammattijärjestön kustantamaa kirjallisuutta.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Puuteollisuustyöväen liiton Kotkan osasto n:o 74.

Tähänastinen valistustyö jota on tehty S. Ammattijärjestön taholta, ei mielestämme vastaa sitä, mitä valistustyöltä pitäisi voida vaatia ammatillisesti järjestyneen työväestön keskuudessa ja hankiessamme uusia jäseniä ammatillisiin järjestöihin. Tämä johtunee useammastakin eri syystä. Enniksikin, puhujamatkat, Ammattijärjestön taholta järjestetään, olematta ennakolta missään kosketuksessa sen paikkakunnan järjestön kanssa, mihin puhuja on määrätty. Näin ollen voi sattua, että muilla työväenjärjestöillä on samaksi ajaksi järjestetty ehkä hyvinkin tärkeitä tilaisuuksia ja näistä siis joku, tai kaikkikin kärsivät.

Ammattijärjestön pitäisi myös enemmän keskittää valistustyötä luentotilaisuuksien muotoon, sillä näissä voisi kehittää enemmän paikallisia voimia ja samalla luennoitsijat ohjaisivat kulloinkin niitä menettelytapoja, joita järjestöt tarvitsevat laatiessaan palkka- y.m. ehtoja työnantajille. Käytäntö on osoittanut, että kuta enemmän toimitsijat viiptyvät paikkakunnalla, sitä enemmän kasvaa se toverihenki, mikä on aivan tarpeen valistustyötä tekevän toimitsijan ja niiden joukkojen välillä, joista riippuu se järjestövoima, joka on välttämätöntä taistellessa mahtavaa pääomavaltaa vastaan. Tämä taistelu vaatii joukoilta itsetietoista toimintatarmoa, koettaessamme saada niitä pohjakerroksia järjestötoiminnan yhteyteen, jotka vielä tänä päivänä kulkevat pääomanomistajien ohjeitten mukaan. Valistustyö olisi siis järjestettävä enemmän tarkoitustaan vastaavaksi.

Ylä olevaan nojaten esitämme ehdotuksemme Suomen Ammattijärjestön 7:nnele edustajakokoukselle:

että valistustyö järjestettäisiin piirittäin siten, että maa olisi jaettuna 3 :meen tai 4 :jään piiriin, Ammattijärjestön lähemmin määräämillä alueilla;

että näissä kussakin piirissä toimisi yksi vakituinen luennoitsija, joka samalla olisi opastajana järjestötoiminnassa; ja

että tämä luennoitsija olisi paikkakunnalla olevien keskusneuvostojen kanssa kiinteässä yhteydessä, mutta Ammattijärjestön ohjeitten ja ylivalvonnan alaisena.

Samalla olisi kuitenkin huomiota kiinnitettävä niinsanottuun "lentävään" valistustyöhön eli kertapuheitten pitämiseen, joita olisi myös järjestettävä sikäli kun Ammattijärjestön varat sallivat.

S. Puuteollisuustyöväen liiton Lauritsalan osasto n:o 3.

Valistustyötä olisi Ammattijärjestön tehtävä vastaisuudessa entistä enemmän järjestämällä luento- ja opastuskursseja maaseuduille.

S. R. I. Wiipurin ja ymp. Teollisuusneuvosto.

Valistustyössä olisi Ammattijärjestön vastaisuudessa järjestettävä entistä enemmän luento- ja opastuskursseja. Ammattijärjestön valistusviikko olisi järjestettävä Työnjuhlan jälkeiseksi viikoksi, siten olisi mahdollisuus onnistua paremmin.

Tampereen ja lähiympäristön Rakennustyöläisten Keskusjärjestö.

Ammatillisen työväenliikkeen tärkeimpiä tehtäviä on jäsenmääränsä kohottaminen, saada työväenluokka tietoiseksi, kasvattaa heissä asemansa tuntemusta ja saada heidät käsittämään, mikä on yhteenkuuluvaisuuden tarkoitus, sekä myös tietoiseksi siitä, että vain järjestyneenä työläisenä ja järjestöjen avulla voidaan saada elinehtoihimme parannusta ja olosuhteet edes osittain siedettävälle kannalle.

On myönnettävä, että meillä Suomessa on paljonkin uhrattu ja kiinnitetty huomiota valistustyöhön, etenkin luentojen, opastuskursien, y.m. propagandamuotojen kautta. Vähemmän on sensijaan kiinnitetty huomiota uusien järjestöjen perustamiselle sellaisille paikkakunnille, missä ei vielä ole ammatillisia järjestöjä. Tähän puoleen olisi Ammattijärjestön edustajakokouksen kiinnitettävä huomionsa valistustyötä järjestettäessä.

Tärkeänä tekijänä edellämainitun propagandan harjoittamiseen ovat ammatilliset keskusneuvostot, jotka voivat seurata ja tuntea paikkakuntansa oloja paljon tarkemmin kuin mitä yhdestä paikasta ne tunnetaan. Tämän vuoksi olisi Ammattijärjestön ja keskusneuvostojen suhteen saatava entistä läheisemmäksi.

Mielestämme olisi asia järjestettävä siten, että maa jaettaisiin piireihin, esimerkiksi 6 piiriin. Kuhunkin piiriin olisi järjestettävä yksi Ammattijärjestön järjestäjä. Kunkin pääpaikan ylin orgaani olisi ammatillinen keskusneuvosto, joka järjestää piirin asioita Ammattijärjestön toimikunnan kanssa.

Edelläesitetyn perusteella esittää Tampereen ja lähiympäristön Rakennustyöväen keskusjärjestö seuraavaa:

1) että maa jaetaan piireihin edustajakokouksen ja Ammattijärjestön toimikunnan lähemmin määräämien rajojen mukaan;

2) että järjestäjäin valinta tapahtuu siten, että piirien taholta tehdään järjestäjästä ehdotus, henkilöstä, jonka Ammattijärjestön toimikunta vahvistaa;

3) että Ammattijärjestö maksaa järjestäjän palkasta % ja piirin ammatilliset keskusneuvostot 14.

Ammatillisen valistustyön harjoittaminen maaseudun työväestön keskuudessa.

(Esitys S. Ammattijärjestön 7:lle Edustajakokoukselle.)

Jo vuodesta 1920 lähtien on ammatillisen valistustyön harjoittaminen ollut pääasiassa S. Ammattijärjestön huollettavana. Tätä tarkoitusta varten kannettiin aikaisemmin Ammattijärjestön alaisilta liitoilta erikoista valistusveroa ja myöhemmin on tämän valistustyön osalle menevä verotus yhdistetty Ammattijärjestölle maksettavien jäsenverojen yhteyten.

Ammattijärjestö on valistustyönsä kohdistanut, pienempiä poikkeuksia lukuunottamatta, kaupunki- ja teollisuusseuduille. Maaseudun valistustoimintaa varten on Ammattijärjestö vuodesta 1922 lähtien myöntänyt S. Maatyöväen liitolle vuosittain 7,000 markkaa. Mutta kun Maatyöväen liitto on jäsenluvultaan ollut pieni ja sen taloudellinen asema heikko, ei se ole voinut omalta osaltaan osoittaa varoja suullisen valistustyön harjoittamista varten ja kun liitto on julkaissut kerran kuukaudessa ilmestyvää lehteä, niin ei liiton varat, Ammattijärjestönkään avustuksen varassa, ole riittäneet suullisen valistustyön harjoittamiseen, kuin ainoastaan noin 2 kuukauden ajaksi vuosittain, sekä lisäksi muutamiin tilapäiskäyntiin osastojen järjestämissä juhlissa ja iltamissa. Tästä onkin ollut seurauksena; ettei liiton jäsenluku ole kohonnut, vaikka liitolla olisikin laaja työkenttä, sillä jo yksinomaan maataloudessa työskentelevien palkkatyöläisten lukumäärä lasketaan olevan lähes 400,000 työntekijää. Näiden lisäksi on maaseudulla huomattavat joukot muilla työaloilla työskenteleviä työntekijöitä, joiden keskuudessa ammatillinen järjestäytyminen on peräti alkeellista ja vähäistä.

Maaseudun työväestön taholta on useammankin kerran huomautettu siitä, että mitenkä voidaan odottaa, että maaseudulla olisi ammatillinen järjestäytyminen kehittynyt kun siellä ei ole tehty valistustyötä sen hyväksi. Tästä ei kuitenkaan voida syyttää Ammattijärjestöä, sillä Ammattijärjestön muodostaa teollisuusstyöväki ja onhan luonnollista, ettei teollisuusstyöväkikään ole voinut erikoisen suuresti kiinnittää huomiotaan ja tehdä uhrauksia maaseudun työväestön valistustoiminnan hyväksi, varsinkaan kun teollisuusstyöväestösikin on noin 70 pros. vielä järjestymättöminä.

Ottamalla kuitenkin huomioon sen suuren merkityksen, mikä maaseudun työväen ammatillisesta järjestäytymisestä olisi teollisuusstyöväenkin palkkataistelulle ja yleensä ammatilliselle liikkeelle, tulisi Ammattijärjestön edustajakokouksen kiinnittää huomiotaan tähän seikkaan. Teollisuusstyöväestöllä on monta raskasta kokemusta siitä, että suurkapitalistit ovat helposti voineet värvätä rikkuriväkeä palkkataisteluihin ryhtyneiden teollisuusstyöläisten sijalle juuri maaseudun järjestymättömien työläisten keskuudesta ja niin

tulee jatkumaan niin kauan kun ammatillinen järjestäytyminen maaseudun työväestön keskuudessa on niin alhainen kuin mitä se tällä kertaa on. Ja järjestäytymisen edellytyksenä on voimakkaan valistustyön harjoittaminen järjestymättömien työntekijäin keskuudessa, muuta mahdollisuutta ei ole olemassa. Sen vuoksi tulisi Ammattijärjestön käydä maaseudun työväen valistustyöhön käsiksi lujalla otteella.

S. Maatyöväen liiton viimeksi pidetty edustajakokous päätti tehdä Ammattijärjestön edustajakokoukselle esityksen, että Ammattijärjestö edelleenkin avustaisi Maatyöväen liiton toimintaa 10,000 markalla vuosittain. Maatyöväen liiton toimikunta on kuitenkin sitä mieltä, että Ammattijärjestö itse palkkaisi järjestäjän vähintään 8 kuukauden ajaksi vuosittain, tekemään valistus- ja järjestämistyötä maaseudulla. Tässä tapauksessa voitaisiin järjestäjän palkkaamiseen käyttää sekin summa, jonka Ammattijärjestön edustajakokous mahdollisesti myöntäisi Maatyöväen liitolle samaa tarkoitusta varten.

Edellä esitetyn perusteella ehdotamme Ammattijärjestön edustajakokoukselle:

1) että edustajakokous päättää lakkauttaa S. Maatyöväen liitolle annettavan vuotuisen raha-avustuksen ja sen sijaan velvoittaa Ammattijärjestön toimikunnan palkkaamaan maaseudun työväen oloja tuntevan järjestäjän tekemään valistus- ja järjestämistyötä maaseudulla vähintään 8 kuukauden ajaksi vuosittain;

2) että tämän maaseutujärjestäjän matkasuunnitelmat tekee Ammattijärjestön toimeenpaneva valiokunta ja Maatyöväen liiton toimikunta yhdessä ja

3) että ellei Ammattijärjestön edustajakokous hyväksy ensimmäisessä kohdassa mainittua ehdotusta, päättää edustajakokous myöntää, Maatyöväen liitolle vuotuisena avustuksena 10,000 markkaa, jonka summan liitto on velvollinen käyttämään valistus- ja järjestämistyöhön maaseudun työväestön keskuudessa.

Suomen Maatyöväen liiton toimikunta.

Valistustyönteko maaseudun työväestön keskuudessa on tähän saakka lähinnä kuulunut Maatyöväen liitolle. Sitä tarkoitusta varten on Ammattijärjestön edustajakokoukset päättäneet antaa sanotulle liitolle avustusta. Näin suoritettuna on valistustyö ollut veraten heikkoa ja tuloksetkin järjestymisen alalla maaseudun työväestön keskuudessa huonot. Maatyöväen liiton jäsenmäärä, huolimatta suurista mahdollisuuksista, ei ole jaksanut kohota läheskään toivottavalla tavalla. Niinpä käsityksemme mukaan olisi Ammattijärjestön edustajakokouksen kiinnitettävä vakavaa huomiota maaseudun työ-

väestön valistamiseen ja olisi se siirrettävä Ammattijärjestön välittömään järjestelyyn. Ammattijärjestön puolesta olisi vähintään 6 kk:n ajan vuodessa pidettävä henkilö maaseudun valistustyötä varten. Näin menetellen olisi mahdollisuus voimaperäisemmän valistustyön aikaansaamiseksi kuin mitä tähän saakka on ollut asian laita. Olosuhteita silmällä pitäen on maaseudulle järjestettävä valistustyö edelleenkin rakentuva n.s. lentävän valistustyön pohjalle. Kuitenkin on työn voimaperäistyttyäiseksi järjestettävä niin, että järjestäjä viipyisi paikkakunnalla useampia päiviä. Samalla siis kun Ammattijärjestön toimikunta yhtyy Maatyöväen liiton esittämän alustuksen perusteluihin, ehdotamme edustajakokouksen päätettäväksi:

1) että Maatyöväen liitolle rahallisen avustuksen antaminen lakkautetaan;

2) että Ammattijärjestön toimikunta velvoitetaan kiinnittämään erikoisesti huomiota maatyöväen valistamiseen ja järjestämiseen ja sitä varten pitämään Ammattijärjestössä vähintään 6 kk. ajan vuodessa järjestäjä, joka työskentelee yksinomaan maatyöväen keskuudessa;

3) että maaseudulle tehtävät valistusmatkasuunnitelmat laativat yhteistoiminnassa Ammattijärjestön toimeenpaneva valiokunta ja Maatyöväen liiton toimikunta.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Ehdotus Ammattijärjestö-lehden julkaisemisesta.

Jo v. 1921 päätti S. Metalliteollisuustyöntekijäin liiton 9:s edustajakokous velvoittaa liittotoimikunnan ryhtymään toimenpiteisiin Ammattijärjestö-lehden laajentamisen suhteen sekä tässä tarkoituksessa asettumaan yhteyteen Ammattijärjestön ja toisten liittojen kanssa. Edustajakokous lausui sen toivomuksen, että Ammatti järjestö-lehti olisi saatava vähintään kerran viikossa ilmestyväksi sanomalehdeksi ja että tällainen toimenpide edellyttäisi sen, etteivät liitot sen jälkeen julkaisisi omia kuukausittain tai vuosineljänneksittäin ilmestyviä äänenkannattajiaan, vaan kaikki liitot yhdistyisivät yhteistä Ammattijärjestö-lehteä tukemaan ja käyttäisivät sitä tiedonantolehtenään, jossa voitaisiin varata kullekin liitolle oma osastonsa.

Lähtien tästä periaatteesta, on harkittava nykyisten liittojen äänenkannattajien ja Ammattijärjestö-lehden merkitystä ammatillisen liikkeen nykyaikaiseen toimintaan. Tällöin tulemme havaitsemaan useita sangen huomattavia, epäkohtia. Ensiksikin tiedonantolehtinä, jollaisina ammatilliset julkaisut ovat keskusjärjestön ja jäsenistön välillä erittäin tärkeitä, ovat nämä kuukausittain tahi neljännesvuosittain ilmestyvät julkaisut melkein arvottomia. Usein tulevat tiedonannot niin vanhoina, etteivät ne herätä jäsenistössä mitään mielenkiintoa asioihin, jotka jo päivälehdissä ovat moneen kertaan selostettu. Tämä onkin luonnollista, sillä nopea tiedonhalu

on työväestönkin keskuudessa huomattavasti kasvanut siitä, mitä se oli esim. 25 vuotta sitten. Nykyaikaisia työläisiä eivät tyydytä ne vanhentuneet tiedonannot, joita kuukausijulkaisut tarjoavat. Tämän vuoksi muut arvokkaammat kirjoitukset useimmiten eivät myöskään herätä jäsenistön keskuudessa mielenkiintoa,

Eipä siis ole ihme, että liittojen äänenkannattajat, joita suurimmaksi osaksi vielä ilmaiseksi lähetetään jäsenille, jäävät kuitenkin lukematta. Ellei niitä postiteta jokaiselle jäsenelle erikseen, niin suurissa nipuissa ne saavat täyttää entisestään ahtaita paikallisten järjestöjen toimistotiloja.

Jos katselemme taloudellista puolta, miten paljon varoja eri liitot uhraavat kyseellisten lehtien kustantamiseen, niin nousevat ne vuosittain yhteensä ainakin 200,000 : —. Ammattijärjestö-lehti tuottaa säännöllisesti huomattavan tappion, joka johtuu siitä, että sitä leviää mitättömän pieni määrä. Ammattijärjestö-lehden tilaushinnan korottamista tuskin voidaan ajatella, koska päinvastoin olisi pyrittävä siihen, että Ammattijärjestön jäsenet saisivat sen maksutta. Mutta tämä voidaan saavuttaa vasta silloin, kun liitot luopuvat omia lehtiään julkaisemasta ja Ammattijärjestö-lehdestä muodosta⁺aa'i liittojen ja Ammattijärjestön yhteinen lehti. Näin menettellen saad^{nan} ammatillisen liikkeen tiedonannot ja yleensä kirjallinen valistustyö tarkoitustaan vastaavaksi, sekä myöskin supistettaisiin kustannuksia,

Edelläolevan vedoten allekirjoittanut S. Metalliteollisuustyöntekijäin liitto ehdottaa S. Ammattijärjestön seitsemännen edustajakokouksen päätettäväksi:

1. Edustajakokous päättää, että Suomen Ammattijärjestö-lehti vuoden 1927 alusta alkaen julkaistaan vähintään kerran viikossa,

2. Edustajakokous lausuu velvoituksen kaikille S. Ammattijärjestön alaisille liitoille, että liitot, joko jäsenäänestyksellä tai muulla sääntöjensä edellyttämällä tavalla asettavat jäsenistönsä päätettäväksi kysymyksen oman äänenkannattajansa lakkauttamisesta edellisessä kohdassa tarkoitetun yhteisen lehden aikaansaamisen perusteella.

?>. Edustajakokous lausuu toivomuksensa kaikille Ammattijärjestön alaisille liitoille, että liitot, joko kokonaan tai osaksi jäsentensä puolesta suorittaisivat edellytetyllä⁺avalla laajennetun Ammattijärjestö-lehden tilausmaksut, joten jäsenille voitaisiin lehti ilmaiseksi jakaa,

4. Edustajakokous jättää kysymyksestä esiintulevat toimenpiteet Ammattijärjestön toimikunnan päätettäväksi.

*Suomen Metalliteollisuustyöntekijäin Liitto r.y.
Liittotoimikunta.*

S. Kuljetustyöntekijäin Liiton Osasto N:o 50.

Niinkuin tiedetään, ilmestyy usealla maamme ammattiliitolla oma äänenkannattajansa. Ne ovat yleensä pienikokoisia ja harvaan ilmestyviä, tavallisesti kerran kuukaudessa, mutta myös sellaisia, jotka ilmestyvät vain neljästi vuodessa. S. Ammattijärjestöllä on myös oma kerran kuussa ilmestyvä aikakauslehtensä, pieni sekin.

Näiden lehtien, niin Ammattijärjestön kuin liittojenkin, levikkin määrä on verrattain pieni, joten ne esim. valistustyössä eivät voi aikaansaada sellaisia tuloksia kuin on toivottu, siitä huolimatta, että ne ovat verrattain asiallisesti toimitettujakin.

Suomen ammatillisesti järjestynyt työväestö voisi Järjestää sanomalehtikysymyksensä käsityksemme mukaan tyydyttävästi vasta sitten, kun lakkautetaan eri ammattiliittojen lehdet ja luodaan uusi, suuri ammatillinen sanomalehti, joka ilmestyy esim. kerran viikossa. Tähän lehteen voisi helposti varata kaikille liitoille erikoisosaston, joka hoidetaan asianomaisten liittojen taholta. Tämän ohella olisi sitten yleinen ammattiliikettä koskeva osasto. Tällainen suurlehti kun alkaisi ilmestyä, merkitsisi se suurta edistysaskeletta ammatillisessa valistustyössä. Lehti leviäisi laajalle, antaisi työläisille yhte-näisen kuvan ammatillisesta liikkeestä kokonaisuudessaan ja näin opettaisi työläisiä katselemaan asioita suurpiirteisemmin, yli oman liittonsa rajojen. Se kasvattaisi yhteisymmärrystä ja poistaisi vielä »vallitsevaa ammatillista nurkkakuntaisuutta. Kun kaikki liitot ottavat osaa lehden kustannuksiin, saataisiin siihen kykenevä toimitus. Nykyään ilmestyvät monet pikkulchdet tulevat yhteensä paljon kal-liimmiksi kuin yksi suuri ammattijärjestölehti.

Edelläolevan perusteella ehdotamme S. Ammattijärjestön edustajakokoukselle :

- 1) että eri liittojen lehdet lakkautetaan;
- 2) että S. Ammattijärjestölehti laajennetaan käsittämään liittojen osastot ja alkaa ilmestyä kerran viikossa;
- 3) että paitsi liittojen osastoja lehti tulee sisältämään yleisiä ja yksityiskohtaisia selontekoja ammatillisesta liikkeestä yleensä koti- ja ulkomailla.

Lähtemättä kysymystä laajemmin perustelemaan, koska olemme olleet lähellä sitä alustusehdotusta, joka S. Saha-, Kuljetus- ja Sekatyöväen liiton taholta samansuuntaisena esitettiin viimeiselle Ammattijärjestön edustajakokoukselle ja tuli siellä miltei yksimielisesti hyljättyä, ja koska nyt tietääksemme tulee kysymyksestä useampia alustusehdotuksia, ja koska eivät mitkään edellytykset lehden laajentamiseksi ole viimeisen edustajakokouksen jälkeen lisääntyneet, ehdotamme asian jätettäväksi viimeisen edustajakokouksen

päätöksen varaan, siksi kunnes tulee paremmat edellytykset laajennetun lehden perustamiselle.

S. Kuljetustyöläisten liitto r.y., Toimikunta.

S. Metalliteollisuustyöntekijäin liiton liittotoimikunnan y.m. ehdotus "Ammattijärjestö"-lehden muuttamiseksi viikkolehdeksi, on pääasiassa samanlainen, kuin se ehdotus, joka tehtiin Ammattijärjestön kuudennelle edustajakokoukselle S. Saha-, Kuljetus- ja Sekatyöväen liiton taholta. Tämä ehdotus tuli kuitenkin silloin hylätyksi ja päätti edustajakokous "Ammattijärjestö"-lehteä julaistavaksi entisessä koossa ja muodossa. Toimikunnan käsityksen mukaan eivät edellytykset lehden laajentamiseksi ole viimeisen edustajakokouksen jälkeen suurestikaan lisääntyneet, mutta katsoo toimikunta kuitenkin tarpeelliseksi yksityiskohtaisemman harkinnan lehden laajentamismahdollisuuksista. Tämän perusteella esitetään seuraavassa laskelmia lehden laajentamisesta johtuvista kustannuksista.

Ensimmäinen ja myöskin parhain järjestelymahdollisuus olisi sellainen, että kaikki liitot, tai ainakin suurimmat, lakkaisivat julkaisemasta omia lehtiään ja tilaisivat jäsenilleen "Ammattijärjestö"-lehden. Jos näin, yhteistyössä liittojen kanssa, päästäisiin siihen, että % :lle Ammattijärjestön jäsenistöstä saataisiin lehti menemään, edellyttäisi se, että "Ammattijärjestön" painosmäärä tulisi kohoamaan noin 30,000 kappaleeseen. Tällöin voitaisiin "Ammattijärjestö" laajentaa 8-sivuiseksi, kerran viikossa ilmestyväksi Työväen Urheilulehden kokoiseksi viikkolehdeksi. Kustannukset tällaisen lehden julkaisemisesta tulisivat olemaan:

Menot.

Painatuskust. 52 n:roa 8-sivuista lehteä	371,388	
Lisämaksua ilmoitus- ja petitlatomuksesta	10,000	
Postitusmaksua kirjapainolle	37,440	
Postimaksuja	62,400	— 481,228: —
Toimistomenot 1 henkilö ä 1,000: — kk. ..	12,000	
„ muiden menoja	8,000	— 20,000:
Toimitusmenot, 1 toimit. ä 4,000:— kk.	48,000	
„ korvauksia avustajille ..	52,000	
„ kuvitus, kirjall., sanomal.	50,000	— 150,000: —
		Smk. 651,228: —

Tulot.

Tilausmaksuja 30,000 vuosik. ä 20: —	600,000
Ilmoitustuloja 500: — numerolta	26,000
Tappio.	25,228
	Smk. 651,228: —

Toinen mahdollisuus olisi se, että lehden kokoa kesäaikana pienennettäisiin antamalla ulos 7 numeroa 4-sivuisena. Tällöin vähenisivät painatuskustannukset 22,054 markalla ja vuoden tappio vähenisi 3,174 markaksi.

Jos taas liitot eivät sitoutuisi siinä määrin kuin edellä on ajateltu, tilaamaan jäsenilleen "Ammattijärjestöä", vaan täytyisi tilausten hankinnassa noudattaa entistä vapaaehtoista tapaa, niin voidaan silloin ottaa laskelmien perusteeksi korkeintaan 5,000 vuosikerran tilausta ja vaikka lehteä julaistaisiin osaksi 4-sivuisenakin, tulisivat kustannukset vuosittain olemaan:

Menot.

Painatuskust.	45 n:roa 8-sivuista lehteä	135,000: —	
	7 „ 4 „ „	7,700:—	142,700
Lisämaksua ilmoitus- ja petitlatomuksesta			10,000
Postitusmaksua kirjapainolle			6,240
Postimaksuja			10,400
Toimistomenoja (% edellisistä arvioista)			15,000
Toimitusmenot (samat kuin edell. arv.) ..			150,000
		Smk.	334,340

Tulot.

Tilausmaksuja 5,000 vk. (20:— vk. josta vähennetään	
asiamiespalkkio 10 % netto 18:— vk.)	90,000
Ilmoituksista 500:— numerolta	26,000
Tappio	218,340
	Smk. 334,340

Edelläolevien laskelmien perusteista mainittakoon, että laskelmat painatuskustannuksista, lisämaksuista ilmoitus- ja petitlatomuksista ja postitusmaksuista kirjapainolle ovat tehdyt kirjapainojen tekemien tarjoushintojen perusteella, sekä laskelma postimaksuista nykyisen postitaksan perusteella. Toimistomeneihin on laskettu kustannukset, jotka aiheutuisivat tilausten vastaanotosta, kirjaamisesta ja osoiteluetteloiden laatimisesta sekä taloudenhoidosta. Toimitus on suunniteltu siten, että pidettäisiin yksi vakinainen toimittaja ja jokaiseen numeroon hankittaisiin eri aloilta avustajien kirjoituksia, joita on laskettu tarvittavan noin 1,000 palstasenttimetriä numeroa kohti ja avustajien palkkioksi arvioitu keskimäärin 1 markka palstasenttimetriltä. Tulosten puolelle taas on kahdessa ensimmäisessä laskelmassa otettu tilausmaksu 20 markkaa vuosikerralta, kokonaan niin, ettei siitä hinnasta liitolle annettaisi mitään alennusta. Tällöin voitaisiin tilaushinta yksityisille määrätä esim. 25 markaksi vuosikerralta, mutta tätä erää ei ole otettu laskelmissa huomioon sen takia, että yksityisiä tilauksia tulisi varmasti olemaan hyvin

vähän, joten se ei sanottavasti vaikuttaisi kannattavuuteen. Viimeisessä laskelmassa on taas tilausmaksuista saatava tulo laskettu siitä määrästä, joka tilausmaksusta jäisi jällelle, kun on maksettu tavallinen 10 % asiamiespalkkio. Ilmoituksilla on laskettu saatavan noin 500 markkaa numerolta. Viimeisessä, vapaaehtoiseen tilaamiseen perustuvassa, laskelmassa on ne menoerät, jotka pienemmän painosmäärän takia myöskin tulisivat pienemään, laskettu suhteellisesti edellisten laskelmien perusteita noudattaen.

Kysymyksen valaisemiseksi esitetään seuraavassa tietoja liittojen nykyisistä lehdistä.

Liitto	Lehden nimi	Ilmest. vuodessa n:o:ja	Tilauksmaksu	Painoks. suuruus kpl.	Kustann. Smk.	Jaetaan jäs. maksutta
Ravint ja nautintoainet. 1.	Tähkä	4		2b00	10 400	maks.
Kuljetust. liitto	Kuljetustyöl.	4	20	3 500	15 242	
Metalliteollisuustyönt. 1.	Metallityöl.	10		7 500	77 054	ei maks.
Liiketyönt. liitto.....	Liiketyöl.	10		2 000	4132	
	Vaatetustyöl.	4		1 600	8 750	
	Kirjatyöl.	24		3 000	30 000	
Rakennustyöni liitto	Rakennust.	12	10	7 500	50000	ei maKs.
	Maatyöläin.	6	6	3 000	10 000	
Muur.- Rapp.- ja Uunint. 1.	Peruskivi	6	10	2 200	14 736	
Paperiteollisuustyönt. 1.	Paperityöl.	12		3 000	4 296	
Puuteoliisuustyöväen 1...	Puutyöläinen	12		7 000	39 000	-
Kutomateollisuustyöv 1.		4		2 200	*000	
	Kutomatyö'.			45100	27iy,6	

Edelläolevasta käy selville, että tällä kertaa ilmestyy 12 eri liiton lehteä, joiden yhteinen painosmäärä on 45,100 vuosikertaa. Lehtien julkaisemisesta on liitoille menoja vuosittain yhteensä 271,916 mk.

Kuten esitetyistä laskelmista selviää, on "Ammattijärjestö"-lehden viikkolehdeksi muuttaminen taloudellisesti mahdollista ainoastaan siinä tapauksessa, että suurin osa liitoista luopuu oman lehden julkaisemisesta ja sitoutuu tilaamaan jäsenilleen "Ammattijärjestöä" noin 20: — markan hinnasta vuosikerralta, tästä on kyllä seurausena, että liittojen menot tältä osalta huomattavasti nousevat. Tämän vastineeksi saisivat liitot jäsenilleen, entisten pienten lehtien tilalle suuremman, viikottain ilmestyvän lehden, joka olisi telioisampi propaganda- ja valistuslehtenä. Toimikunnan käsitys on, että "Ammattijärjestö"-lehti olisi saatava suuremmaksi ja useammin ilmestyväksi, mutta edellä oleviin laskelmiin perustuen katsoo se, (vaikka arviolaskelmia saataisiin alenemaankin 10—15 %, ei se vielä asiaa muuttaisi), että Metalliteollisuustyöntekijäin liiton liittotoimikunnan ehdotuksen mukaiseen laajentamiseen voidaan ryhtyä ainoastaan jo mainitunlaisen yhteistoiminnan kautta liittojen kanssa.

Tähän nojaten ehdottaa toimikunta, että Ammattijärjestön 7:mäs edustajakokous päättäisi:

1) Kokous toteaa, että "Ammattijärjestö"-lehden laajentamisesta siten, että lehteä julkaistaisiin kerran viikossa 4—8-sivuisena, tulisi olemaan suurta hyötyä valistustyön teossa ammatillisesti järjestyneen sekä järjestymättömän työväen keskuudessa, jos lehden levittäminen yhteistoiminnassa liittojen kanssa saadaan riittävän suureksi, joka on mahdollista, jos liitot, luopumalla omien lehtien julkaisemisesta, tilaavat jäsenilleen "Ammattijärjestö"-lehden. Tällaisen yhteistoiminnan aikaansaamiseksi kehoittaa kokous Ammattijärjestön toimikuntaa kuluvan vuoden aikana neuvottelemaan liittojen kanssa.

2) Jos liittojen kanssa aikaansaadaan sopimus, joka takaa "Ammattijärjestö"-lehdelle noin 30,000 vuosikerran tilaajamäärän, niin oikeutetaan toimikunta vuoden 1927 alusta laajentamaan "Ammattijärjestö"-lehden viikkolehdeksi perusteluissa esitetyn suunnitelman mukaisesti; ellei sopimusta aikaansaada, julkaistaan lehteä edelleen entisessä koossa ja muodossa,

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Nuorisokysymys.

Vaikka ammatillisen liikkeen periaatteisiin jo sinänsä kuuluu kaikkien palkkatyöväestön eri kerrosten elinkysymysten edustaminen, on silti tärkeää, että yleisten, koko työväestöä koskevien kysymysten ohella kiinnitetään erikoista huomiota työväenluokan heikompiin osiin, joihin kapitalistinen riisto kipeimmin koskee. Tällainen heikompi osa on m.m. työväenluokan nuoriso ja poikkeavat sen elinkysymykset joissakin suhteissa vanhempien työläisten kysymyksistä. Näiden kysymysten erikoiskäsittely on tärkeää monestakin syystä, niin nuorison oman edun kuin myöskin — ja ennen kaikkea — koko työväenluokan edun kannalta.

Yleensä on tunnettua, että ylenmäärin puutteelliset olot, joissa työväenluokka kokonaisuudessaan elää, pakottavat työläisnuorison jo lapsuusikäkaudella ansiotyöhön. Erilaisissa, monasti hyvinkin ras-
kaissa, ruumiillisesti ja moraalisesti turmiollisissa tehtävissä saa työläisluokan lapsi ponnistella jo koulunkäyntinsä aikana ja saa jatkaa tätä siksi, kunnes on tullut "kypsäksi" astumaan vakinaiseen palkkatyöläisarmeijaan. 15-vuotiaana katsotaan hänet siihen täysin kelpoiseksi. Tämän jälkeen käsittelee työvoimanostaja häntä täytenä työläisenä, vaatii häneltä melkein poikkeuksetta saman työmäärän kuin vanhemmalta ja ruumiillisesti kehittyneeltä työläiseltä, Ainoas-

taan palkanmaksussa luokittelee työvoimanostaja nuoren työntekijän iän mukaan, maksaen hänelle säännöllisesti vähemmän kuin vanhemmalle työläiselle, joka paremmin kykenee etujaan valvomaan. Myöskin on työvoimanostaja pulakausien sattuessa valmis heittämään nuoret, ammattitaidottomat työläiset ensimmäisinä työttömien runsaslukaiseen armeijaan. Sillä ammattitaidotonta työvoimaahan voidaan taas tarvittaessa saada miltei miten paljon tahansa. Näinollen joutuu nuori työläinen — huolimatta kiivaista ponnisteluistaan nälkää ja sen seurausta, rikollisuutta, vastaan — pakotetuksi elämisenoikeudestaan maksamaan liian kalliit lunnaat. Useassa tapauksessa joutuu hän uhraamaan, paitsi raskaan työn vaikutuksesta ruumiillisen ja henkisen kehityksensä, myöskin, ja juuri sen johdosta, moraalisen ryhtinsä, josta on seurauksena hänen myöhempi alttiutensa lakonrikkuruuteen, luokkapetturuuteen ja hänen vaipumisensa rikollisuuteen.

Paljoa parempi ei ole niiden nuorten työläisten asema, jotka ovat oppisopimuslain mukaisesti määritelleet työsuhteensa, siis omissa olevien nuorten työläisten asema. Jos kohtaidn näiden työsuhde oppisopimuksen kautta tulee jossain määrin kestävämmäksi, on oppisopimuslaki itsestään kuitenkin niin puutteellinen ja toiselle sopimuspuolelle," oppilaalle, niin kauttaaltaan epäedullinen, että oppilaan asema sen kestäessä on ylenmäärin raskas. Siitä puhumattakaan, että oppisopimukset, jotka nykyisen lain mukaan ovat henkilökohtaisesti solmittavat ja jo sinänsä sisällyttävät itseensä entisaikoja muistuttavan orjakontrahdin, ovat voimassaolevat oppiajat tarpeettoman pitkät ja sellaisina moninverroin hyödyttävät vain työvoimanomistajaa. Vaikka nykyaikainen teknillinen kehitys ja erikoistuminen eri ammattialoilla edellyttäisivätkin jo melkeinpä puolta lyhyempää oppiaikaa, kuin mitä nykyään käytännössä olevat ovat, niin siitä huolimatta oppisopimuslaki myöntää niiden määrääjän aina neljäksi vuodeksi.

Ammattiopetuksen antaminen ammatillisissa opetuslaitoksissa opinkäynnin aikana ei ole likimainkaan tyydyttävästi järjestetty. Huolimatta siitä, että oppisopimuslaki, tosin ehdollisesti ja puutteellisesti, velvoittaa työvoimanomistajan varaamaan oppilailleen tilaisuuden ammattiopetuksen saamiseen, ei tätä ole kuin nimeksi käytännössä toteutettu. Sitäpaitsi itse oppisopimuslain tätä asiaa koskeva kohta sisältää työaikalain sisällytetystä ammattikouluopetuksesta niin kovin puutteellisen määräyksen, ettei oppilas sen mukaan voi työaikaan luettua maksullista ammattikouluopetusta nauttia kuin noin tunnin ajan kutakin viikon päivää kohden, kun taas oppilaan ammatissa edistymiselle ja siten molemmille puolille olisi suoranaisesti hyödyksi ja sentään välttämätöntä, että ammattikouluopetus, samalla kun se olisi läheisesti työn yhteyteen yhdistettynä, olisi riittävää ja oppilaan osanotto siihen paikallisesti turvattu.

Oppilaiden palkkaus taas, siitä kun ei ole mitään säännöstelyä olemassa, on kokonaan työvoimanomistajain mielivallasta riippuva ja siksipä nämä, tilaisuudet hyväkseen käyttäen, ovatkin polkeneet oppilaiden palkat aivan mitättömän vähäisiksi.

Samoin ansaitsisivat oppilaiden asunto- ja ruokaolot, milloin oppilaat joutuvat asumaan työvoimanostajan luona, osakseen erikoista huomiota. Ammattitarkastajain toiminnan ulottaminen myöskin oppilaiden asunto- ja ravinto-oloja käsittäväksi olisi senvuoksi vakavan tarpeen vaatima. Myöskin olisi oppisopimuslaista poistettava ikäraja, joka sulkee kaikki 18 vuotta täyttäneet oppilaat oppisopimuslain ulkopuolelle jättäen nämä lukuisat oppilaat siten täysin työvoimanostajan mielivallan alaiseksi, niin että heidän useasti täytyy esim. maksaa oppilaana olostaan.

Erikoisen maininnan nuorten työläisten oloja käsiteltäessä ansaitsevat vielä nuorten työaika ja lomat. On merkillepantavaa, että yleensä puheen ollessa alle 18 vuotiaista nuorukaisista myönnetään näiden ruumiillisen kuntoisuuden ja henkisen kehityksen keskeneräisyys, mutta kuitenkin ei, kun on kysymyksessä työväenluokkaan kuuluvat nuoret, jotka jo monta vuotta ennen tätä ikärajaa saavat tarttua ruumiilliseen työhön, heihin nähden tehdä mitään erotusfe, ei oteta huomioon heidän kehityskauttaan, vaan teetetään yhtä pitkiä päiviä ja annetaan yhtä vähän vuotuista lomaa kuin vanhemmillekin työläisille. Tässä kohden, jos missään, on nuorten työläisten asemassa olemassa huutava epäkohta.

Kaikenkaikkiaan: nuorten työläisten nykyinen tila niin opissa ollessaan kuin ansiotyössä yleensäkin on senlaatuinen, että se suoranaisesti pakottaa käymään käsiksi sen elämänvaatimuksia vastavaksi muuttamiseksi. Siksipä ei olisi vanhempien työläisten ja eritoten ammatillisten järjestöjen taholta katsottava nuorisokysymystä vähemmän tärkeänä, niinkuin ikävä kyllä tähän asti jossain määrin on tapahtunut, vaan olisi siihen kiinnitettävä täysi huomio ja liitettävä se yhdeksi ohjelmakohdaksi vastaisen taistelun varalle. Myös olisi, samalla kun aloitettaisiin yhteistaistelu nuorten kanssa nuorison erikoiskysymyksiin läpiajamiseksi, kaikin tavoin edistettävä nuorten ammatillista järjestäytymistä, koska sen kautta huomattavasti edistettäisiin ei vain nuorten työläisten etujen ajamista vaan myös koko ammatillisen liikkeen voimistuttamista koko työväestön hyväksi. Tähän asti on nuorten ammatillinen järjestäytyminen ollut heikkoa. Sen järjestäytymisprosentti on jäänyt alhaiseksi siitä huolimatta, että nuorisojärjestöjen taholta on ammatillista järjestäytymistä koetettu edistää, jopa järjestöpäätöksillä suoranaisesti velvoittaakin. Syynä tähän on suureksi osaksi ollut ammatillisten järjestöjen jäsenmaksujen, nuorten työläisten ja oppilaiden palkkoihin nähden suhteeton suuruus ja ehkä myöskin se vähäinen mielenkiinto, mitä nuorten järjestäytymiseen nähden ammatillisten järjestöjen taholta on

osoitettu. Jos tähän jäsenmaksukysymykseen kiinnitettäisiin huomiota esim. alentamalla tai poistamalla kaikilta nuorilta työläisiltä sisäänkirjoitusmaksu — nuorisojärjestöjen jäseniltähän ei sisäänkirjoitusmaksua ammatillisissa järjestöissä kanneta — ja määrittelemällä helpommat, palkkoihin nähden suhteellisemmat maksuluokat, kuitenkin säilyttäen entiset taistelu- ja työttömyysavustukset, ja jos samalla, niinkuin koko esityksemme edellyttää, kiinnitettäisiin nuorison etukysymyksiin ja ammatilliseen järjestäytymiseen täysi huomio, tulisi nuorten ammatillinen järjestäytyminen tapahtumaan entistä huomattavasti voimakkaammin ja koko ammatillinen työväenliike saisi täten huomattavan voimanlisän. Täten liikkeeseen saadut nuoret ja innostuneet toimintavoimat korvaisivat kyllä ne helpotukset, joita tässä esitämme myönnettäväksi.

Kaiken ylläsanotun huomioonottaen esitämme Suomen Ammattijärjestön edustajakokoukselle:

3) että Suomen Ammattijärjestön edustajakokous asettaa S. Ammattijärjestön ja kaikkien ammattiliittojen yhdeksi tärkeäksi tehtäväksi nuorten työläisten voimaperäisen ammatillisen järjestämisen ja lupaa nuorison omalle työlle tällä alalla kaikinpuolisen tuen ja kehoittaa eri ammattiliittoja toimimaan siihen suuntaan, ettei sisäänkirjoitus- ja jäsenmaksujen suuruus olisi esteenä nuorten ammatilliselle järjestäytymiselle; ja

2) että edustajakokous kehoittaa eri ammattiliittoja kaikin voimin toimimaan lapsityöriiston lopettamiseksi sekä nuorison taloudellisten vaatimusten tukemiseksi, painostaen erikoisesti taistelua seuraavien vaatimusten puolesta;

a) Kuuden tunnin työpäivä nuorille työläisille alle 18 vuotta. Oppilaiden ammattikouluopetus luettava täydellisesti työaikaan palkkaa vähentämättä. Ammattiopetus kaikkialla voimaan.

b) Sama palkka samasta työstä nuorille ja täysikasvuille *sukupuoleen katsomatta*. Työehtosopimuksissa määriteltävä elinkustannuksia vastaava alin palkka. Työvoiman ostajain luona asuvain ja ruokailevain oppilaiden asunto- ja ravinto-olojen tarkastus ammattitarkastajan kautta.

c) Oppisopimukset joukkosopimuksiksi. Niiden valvonta on annettava ammatillisille järjestöille.

d) Kahden vuoden korkein oppiaika.

e) Kaikille alle 18 vuotta oleville nuorille työläisille neljän viikon kesäloma täydellä palkalla; ja

3) että edustajakokous lausuu toivomuksenaan, että tämän jälkeen, kun Ammattijärjestö ja sen alaiset liitot

ovat ottaneet nuorison taloudelliset kysymykset omikseen, nuoriso omassa keskuudessaan toimisi entistä suuremmalla innolla ammatillisen järjestäytymisen ja ammatillisen liikkeen kaikinpuolisen voimistuttamisen hyväksi.

Suomen Vaatetuistyöntekijäin liiton toimikunta.

Ammattijärjestön toimikunta yhtyy S. Vaatetustyöntekijäin liiton toimikunnan esittämään alustukseen ja ponsiin, kuitenkin niin, että ponsien toisen kappaleen d-kohta muutettaisiin näin kuuluvaksi:

d) Työehto- ja oppilassopimuksia tehtäessä on huolehdittava siitä, että oppiaika määrätään niin lyhyeksi kuin se kullakin ammatti- tai teollisuusalalla on mahdollista.

Kun sen lisäksi alustuksessa sekä perusteluissa että ponsissa, kosketellaan asioita, jotka ovat säännöstelty oppisopimuslaissa, ja jotka tullaan sovellettua käytäntöön edellyttäisivät sanotun lain muuttamista ja korjaamista, niin ehdotamme,

että edustajakokous velvoittaa toimikuntaa ryhtymään toimenpiteisiin niin, että oppisopimuslaki eduskunnallista tietä muutettaisiin sellaiseksi, että se enemmän kuin nyt voimassaoleva vastaisi nuorten työläisten oikeutettuja vaatimuksia.

S. Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Ammatillisten järjestöjen suhde poliittisiin puolueisiin.

Suomessa on paljon kansalaisia, joilla on vakinainen asunto ja pienviljelys, mutta jotka eivät voi elättää maataloudella kokonaan perhettään ja itseään, vaan ovat pakoitettuja hankkimaan lisätuloja palkkatyöllä. He suorittavat sitä kotipaikallaan tai muualla, jopa kaukanakin kotoaan ja käyttävät siihen isomman tai pienemmän osan vuotuisesta työajastaan. Toisilla tähän ryhmään kuuluvilla voi maatalous olla pääelinkeinona, mutta toisilla palkkatyö. Löytyy myös muita elinkeinoja, joiden harjoittajat ovat niiden ohella pakoitettuja ansaitsemaan lisätuloja palkkatyöllä. Kokonaan palkkatyöllä itseään ja perhettään elättävien määrä on myös suuri. Eri-laisia töitä, joita he tekevät, on tietämättömän paljon. Niissä on myös paljon sellaisia, joita työläinen suorittaa yksin työpaikkansa tai vain parin kolmen työtoverin kanssa. Esim. palkollisia on enemmänkin vain yksi tai muutama samassa työpaikassa. Samoin on lukuisia satunnaisia ja vihdoinkin kaupan, käsityön ja monen muun elinkeinon alalla vakituisiksi sanottavia yhden tai muutaman henkilön työpaikkoja. Näistä pienistä työpaikoista suurempiin siirryttäessä voi lajitella työpaikkoja niiden työläismäärien mukaan vaikkapa tuhatmääriin asti. Työpaikoissa, joissa oli 1—6 työläistä,

oli teollisuusalalla v. 1922 tilaston mukaan töissä 1,400 työläistä, työpaikoissa, joissa oli kussakin 10—17 työläistä, noin 20,000, 3,355 työläisestä oli keskimäärin 39,9 työpaikkaa kohti ja vihdoin 118,216 työläisestä 95,8 työpaikkaa kohti. Noiden jo lueteltujen erilaisuuk-sien lisäksi ovat erikoisesti mainittavia ne erilaisuudet,,joita on suori-tettavien töiden välillä. Niitä on tietämättömän paljon.

Edelläolevista viittauksista voidaan tehdä päätelmä, että palkka-työläiset saavat itse palkkatöistä osaksi yhtäläisiä, mutta osaksi hyvin erilaisia vaikutelmia. Kun niiden lisäksi otetaan huomioon perin-näiset taipumukset, fyysilliset ja henkiset eroavaisuudet, erilainen kasvatus ja lukemattoman monet muut työpaikan ulkopuolisesta elinkeskustasta saadut vaikutukset, niin kä} hyvin ymmärrettäväksi, miksi on olemassa voimiltaan, luonteeltaan, kehitykseltään ja mieli-piteiltään toisistaan eriäviä työläisiä, vaikkakin he ovat samalla palk-katyöläisinä monien samanlaisten tai lähimain samanlaisten vaiku-tusten muovattavina.

Tuo eriäväisyys vaikuttaa osaltaan myös puoluepyrkimyksiin ja ilmenee niissä. Valtiollisten ja kunnallisten vaalitulosten perus-teella voidaan siitä tehdä eräitä päätelmiä. Suuri osa Suomen palk-katyöväestä on kehitys- ja elinkeskustojensa vaikutuksesta piintynyt niin omiin tehtäviinsä ja mielipiteisiinsä, ettei välitä yleisistä rien-noista sen vertaa, että menisi valtiollisiin ja kunnallisiin vaaleihin.- Noihin vaaleihin osaaottavissa on myös niin vähän asioihin syventy-neitä, että he äänestävät omaksi vahingokseen työn tuotteita riistä-vien puolueiden ehdokkaita. Jokaisen porvarillisen puolueen äänes-täjien joukossa on jokin määrä palkkatyöläisiä. Jo siten on heissä neljän puoluesuunnan avustajia. Eräissä vaaleissa on kristillinen suunta kilpaillut viidentenä. Eräissä muissa maissa on palkkatyö-läisiä kulkenut vielä useamman porvarillisen puoluesuunnan mu-kana.

Vuosina 1907—19 oli Suomessa sosialidemokraattinen puolue yksinään varsinaisesti työväen etuja ajavana vaalipuolueena. Am-matilliset järjestöt olivat ennen v. 1918 sen osina ja tukivat sitä Ammattijärjestö kävi sen kanssa käsikädessä. Molempien välillä oli kuitenkin tehtävien laadusta johtunut osittainen työn jako. Toinen koetti omien tehtäviensä ohella edistää myös toisen erikoisia tarkoi-tuksia. Molemmat toimivat myös usein yhdessä.

Sellaisella keskinäisellä avustuksella ja yhteistoiminnalla voitiin tietenkin koota työläisiä, luoda taisteluvälineitä ja valloittaa paran-nuksia, mikäli alkeelliselle työväenliikkeelle oli silloisissa vaikeissa oloissa mahdollista. Mutta nyt ei sellaiselle yhteistoiminnalle ole edellytyksiä, sillä järjestyneissä palkkatyöläisissä on kahden poliitti-sen ajatussuunnan omaavia.

Tuo kahteen sivustaan jakaantuminen on tietysti vaikuttanut vahingoittavasti myös ammatilliseen liikkeeseen. Kumpikin sivusta

on halunnut tätä tuekseen ja vastustanut tämän luisumista kilpaillevan sivustan tueksi ja avustajaksi. Täten ovat erinäiset ammatilliset järjestöt ja varsinkin itse Ammattijärjestö joutuneet aika-ajoin kiivaiden hyökkäysten alaiseksi. Niitä on tehty milloin oikealta, milloin vasemmalta taholta. Se on tietävästi saanut yksityisiä henkilöitä eroamaan ammatillisista järjestöistä ja tehnyt uusien jäsenten saamisen useassa yksityistapauksessa vaikeammaksi. Sen ohella on mainittu puolueriita nostattanut joukon riitoja myös ammatillisten järjestöjen kokouksissa ja siten ehkäissyt toveruuden ja sisällisen lujuuden kehittymistä.

Ammatillisesti järjestyneiden keskuudessa on täytynyt syntyä ajatuksia, että tuosta tuhoavasta riidasta olisi päästävä ja voimat käytettävä työväen tilan parantamiseen. Palkkojen alennuksen ehkäiseminen ja niiden koroittaminen, työajan pidentämisen ehkäiseminen, pyhävapauden ja loma-aikojen pidentäminen, tapaturmien vähentäminen, terveysopillisten työehtojen valloittaminen ja monet muut reformit ovat ammatillisen liikkeen lähimpiä vaatimuksia. Niiden toteuttamiseen tarvitaan mahdollisimman monien työläisten yhteiset voimat ja ponnistukset. Sen tähden on ammatilliset järjestöt pidettävä avoimina eri uskontokuntiin tai kieliryhmiin ja myös eri puolueriitymiin kuuluville työläisille, jotka tahtovat toimia ja taistella työväen ammatillisen liikkeen vaatimusten puolesta. Kun parannusten valloittamiseksi on tehtävä pitkinä aikoina varustuksia, koottava pienistä penneistä suuria taistelurahastoja, ja kun niitä on tavallisesti valloitettava erä erältä ja oltava aina valmiit puolustamaan saavutuksia, niin on järjestöjen sisäinen elämä ja toiminta järjestettävä sellaiseksi, että mahdollisimman suuret työläismäärät viihtyvät järjestöissä ja pysyvät niissä jatkuvasti.

Yksi sitä edistävä keino on se, että vältetään järjestön jäsenien välille vihaa ja katkeruutta kehittävien puolueriitojen siirtämistä järjestöjen sisälle riideltäviksi. Ammattijärjestön ja siihen liittyneiden järjestöjen tulisi näin muodoin pysyä erillään kummastakin puoluesivustasta, olla niistä riippumattomana sekä vaatia, että ne pitäisivät tämän riippumattomuuden kunniaa ja loukkaamattomana sekä velvoittaisivat lehtensä ja puhujansa välttämään tuhoisien hyökkäysten tekemistä ammatillisia järjestöjä vastaan.

Edelläesitetty ammatillisen liikkeen riippumattomuuskanta on tarkoitettu nykyistä tilannetta varten, jolloin työväen liikkeessä on kaksi toisiaan vastaan taistelevaa puoluesivustaa. Se riippumattomuus ei kuitenkaan merkitse, että järjestöjen ja niiden jäsenten tulisi olla välinpitämättömiä kunnallis- ja valtioliispoliittiseen toimintaan nähden. Päinvastoin on siihen kiinnitettävä mtä voimakain huomio. Onhan valtiopäivien kautta valvottava, miten ammatilliselle liikkeelle välttämättömiä kokous- ja yhdistys- y.m. lakeja sovelletaan käytäntöön. Siellä tulevat lukuisat muut palkkatyöväestöä koskevat lait kysymykseen. Melkein kaikissa siellä käsiteltä-

vissä asioissa on tarpeellista koettaa suojella ja edistää työväen etuja. Kuntien valtuustoissa on suhde samanlainen. Ammatillisten järjestöjen jäseniä on siis kehoitettava ottamaan mitä innokkaimmin osaa valtiolliseen ja kunnalliseen toimintaan, mutta ammattijärjestö ei tahdo määrätä, kumman nykyisen puoluesivustan mukana kukin jäsen ottaa siihen toimintaan osaa.

Valtiopäivä- ja kunnallisasioitakin käsiteltäessä voidaan välttää keskinäistä vihaa ja eripuraisuutta synnyttäviä ja yhtenäisyyttä hajottavia lausuntoja, kun pidetään sovun ja veljeyden vaatimuksia mielessä.

Ammatillisten järjestöjen sekä työväen asioita ohjelmiinsa ottaneiden puolueiden ja puoluesivustojen olisi kohdistettava voimiansa entistä enemmän ulospäin, niihin alussa mainittujen, vielä työväenjärjestöjen ja puoluetoiminnan ulkopuolella oleviin suuriin joukkoihin, joista voi tulla satoja tuhansia kansalaisia järjestyneiden työläisten taisteluriveihin, kun niihin osataan vaikuttaa jatkuvasti ja soveliaalla tavalla. Lähivuosien suurimpana kysymyksenä täytyisi olla, miten niitä vielä erossa olevia valtavia joukkoja saataisiin yhteistoimintaan, jotta työläisten ammatillisen ja poliittisen liikkeen voima kasvaisi moninkertaiseksi, ja kaikkia asioita olisi käsiteltävä niin, että käsittely edistäisi tuota kokoamista eikä ehkäisisi sitä.

Edelläolevan perusteella ehdotamme:

1) Suomen Ammattijärjestö on itsenäinen ja riippumaton järjestö, jonka tulee koota mahdollisimman paljon työläisiä sen säännöissä ja edustajakokousten päätöksissä esitettyjä tarkoituksia toteuttamaan.

2) Tällaisena järjestönä asettuu Ammattijärjestö sen työläisten yhtenäistymistä ehkäisevän riidan ulkopuolelle, joka on poliittisten puoluesuuntien välillä.

3) Ammattijärjestö, siihen kuuluvat liitot ja perusjärjestöt eivät saa kuulua mihinkään puolueyhtymiin.

4) Että kummankin poliittisen suunnan taholta tunnustetaan Ammattijärjestön itsenäinen toiminta ja kumpikin suunta rehellisesti ja voimakkaasti edistää työväen Ammattijärjestön voimistuttamista jäsenmäärän lisäämiseksi ja toiminnan vilkastuttamiseksi.

5) Ammatillisten järjestöjen jäsenten on toimittava ja vaikutettava niin, että kuntien valtuustoissa ja Suomen Eduskunnassa tultaisiin tekemään työväelle, mahdollisimman edullisia päätöksiä ja ne pantaisiin täytäntöön; ja tässä tarkoituksessa otettava innokkaasti osaa vaaleihin ja tuettava ja avustettava sitä tarkoitusta edistävää toimintaa.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta,

8. *Puuteollisuustyöväen liiton Lauritsalan osasto n:o 3.*

S. Ammattijärjestö, eikä mitkään sen alaiset järjestöt eikä osastot eivät saa kuulua mihinkään poliittisiin puolueisiin, eikä koota niille varoja. Sen sijaan olkoon kullakin jäsenellä yksityisesti oikeus kuulua sellaisiin puolueisiin ja järjestöihin, jotka eivät ole Ammattijärjestön vastaisia, eivätkä toimi sen hajoittamiseksi, tai muuten tavalla tai toisella heikonna sen toimintaa.

S. *B.l. Viipurin ja ymp. Teollisuusneuvosto.*

Ammattijärjestö ja sen alaiset järjestöt eivät järjestöinä saa kuulua mihinkään puolueeseen, eikä koota niille veroja; sen sijaan on kullakin yksityisellä jäsenellä oikeus kuulua sellaisiin puolueisiin, jotka eivät ole Ammattiyhdistysliikkeen vastaisia, eivätkä taistele sen tuhoamiseksi.

S. *Puuteollisuustyöväenliiton Inhan osasto N:o 78*

ehdottaa, että S. Ammattijärjestö on pysytettävä yksinomaan taloudellisena järjestönä, ettei sen toimintaa saa olla painostamassa mitkään poliittiset pyyteet. Ainoastaan siten voidaan säilyttää se eheys, mikä on tarpeellista työväen taloudellisessa toiminnassa.

S. *Rakennustyöväen liiton osasto n:o 124.*

Osasto päätti saattaa Ammattijärjestön tietoon, että mielipiteemme on, että sanotun järjestön on jätettävä politikoinnin puolueitten tehtäväksi ja samassa yhteydessä päätti osasto saattaa edustajakokoukselle seuraavat vaatimukset:

1) Että ammatilliset järjestöt sellaisenaan eivät saa kuulua mihinkään valtiolliseen puolueeseen;

2) että ammatillisen liikkeen taholta noudatetaan samanlaista menettelytapaa sosialidemokraatteihin kuin kommunisteihinkin nähden;

3) ettei ammatillisten järjestöjen varoja saa käyttää poliittisten puolueitten tukemiseksi;

4) ettei puolueitten jäsenmaksuja saa kantaa ammattiosastojen jäsenmaksujen yhteydessä, eikä suoriteta niitä ammatillisten järjestöjen varoista;

5) että jos ammatillisten järjestöjen kokouksista ilmoitetaan sanomalehdissä, niin on niistä ilmoitettava samalla tavalla ja samassa laajuudessa sosialidemokraattisissa kuin kommunistisissakin lehdissä;

6) että ammatillisten järjestöjen hallintojen jäseniksi valitaan tasapuolisesti kumpaankin suuntaan kuuluvia henkilöitä ja että luottamushenkilöitä valittaessa ei oteta

huomioon, kumpaan ko puolueeseen hakija kuuluu, vaan yksinomaan kyky ja työväenliikkeen tuntemus;

7) että Ammattijärjestö ei saa missään tapauksessa liittyä Moskovaan, niin sanottuun punaiseen internatsionaaleen eikä se toiminnassaan saa noudattaa sanotun internatsionaalien taholta annettuja ohjeita.

S. Puuteo Uisuustyöväen liiton osasto N:o 19, Laitakari.

Suomessa, kuten muuallakin, on työväenliike jakautunut kahteen tai useampaan eri leiriin. Kumpikaan Suomen työväen poliittisista ryhmistä ei käsitä työväestön määräävämpää enemmistöä. Toiseen, vasemmistotyöläisten leiriin lukeutuneilta on vallitseva järjestelmä valtiomahtinsa avulla kieltänyt kaiken järjestö- ja puolue-toiminnan mahdollisuuden, julistaen heidän toimintansa lainvastaiseksi ja kaikkien kansalaisoikeuksien ulkopuolella olevaksi, näin aiheuttaen sen, että työtätekevän väestön kenties suurimmalla osalla ei ole mitään heidän ajatuksiaan ja tunteitaan vastaavaa puoluejärjestöä, joka voisi esiintyä heidän vaatimuksiensa mukaisesti. Tämän johdosta kysymys ammatillisten järjestöjen liittymisestä johonkin poliittisista puolueista itsestään raukeaa. Ammatillisen liikkeen ei suinkaan tarvitse olla puolueetonta sanan yhteiskunnallisessa merkityksessä, se on, ja sen täytyy, ollakseen työtätekevän väestön oma järjestö, olla yhteiskunnallisessa suhteessa luokkataistelujärjestö, joka taistelee heidän elämänmahdollisuuksiensa puolesta tässä yhteiskunnassa, sekä tämän yhteiskunnan muuttamiseksi sellaiseksi, että työtätekevän vapaus ja oikeus tulisivat pysyväisesti taatuiksi ja kapitalismin riisto kävisi mahdottomaksi. Mutta koska, kuten jo sanottiin, työläisten valtiollinen taistelurintama ei ole yhtenäinen ja koska suurimmalla osalla työväestöä ei ole edes oikeutta perustaa mitään sellaista puoluejärjestöä, johon ammatilliset järjestöt voisivat liittyä, niin olisi tuon suuren työtätekevän joukon tunteiden mitä suurinta loukkausta ja samalla tavallaan tunnustuksen antamista ja taipumista siihen häikäilemättömyyden ja kansalaisvapauksien vastaiseen vainoon, jolla vallassaolijat työväen elämäntaisteluun suhtautuvat, liittää ammatillisia järjestöjä johonkin sellaiseen puolueeseen, minkä vallitseva järjestelmä kulloinkin katsoo itselleen vaarattomaksi, ja siis luvalliseksi toimimaan. Tämän johdosta ehdottavatkin allekirjoittaneet edustajakokousta hyväksymään seuraavat ponnet:

Kyetäkseen toimimaan koko Suomen työväenluokan yhteisenä taistelujärjestönä ei Ammattijärjestö saa sallia, että mitkään sen alaiset järjestöt liittyisivät mihinkään poliittisista puolueista, eikä muodossa tai toisessa kantaa niiden jäsenmaksuja, mutta on jokaisella yksityisellä jäsenellä oikeus liittyä mihin sellaiseen puolueeseen

tai järjestöön tahansa, joka ei ole ammatillisen tai muun työväenliikkeen vastainen, eikä toimi niiden tuhoamiseksi tai hajoittamiseksi.

Metalliteollisuust.t. liitto r.y. Teollisuusneuvosta %:o 46, Björkroda.

Den finska fackföreningsrörelsen har kommit in i ett kritiskt skede. Vi stå inför en period, där de partipolitiska riktningarnas kamp om herraväldet och ledningen över de fackliga organisationerna skall taga synnerligen allvarliga former.

Runt om i den internationella arbetarerörelsen har det framkallats ett tillstånd av svaghet och kraf tlöshet på grund av striderna mellan de olika riktningarna inom rörelsen. För att främja sinä partipolitiska intressen eftersträva de politiska arbetarepartierna att etablera sitt partipolitiska herravälde över de fackliga sammanlutningarna. Härvid flyttas partistriderna in i de fackliga organisationerna där partisplitet, partirivaliteten och partihatet verkar upplösande på sammanhållningen samt demoraliserande på den allmänna andan vilket förlamar arbetarnas kampkraft. Alit intresse koncentreras på partistriderna, ali värksamhet slukas av dessa, och det blir ingen tid, intet intresse, ingen kraft tili övers för klasskampen mot de kapitalistiska profitörerna, som dock är de fackliga organisationernas verkliga fiender.

Vilken vär partipolitiska uppfattning som socialister än mä vara, sä måste vi erkänna detta faktiska förhållande. Det nyttar ieke att vi söka dölja sanningen för oss själva. Vi måste se faran i vitögat att en fara föreligger facktistiskt.

Inför denna situation rnäste vi ställa oss själva denna fråga: Finns det ingen utväg genom vilken vi kunna. förhindra denna redan började partistrid inom organisationerna, vilken strid kan hava stora möjligheter att leda tili en klyvning av Landsorganisationen?

Jo det finnes en, och sä vitt vi kunna se, endast en enda. Denna enda utväg är att Landsorganisationen praktiskt taget förklarar sig vara partipolitiskt oavhängig, och fattar beslut om, att förvisa de partipolitiska stridigheterna ur sinä organisationer.

Sä vitt vi förstå, är det denna princip, som den fackliga rörelsen bör hava för arbetarklassens fackligt ekonomiska och socialpolriskamp för en bättre levnadsstandard. Det synes vidare enligt vär äsikt att fackföreningsrörelsen bör vara en samlingsplats för hela arbetarklassen i dess egenskap av löntagare. Denna ställning som exploaterade löntagare, är gemensam för *alla* arbetare, sak samma vilken partipolitisk riktning inom den socialistiska arbetarrörelsen dessa än mä erkänna, och den ger dem det gemensamma intresse, som har förmågan att samia alla proletärer i den gemensamma kampen mot det privatkapitalistiska utsugningssystemet.

Denna ekonomiska kamp so in det är Landsorganisationens uppgift att föra, berör alla arbetare. Det är ingen partikamp, det är klasskamp i ordets verkliga mening L.-o. bör föra. Partierna bör tillhållas att arbeta för sinä intressen genom egna organisationer och icke göra fackorganisationerna till trummelplats för sinä partipolitiska intressen.

Att intaga denna ståndpunkt synes oss vara den enda utvägen för bevarandet av den finska arbetarklassens fackliga enhet. Vili man icke detta, vii man icke portförbjuda partistridernas överförande tili de fackliga organisationerna, så måste man komma ihä, att man med bcrätt mod styr mot ett söndertrasande av organisationerna och alla därmed följande konsekvenser.

Därmed är icke sagt, att Landsorganisationen skall göras tili en borgerlig eller gul organisation. De fackliga organisationerna böra icke blott arbeta för att förbättra arbetarnas ställning inom ramen av det nuvarande samhället, de böra också hava den socialistiska uppgiften att i framtiden övertaga den samhälleliga produktionen för hela samhällets räkning.

Övertagandet av produktionen av producenterna själva för samhällets omdaning från kapitalism tili socialism detta är framförallt ett ekonomiskt och industriellt problem, som det tillkommer arbetarnas industriella och ekonomiska organisationer att lösa.

Vi för esi a därför:

1) Att Landsorganisationens kongress förklarar sig vilja eftersträva, att samia alla Finlands arbetare inom sinä led oavsett deras partipolitiska uppfattning;

2) att Landsorganisationen förklarar sig oavhängig alla politiska partier;

3) Landsorganisationens kongress beslutar vidare att portförbjuda alla partipolitiska strider inom de fackliga organisationerna, och mä det vara de politiska partiäskädningarnas ensak att *utanför* de fackliga organisationerna driva propaganda för sinä ideer.

4) Detta äli ger medlemmarna att ställa sig dessa beslut tili efterrättelse genom att icke på fackföreningsmöten införa partipolitiska tvistefrägor, men däremot inom dessa organisationer inrikta sin vcrk&amhet för högre levnadstandard för arbetarna och för att arbetarklassen skall bli mogen att en gäng kunna övertaga produktionen genom fackföreningarna.

Edellä olevissa Ammattijärjestön *suhdetta puolueisiin* koskevissa ponsissa ehdotetaan:

1) että Ammattijärjestön kongressi selittää tahtovansa koota riveihinsä kaikki Suomen työläiset heidän puoluepoliittiseen käsitykseensä katsomatta;

2) että Ammattijärjestö selittää olevansa riippumaton kaikista poliittisista puolueista;

3) Ammattijärjestön kongressi päättää vielä kieltää kaikki puoluepoliittiset riidat ammatillisista järjestöistä ja olkoon poliittisiin puolueisiin kuuluvien yksityisenä asiana harjoittaa ammatillisten järjestöjen *ulkopuolella* propagandaa aatteittensa puolesta;

4) jäsenten velvollisuus on noudattaa näitä päätöksiä siten, että he eivät vie ammatillisten järjestöjen kokouksiin puoluepoliittisia riitakysymyksiä, vaan suuntaavat näissä järjestöissä toimintansa niin, että työläisten elintaso kohoa ja että työväenluokka kypsy ottamaan kerran tuotannon ammattiyhdistysten kautta haltuunsa.

Ammatillisten järjestöjen suhteesta osuustoimintaan.

Osuustoimintaliike on Suomessa kehittynyt ja kasvanut tavattoman nopeasti, varsinkin n.s. edistysmielinen osuuskauppaliike, s.o. se haara Suomen osuustoimintaliikkeessä, jonka kannattajajoukon muodostavat palkkatyöläiset ja muut pieneläjät. Edistysmielisten osuuskauppojen yhteinen jäsenmäärä on nykyään noin 200,000. Jo tämä suuri jäsenmäärä osoittaa, että osuustoiminta on synnyttänyt huomattavan työtätekevien joukkoliikkeen, johon työväenliikkeen päävoimien on kiinnitettävä huomiota ja määriteltävä siihen suhteensa. Varsinkin työväen ammatillisilla järjestöillä, jotka usein joutuvat tekemisiin osuusliikkeiden kanssa ja joiden jäseniä on mukana osuustoimintatyössä, on erityisesti syytä vilkkaasti seurata tapahtumia osuustoimintaliikkeessä.

Osuustoiminnalliset järjestöt saattavat monella tavalla auttaa työväkeä. Ne voivat vaikuttaa hintojen laskuun taistelemalla kapitalistisia yhtymiä vastaan. Taistelu korkeita tullee ja muuta veronnylkemistä vastaan kuuluu myös niiden tehtäviin. Osuustoimintaliikkeet voivat niinkään taloudellisesti tukea ammatillisia järjestöjä, kun ne ovat joutuneet työtaisteluihin. Näin ne ovat tehneet esim. Englannissa. Edelleen voivat osuusliikkeet auttaa porvariston taloudellisesta ja poliittisesta sorrosta kärsiviä työläisiä. Edistysmieliset osuusliikkeet ovat avustaneet esim. työttömiä ja punaorpoja. Osuusliikkeet voivat myös tarjota työläisille parempia työehtoja, niiden pitäisi olla mallityönantajia ja vaikuttaa esimerkillään kapitalistiin työnantajiin.

On kuitenkin todettava, että osuustoimintaliikkeellä on ollut, huolimatta siitä, että se on palkkatyöläisten alkuunpanema, taipumus porvarillistua. "Puolueettomuusperiaatteen" varjolla pyrkivät osuustoiminta johtajat vieroittamaan liikettä työväenjärjestöissä ja muodostamaan osuustoiminnalliset laitokset kapitalististen liikeyritysten kaltaisiksi. Milloin näin tapahtuu, on selvää, etteivät työ-

väenjärj estot voi luottamuksella suhtautua osuusliikkeisiin. Osuustoimintaliikkeen ja suurten kuluttajajoukkojen etu vaatii, että osuustoimintajärjestöt eivät eristäydy, vaan että ne käsi kädessä kulkevat työväen luokkataistelu järjestöjen, ennen kaikkea ammatillisten järjestöjen kanssa. Edistysmielinenkin osuustoimintaliike, huolimatta sen jäsenistön proletaarisesta kokoonpanosta, pyrkii kulkemaan "puolueettomuuden" lipulla eikä ole todenteolla pyrkinyt kehittämään hyviä suhteita ammatilliseen liikkeeseen. On esimerkkejä siitä, että edistysmieliset osuusliikkeet ovat suhtautuneet työläisiinsä ja ammatillisiin järjestöihin tavalla, joka muistuttaa kapitalistisen työnantajan menettelyä. On tapahtunut, että osuusliike on työtaistelussa toiminut yhteisymmärryksessä kapitalististen työnantajien kanssa työläisiä vastaan ja että se on tulkinut työväenlakeja työläisille epäedullisella tavalla.

Edistysmielisen osuustoimintaliikkeen luisuminen porvarilliseen suuntaan on ollut mahdollinen vain siksi, että kulutta ja joukot eivät ole kyllin valppaasti seuranneet asioita eivätkä saattaneet ääntänsä kuuluville. Nekin osuusliikkeiden jäsenet, jotka ovat ammatillisesti järjestyneitä, eivät ole toimineet osuusliikkeiden porvarillistuttamispyrkimyksiä vastaan sillä tarmolla kuin olisi ollut toivottavaa. On osuusliikkeiden työläisjäsenten oma syy, ettei heillä niissä ole enemmän vaikutusvaltaa. Senvuoksi kaikkien ammatillisesti järjestyneiden olisi liityttävä osuusliikkeiden jäseniksi ja niissä tarmokkaasti toimittava osuustoimintaliikkeen suuntaamiseksi oikealle linjalle.

Miten on ammatillisesti järjestyneiden osuuskunnissa toimittava? Heidän on osuuskunnan jäseninä uskollisesti täytettävä velvollisuutensa, tuettava sitä ja puolustettava sitä yksityisen rahamaailman hyökkäyksiä vastaan. Heidän on vaikutettava siihen suuntaan, että osuuskuntien ja ammatillisten järjestöjen kesken vallitsee yhteisymmärrys. Osuustoiminnalliset järjestöt on vedettävä mukaan siihen taisteluun, jota ammatilliset ja muut työväenjärjestöt käyvät porvariston harjoittamaa taloudellista ja poliittista sortoa vastaan. On mitä tärkeintä, että esim. taistelua vero- ja tulliriistääntä vastaan käydään yhteisymmärryksessä ja yhteisvoimin.

Edistysmielisten osuusliikkeiden henkilökunnasta kuuluu vain osa ammatillisiin järjestöihin. Yksi ammattiyhdistysväen vaatimuksia on, että osuusliikkeiden on pidettävä palveluksessaan vain ammatillisesti järjestyneitä. Tämä vaatimus ei ole kohtuuton. Englannin osuustoimintaliike on sen hyväksynyt, ja siellä ovatkin osuustoimintaväen ja ammattiyhdistysväen suhteet hyvin läheiset. Tämän vanhan osuustoimintamaan esimerkkiä pitäisi meidänkin pyrkiä noudattamaan.

Viime aikoina on edistysmielisessä osuustoimintaliikkeessä ryhdytty toimenpiteisiin osuusmaksujen koroittamiseksi. Tätä toimenpidettä perustellaan sillä, että osuuskaupoille on hankittava lisää

omaa pääomaa ja että meillä osuusmaksut ovat pienemmät kuin useissa muissa maissa. Tosi asia on kuitenkin, että osuusmaksujen koroittamisella ei poisteta osuuskauppojen pääomanpuutetta, vaan on siihen käytettävissä toisia parempia keinoja: ylijäämän siirtämistä rahastoihin, säästökassatalletuksien lisäämistä, vakuutusten hankkimista osuuskauppojen vakuutuslaitoksille, voidaankaan kehoittaa sellaisia jäseniä, joilla siihen on varaa, ottamaan useampia osuuksia. Jos osuusmaksut koroitetaan ehdotettuun 200 markkaan, niin merkitsee se, että, vaikkapa koroitetut maksut saataisiinkin suorittaa pidemmän ajan kuluessa, vähävaraisimmat jäävät osuusliikkeiden ulkopuolelle. Osuusliikkeet muuttuvat varakkaampien liikkeiksi ja porvarillinen vaikutus niissä lisääntyy.

Edelläolevan perusteella ehdotamme Suomen Ammattijärjestön edustajakokouksen päätettäväksi seuraavaa:

Tunnustaen osuustoimintaliikkeen yhdeksi aseeksi työtaitekevien taistelussa kapitalismia vastaan

kehoittaa kokous ammatillisesti järjestyneitä työläisiä tukemaan edistysmielistä osuustoimintaliikettä ja liittymään jäseniksi osuusliikkeisiin sekä toimimaan niissä siihen suuntaan,

että ammatillisesti järjestyneet täyttävät osuusliikkeiden jäseninä velvollisuutensa;

että osuustoimintaliikkeen ja ammatillisen liikkeen välillä vallitsee yhteisymmärrys;

että osuustoiminnalliset järjestöt ja liikkeet vedetään mukaan tukemaan sitä taistelua, jota ammatilliset ja muut työväenjärjestöt käyvät kapitalistista sortoa ja riistoa vastaan;

että osuusliikkeet avustavat porvariston taloudellisesta sorrosta ja poliittisesta vainosta kärsimään joutuneita;

että osuusliikkeet käyttävät palveluksessaan vain ammatillisesti järjestyneitä;

että osuusmaksut pysytetään sellaisissa rajoissa, että vähävaraisimmillakin on tilaisuus liittyä osuusliikkeiden jäseniksi.

Suomen Liiketyönieliiäin Liiton Helsingin os. N:o 1.

Suomen Liiketyöntekijäin liiton toimikunnan esitys Ammattijärjestön edustajakokoukselle, ammatillisten järjestöjen suhteista osuustoimintaan.

Edelläolevan johdosta saa liittotoimikunta mielipiteenään lausua seuraavaa:

Vaikka liittotoimikunta pitääkin sitä sangen tärkeänä, että ammatillisen liikkeen ja edistysmielisen osuuskauppaliikkeen suhteet tuli-

sivat tarkemmin määritellyiksi, kuin mitä ne tähän asti ovat olleet, niin alustus, jonka liiton Helsingin os. N.-o 1 on liittotoimikunnalle jättänyt, ei vastaa monistakaan syistä niitä vaatimuksia, joita tässä asiassa täytyy ottaa huomioon.

Ensimmäinen heikkous, mikä esitettyssä alustuksessa pistää silmään, on se, että alustus on laadittu kokonaan yksipuolisia näkökantoja silmälläpitäen, joten se siis sellaisenaan edustaa vain pienen ryhmän käsityskantaa. Tämä käy ilmi siitä, että alustuksessa tahdotaan puuttua sellaisiin asioihin, mitkä ehdottomasti ovat katsottava osuuskauppaliikkeen sisäisiksi asioiksi. Tällainen kohta on se, jossa puhutaan sekä perusteluissa että ponsissa siitä, miten suuriksi osuuskaupat saisivat määrätä osuusmaksunsa. Edelleen puhutaan myöskin alustuksessa siitä, miten osuuskauppojen olisi käytettävä vuosiylijäämäänsä. Nämä ovat epäilemättä sellaisia seikkoja, joiden ratkaisu täytyy jättää osuuskauppaväelle itselleen, eikä niihin asioihin puuttuminen parantaisi osuuskauppaliikkeen ja ammatillisen liikkeen välisiä suhteita.

Ollenkaan puuttumatta siihen, että alustuksessa käytetään hyvinkin arvostelevaa sävyä, tahdomme vain huomauttaa, että v. 1910 Köpenhaminan sosialistikongressissa, jossa maailman työväestö vielä esiintyi yhtenäisenä ja jossa venäläisetkin toverit olivat runsaslukuisasti edustettuina, hyväksyttiin osuustoimintaliikkeen ja työväenliikkeen välisistä suhteista päätöslauselma, jossa asetuttiin sille kannalle, että osuustoimintaliike on osa siitä liikkeestä, minkä työskentely tapahtuu uuden yhteiskunnan luomiseksi. Mutta samassa päätöslauselmassa myöskin nimenomaan tehostetaan sitä, että osuustoimintaliikkeen täytyy olla täysin itsenäisessä ja riippumattomassa asemassa sekä poliittiseen että ammatilliseen työväenliikkeeseen nähden. Läheistä vuorovaikutusta näiden liikkeiden välillä katsottiin voitavan edistää parhaiten siten, että järjestyneet työläiset kaikkialla liittyvät runsaslukuisasti jäseniksi osuuskauppoihin ja aktiivisesti niiden toimintaan osaaottamalla huolehtivat siitä, että ne omalla alallaan, itsenäisinä toimien tekevät voitavansa sen yhteiskunnallisen päämäärän saavuttamiseksi, jonka työväenluokka on itselleen omaksunut. Mihinkään rahallisiin kannatusmaksuihin tai avustusvelvollisuuteen ei osuuskauppaliikettä mainitussa päätöksessä kuitenkaan veloitettu, koska katsottiin, että sellainen päätös saattaa muodostua vaikeaksikin esteeksi osuuskauppaliikkeen kehityksen tiellä ja siten on omiaan hidastuttamaan sitä yhteiskunnallista kehitysprosessia, jota työväestö voimainsa mukaan edistää.

• Tälle pohjalle ovatkin sitten eri maiden osuuskauppaliikkeet ja ammatilliset liikkeet keskinäiset suhteensa rakentaneet. Näin on menetelty Englannissa, Saksassa, Norjassa, Ruotsissa, Tanskassa j.n.e. On sangen todennäköistä, että näin täytyy menetellä meilläkin, jos aiotaan päästä sellaisiin tuloksiin, että ne samalla hyödyttä-

vät sekä ammatillista liikettä että osuustoimintaliikettä ja siten siis koko työväenluokan yhteistä pyrkimystä. Tällaiseen tulokseen pääseminen kuitenkin edellyttää perinperhjoista valmistusta, asioiden tarkkaa tutkimista ja keskinäistä neuvottelua ammatillisen liikkeen ja osuustoiminnallisen liikkeen keskusjärjestöjen välityksellä. Kun tällaista neuvottelua ja muutakaan asianmukaista valmistelua ei kuitenkaan tähän mennessä vielä ole tapahtunut, täytyy asiaa pitää toistaiseksi riittämättömästi valmistettuna.

Toimikunta on kyllä valmis tunnustamaan, että alustuksessa on useita sellaisia asioita, jotka vastaisia suhteita määriteltäessä on huomioonotettava, kuten esim. ammatillisen liikkeen ja osuustoimintaliikkeen välinen yhteisymmärrys, ammatillisesti järjestyneen työväestön käyttö osuustoiminnallisten liikkeiden palveluksessa, osuustoimintaliikkeen tehtävä taistelussa tulli- ja veroriistääntä vastaan y.m., mutta kun näiden seikkojen mainitsemista ei voida pitää riittävänä vakuutena siitä, että suhteet ammatillisen liikkeen ja toiselta puolen osuustoimintaliikkeen välillä tulisivat kyllin asianmukaisesti selvitettyiksi alustuksessa esitetyissä puitteissa, ja kun on tärkeää, että tällaisella päätöksellä on mahdollisimman laajakantoinen merkitys, niin liittotoimikunta ei katso juuri näistä syistä voivansa yhtyä alustusta kannattamaan.

Sensijaan on liittotoimikunta sitä mieltä, että ammatillisen liikkeen ja osuustoimintaliikkeen väliset suhteet olisi saatava asianmukaisella tavalla järjestetyksi siten, että Ammattijärjestön edustajakokous valvoittaisi Ammattijärjestön toimikunnan valmistamaan asian seuraavalle Ammattijärjestön edustajakokoukselle ja tässä tarkoituksessa olisi suoritettava asianmukaiset tutkimukset siitä, millä tavalla ammatillisen liikkeen ja osuustoimintaliikkeen väliset suhteet muissa maissa ovat järjestetyt. Edelleen olisi myöskin vastaiselle päätökselle ehdottomasti eduksi se, että Ammattijärjestön toimikunta, joka saa tehtäväkseen alustuksen laatimisen tästä asiasta, ryhtyy sitä valmistaessaan neuvotteluihin maamme edistysmielisten osuuskauppojen keskusjärjestön KK:n kanssa.

Tässä tarkoituksessa ehdottaakin liittotoimikunta seuraavaa:

että Helsingin osaston n:o 1 tekemä alustus ammatillisten järjestöjen suhteesta osuustoimintaan puutteellisuksiensa ja riittämättömän valmistelun takia hylätään; sekä

että Ammattijärjestön toimikunta veloitetaan seuraavalle Ammattijärjestön edustajakokoukselle valmistamaan alustus asiasta ja sitä ennen tutkimaan perinpohjaisesti, millä tavalla osuuskauppaliikkeen ja ammatillisen liikkeen suhteet muissa maissa ovat järjestetyt; ja vielä,

että Ammattijärjestön toimikunta velvoitetaan alustusta laatiessaan neuvottelemaan edistysmielisten osuuskauppojen keskusjärjestön tai niiden valitsemien edustajain kanssa.

Suomen Liiketyöntekijäin liitto r.y.

Samalla kun pidämme työväen ammatillisen ja osuustoiminnallisen liikkeen suhteiden järjestelyn erinomaisen tärkeänä, jotta hedelmällinen, molempain liikkeiden hyväksi vaikuttava työskentely näiden työväestölle tärkeiden liikkeiden välillä aikaansaataisiin, katsoimme kuitenkin, että asia ei ole riittävästi valmistettu niin, että edustajakokous nyt jo voisi tehdä ratkaisevia päätöksiä kyseessä olevasta asiasta. Edelläolevan perusteella yhtyy toimikunta kannattamaan S. Liiketyöntekijäin liiton esittämiä ponsia kokouksen päätökseksi.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Vappujuhla yhteiseksi.

Kun useimmilla, ainakin suuremmilla paikkakunnilla on ollut kaksi vappukulkuetta ja -juhlaa ja ne eivät niinollen ole vastanneet sitä tarkoitusta, joka työväen vappukulkueella ja -juhlalla pitäisi olla, nimittäin näyttää porvaristolle työväen järjestövoimaa, niin saamme Ammattijärjestön edustajakokoukselle esittää:

että Ammattijärjestön edustajakokous hyväksyy vappujuhlan periaatteessa ammatillisen työväen järjestettäväksi ja antaa Ammattijärjestön toimikunnan tehtäväksi lähemmän valmistelun asiassa;

että vappujuhlista kertyneet varat käytetään ammatillisen työväenliikkeen valistustarkoituksiin.

Tampereen ja lähiympäristöjen Rakennustyöläisten Keskusjärjestö.

Työväen yhdellä paikkakunnalla jakautuminen kahteen kulkueeseen vappumielenosoituksissa osoittaa surullisella tavalla sen rikkinäisyyden, joka työväestön keskuudessa poliittisista mielipide-eroavaisuuksista johtuneena vallitsee. Asiaan olisi saatava korjaus ja työväestön luokkavoima vappumielenosoituksissa esiintymään yhtenäisenä ja voimakkaana. Sitä ei kuitenkaan — niin toivottavaa kuin se olisikin — voida aikaansaada Ammattijärjestön edustajakokouksen yksipuolisella päätöksellä, vaan olisi siihen myöskin saatava molempien poliittisten sivustojen suostumukset. Aikaisempi käytäntö on nimittäin johtanut siihen, että poliittiset puolueet ovat vappumielenosoitukset järjestäneet. Vasta viimeisinä vuosina ovat ammatilliset järjestöt ryhtyneet myöskin niiden järjestelyyn.

Niinpä olisikin mielestämme edustajakokouksen velvoitettava toimikunta ryhtymään molempien puoluesivustojen edustavain järjestöelimien kanssa neuvotteluihin sellaisen sopimuksen aikaansaamiseksi, että vappukulkueet muodostuisivat kaikille työläisille yhteisiksi. Vasta siinä tapauksessa, ettei edellytettyä sopimusta neuvottelujen avulla aikaansaataisi, olisi toimikunta oikeutettava antamaan kehoituksen ammatillisille järjestöille -yhteisten vappujuhlien järjestämiseksi.

Edellä olevan perusteella ehdotamme, että edustajakokous päättäisi :

- 1) Velvoittaa toimikuntaa ryhtymään neuvotteluihin molempien poliittisia suuntia edustavain järjestöelimien kanssa sopimuksen aikaansaamiseksi yhteisen vappumielenosoituksen vietosta.
- 2) Ellei edellytettyä sopimusta aikaansaada, velvoittaa edustajakokous toimikuntaa antamaan kehoituksen ammatillisille järjestöille vappumielenosoitusten järjestämisestä.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Asuntokysymys.

Työn ja pääoman välinen kamppailu käy vuosi vuodelta yhä räikeämmäksi ja kapitalistien saalistamishimo yhä yltyy. Luokkavastakohdat kulkevat kärjistymistään kohti. Sitä mukaa kuin tekniikka kehittyy ja kapitalistien keskinäinen kilpailu kiihtyy, he pakosta ajautuvat ja ovat ajautuneet siihen, miten ja kuka paraiten voi pitää kerittävän lauman, se on työväestön, sillä laitumella, johon ovat aitauksiaan tehneet, pitääkseen heidät nöyrinä ja alistuvaisina.

Yksi tällainen kurissapitomuoto on asuntokysymys. Onhan luonnollista, että kurjissa oloissa herää tyytymättömyyttä, ja kun kiristys yhä kasvaa, niin tyytymättömyys lisääntyy. Jos työväestö, joka, en saatu asumaan tehtaan huoneustoihin, lähtee vähänkin niskuroimaan tai osoittamaan merkkiä siihen, niin ensimmäisiä työnantajan valtteja on silloin uhkaus asunnoista häätämisestä. Ja näin asuntopulan aikana on työntekijäin useassa tapauksessa tämän uhkan edessä alistuttava. Tästä on meillä lukuisia esimerkkejä. Tähän olisi järjestyneen työväestön kiinnitettävä huomiota ja Ammattijärjestön edustajakokouksen harkittava keinoja asian parantamiseksi.

Edelläolevan perusteella ehdotamme:

- 1) että edustajakokous velvoittaa työväen eduskuntaryhmiä tekemään aloitteita eduskunnalle lain saamista varten siihen,
 - a) että työlakon tai sulun aikana työtaisteluun joutu-

neita työläisiä ei saa häättää asunnoistaan ennenkuin on kulunut 3 kuukautta työtaistelun loppumispäivästä;

b) että vuokria ei saa asunnoille korottaa mainitulla ajalla siitä, kuin se oli työtaistelun alkamispäivänä.

*Tampereen ja lähiympäristön Rakennustyöläisten
- Keskusjärjestö.*

S. Ammattijärjestön 6 :des edustajakokous käsitteli edellämainitua, Tampereen ja lähiympäristön rakennustyöläisten keskusjärjestön alustuksessa mainittua kysymystä ja velvoitti toimikuntaa toimimaan niin, että asiasta saataisiin lakiesitys eduskunnalle. Näin onkin tapahtunut. Sosialistisen ja pienviljelijäin ryhmän taholta jätettiin v. 1924 eduskunnalle lakiesitys kyseessäolevasta asiasta. Lakiesitys lähetettiin työväenasiain valiokuntaan, jossa se yhä edelleenkin on. Toimikunnan käsityksen mukaan ei asia tällä kertaa antane aihetta muuhun, kuin että kokous velvoittaa toimikuntaa tarkoin seuraamaan asiain kehitystä ja tukemaan kaikkia työväen edustajien toimenpiteitä esitetyn lakiehdotuksen hyväksytyksi tulemiseksi.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Yötyön poistaminen kirjateollisuudesta.

Kuten tunnettua, on kirjateollisuus laskettava niihin kaikista vaarallisimpiin ammatteihin, joissa kuolinprosentti on korkeampi kuin muissa ammateissa. Että tähän korkeaan kuolinprosenttiin sangen suuresti vaikuttaa säännöllinen yötyö, on luonnostaan selvä.

Tosin yötyön poistaminen saattaisi vaikuttaa sen, että aamulla ilmestyviä sanomalehtiä ei saataisi julkisuuteen niin aikaisin kuin nykyään, mutta kun niitten tiedonhaluisten tilaajien lukumäärä, jotka aamulla herättyään ovat tilaisuudessa tyydyttämään tämän tiedonhalunsa, on verrattain pieni, niin on pidettävä yhteiskunnallisena rikoksena, että kokonaisen ammattikunnan terveys pannaan alttiiksi näin pienen ihmisryhmän tvdyttämiseksi.

On useita muita syitä, jotka puhuvat yötyötä vastaan. Kuten tiedetään, ovat ne hetket, jolloin työntekijä on tilaisuudessa saavuttamaan kehitystä ja yhteiskunnallista valistusta, ainoastaan iltasilla päivätyön päätyttyä. Tästä kaikesta jää nykyään tuntuva suuri osa kirjatöyläisiä osattomiksi.

Yötyön poistamisen vastustajat väittävät, että sitä ei voida poistaa, koska tuon muka "suuren yleisön" on mahdotonta tulla toimeen ilman aamulla ilmestyviä sanomalehtiä.. Tällainen väite ei ole painavammasta merkityksestä kuin sekään, kun tämä yleisö ennen yötyön poistamista leipomoaloilta ei katsonut- voivana toimeentulla ilman tuoretta kahvileipää aamulla vuoteeseensa.

Kun tutkimme tätä asiaa nykyaikaisen ammattitekniiikan kannalta, niin ei yötyön poistaminen aiheuttaisi suinkaan sitä, että sanomalehdet ilmestyisivät vasta iltapäivällä. Ovathan jo ulkomailla yleisön vaatimukset menneet siksi pitkälle, ettei enään tyydytä pelkkiin-aamulla ilmestyviin sanomalehtiin, vaan vaaditaan näitä tietoja pitkien päivää. Niinpä onkin tavallista, että sama sanomalehti ilmestyy kahdesti, jopa kolmastikin päivässä. Eihän meilläkään ole enään mikään mahdottomuus järjestää tätä asiaa samalle kannalle. Työvälineethän eivät sitä estä, sillä ne ovat täällä Suomessa yhtä ensiluokkaiset kuin suurissa kulttuurimaissa. Tällöin ilmestyisivät sanomalehdet pienemmässä ja helpommin käsiteltävässä muodossa kuin nykyään.

Olettakaamme esimerkiksi, että normaalityöaika on järjestetty **klo 6 :sta** aamulla klo 6 :teen illalla välisellä ajalla sekä latomakonevuoro-työt klo 7:stä aamulla klo 11 :sta illalla välisellä ajalla. Tämän järjestelmän mukaan eivät aamulla ilmestyvät sanomalehdet sanan varsinaisessa merkityksessä poistuisi, vaan tulisivat ne esiintymään pienemmässä koossa, sisältäen pääasiassa vain illalla tapahtuneet tiedot. Sen sijaan, että nykyiset aamulehdet saapuvat lukijoilleen klo 8 aamulla, niin voitaisiin tämän uuden järjestelmän mukaan tyydyttää lukijaa viimeistään jo paria tuntia myöhemmin tahi klo 10:ksi. Tästä uudistuksesta ei ole tulosta vain noille kaiken kehityksen ulkopuolelle työnnetuille yötyöläisille, vaan olisi se sängen suureksi helpotukseksi myöskin lehden jakajille, jotka varhain nuoruuden kehityksissä ollen ovat pakotetut nousemaan vuoteestaan silloin, kun tuo hento ihmistaimi vielä kaipaisi lepoa kehitykseksi ja voimistumiseksi. Näitäkin on tuhansia.

Kun tiedämme, että Suomen Ammattijärjestön valtuutetut osantajat täällä kokouksessaan edustavat Suomen suurinta luokkaa, ja koska tarkoituksemme on saada tämän valtavan luokan yksimielinen tuki työssämme yötyön poistamiseksi kirjateollisuusaloilta Suomessa, niin rohkenemme anoa Suomen Ammattijärjestön edustajakokouksen periaatteellista hyväksymistä sekä yksimielistä kannatusta toiminnallemme siihen suuntaan, että säännöllinen yötyö kirjateollisuuden alalla Suomessa poistetaan.

Suomen Kirjatyöntekijäin liiton toimikunta.

Edelläolevan johdosta ehdotamme, että edustajakokous lausuisi:

Ammattijärjestön 7:mäs edustajakokous täydellisesti hyväksyen Kirjatyöntekijäin liiton pyrkimykset yötyön poistamiseksi kirjateollisuudesta, kehoittaa kaikkia ammatillisesti järjestyneitä tukemaan kirjatyöläisiä näissä pyrkimyksissä.

Suomen Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Työttömyysvakuutus.

Nykyajan työväen asian, työväen aseman parantamista tarkoit-tavan liikkeen tärkeimpiä puolia on työväen vakuutuksen aikaan-saaminen, laajentaminen ja sopivalla tavalla järjestäminen. Yksi tällainen parannusta kaipaava on työttömyysvakuutus työläisiin nähden. Siinä mittakaavassa, missä työttömyysvakuutus on Suo-messa käytännössä, ei se vastaa tarkoitustaan, koska se suurelta osalta kohdistuu itseapuun tai toiseen työläiseen, olematta silti syyllisiä työttömyyteensä. Ja epäkäytännöllinen siksi, että nykyi-sen järjestelmän mukaan suoritettava avustus apukassan kautta ei vastaa alinta elämisen tasoa. Ja koska nyt jo varsinkin muutamilla ammattialoilla tilanne on kehittynyt sellaiseksi, että työtä riittää ainoastaan 7—8 kuukauden ajaksi vuodessa, niin tulee työttömyys-aika 4—5 kuukaudeksi, jota vastoin työttömyysapukassan myöntämä avustus on korkeintaan 2 kuukauden ajan 2 vuotena peräkkäin ja kolmantena ei enään mitään.

Työttömyysvakuutus siis kaipaa korjauksia useammaltakin näkökannalta katsoen. Työttömyysvakuutuksen rahoittajina täy-tyy olla työnantajat, valtio ja kunnat. Tämä siksi, että ne organi-seeraavat työmarkkinat. Siis koska työnantajat tulevat vakuutuk-sen kautta huolehtimaan työntekijäin toimeentulosta, niin varsin todenmukaista on, että työttömyyttä ei niin laajalti olisi.

Edelläolevan perusteella ehdotamme:

että Ammattijärjestön ollessa taloudellinen yhtymä sen edustajakokous velvoittaa ammattijärjestön toimi-kunnan työttömyysvakuutuksen lähempiä muotoja har-kitsemaan sekä tekemään siitä ehdotuksen eduskunnalle työläisedustajien kautta.

*Tampereen ja Lähiympäristön Rakennustyöläisten
Keskusjärjestö.*

Ammattijärjestön toimikunta yhtyy Tampereen ja lähiympäris-tön Rakennustyöläisten Keskusjärjestön edellä esittämään ponteen.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Työttömyyskysymys.

Ammatillinen liikkeemme on viime vuosina saanut vakavan ope-tuksen työttömyyskysymyksessä. Enemmän kuin aikaisemmin on työttömyyshädän aiheuttamia toimenpiteitä siirtynyt järjestöjemme toimintapiiriin. On saatu perinpohjin tutustua sellaiseen tilantee-seen, jossa työttömien lukumäärä on kohonnut yli 10.000. Porva-rillinen hallitusvalta on ollut haluton toimimaan työttömyyden lie-ventämiseksi. Kunnalliset viranomaisetkin ovat niinikään suureksi osaksi olleet valtion tavoin toimettomia ja antaneet työttömyyden

jatkaa kuukaudesta kuukauteen, tekemättä paljoakaan sen vähentämiseksi.

Kun näyttää todennäköiseltä, että suuremmat työttömyyskaudet tulevat edelleenkin säännöllisesti uusiutumaan, sietää Ammattijärjestön edustajakokouksen kiinnittää kysymykseen erikoista huomiota. Työttömyyskysymyksen poistaminen nykyisestä yhteiskunnasta ei ole mahdollista. Niin kauan kuin tuotantoa harjoitetaan vain voiton saantia silmällä pitäen, ei yhteiskunta voi vapautua tuotannon epä-säännöllisestä anarkiatilasta ja sen aiheuttamasta työttömyydestä. Tässä mielessä ei ole siis kysymykseen tartuttava, sillä työttömyyskysymys ratkeaa vasta silloin, kun ratkaistaan kysymys nykyisen talousjärjestelmän olemassaolostakin. Periaatteellisen selvittelyn ohella onkin työttömyyskysymys otettava myöskin käytännölliseltä kannalta. Näin ovatkin ammatilliset järjestömme sitä viime vuosina käsitelleet.

Tyttömyyden lieventämisessä tulee ensimmäisenä kysymykseen työtilaisuuksien varaaminen työttömille. Tässä suhteessa on ennen kaikkea vaadittava, että niin valtio ja kunnat kuin yksityisetkin käyttävät työssään vaikeina työttömyyskausina vain maan varsinaisia veroja maksavia asukkaita. On tiukasti vaadittava, ettei n.s. pakolaisia käytetä aiheena oman maan työläisten aseman vaikeuttamiseen. Sillä missään muussa maassa ei sellainen menetelmä olisi mahdollinen, kuin millainen meillä on viime vuosina Pohjolassa ollut. Sahoilla, metsä-, uitto- ja lastaustöissä on satoja Karjalan pakolaisia samanaikaisesti kuin tuhansia asianomaisten paikkakuntien vakinaisia asukkaita on työttömänä. Sellaisen tilanteen selvittämisessä on ammatillisten järjestöjen toimittava tarmokkaasti.

On vaadittava yksityisiä työnantajia mikäli teknilliset seikat myöten antavat, järjestämään työskentelyn tuotantolaitoksissaan sellaiseksi, että niissä tarjoutuu työtilaisuuksia jatkuvasti ympäri vuoden. Valtion on tässä järjestelyssä avustettava työnantajia varaamalla heille kaikki valtion tilaukset sellaisina aikoma, jolloin yksityisillä markkinoilla ei suurempaa kysyntää ole. Tällöin jäisi valtiolle tilaisuus painostaa yksityisiä yrittäjiä myöskin omasta puolestaan järjestämään työtilaisuuksia niin, ettei työläisiä tarvitsisi vähentää. Kunnilla on tässä suhteessa myöskin samat tehtävät. Maalaiskunnissa, joissa on suuria teollisuuslaitoksia, voivat nämä täysin oikeutetusti tiukasti vaatia tuotannonharjoittajilta tasaista laitosten käynnissä pitoa, sillä edellämainitunlaiset maalaiskunnat joutuvat työttömyyskausina ylivoimaisten, raskaiden rasitusten alaisiksi, joutuessaan yhteisillä varoilla ylläpitämään kapitalistien työttömäksi heittämiä työläisiä ja heidän perheitään.

Kun työtilaisuuksia ei kaiuesta huolimatta ole voitu riittävästi lisätä ja työttömyys sentähden on uhkaamassa, on työväestön vaadittava kunnilta ja valtiolta tilapäistöitä työttömiä varten. Näistä

töistä on kuitenkin vaadittava maksettavaksi aina elinkustannuksia vastaava palkka. Työläisedustajien on kuntien valtuustoissa tiukasti vaadittava, etteivät työttömyyden lieventämiseksi järjestetyt kuntain työt muodostu miksikään hyväntekeväisyydeksi, jossa saadaa maksaa sellaisia palkkoja kuin halutaan.

Niin vastenmielistä kuin ammatillisen järjestön onkin vaatia kunnalta ja valtiolta välitöntä työttömyysavustusta työttömyyden kautta hätään joutuneille, niin viime vuosien kokemus pakottaa sellaisenkin vaatimuksen esittämiseen. Onhan nähty, miten mitättömiä ovat esim. eduskunnan myöntämät varat työttömien avustamiseksi. Kuntien myöntämät varat ovat samanlaisia. Lisäksi ne tulevat aina niin myöhään, ettei niistä varsinaisena huonona aikana apua saada. Kun siis työttömyyskausi on uhkaamassa ja työnantajat, kunnat tai valtio eivät kykene työtilaisuuksia järjestämään, on tällöin eduskunnassa vakinaiseen tulo- ja menoarvioon otetuista varoista ja kunnan valtuustoissakin vaadittava kiireellisesti myönnettäväksi varoja häädssäolcvien avustamiseksi. Tällaisia avustuksia ei koskaan saa antaa n.s. köyhäinavustuksen nimellä, eivätkä ne saa vaikuttaa apua saaneen kunnallisten tai valtiollisten oikeuksien supistamiseen.

Uhkaava työttömyyskausi asettaa jatkuvasti ammatillisille järjestöille myös monia velvollisuuksia. Järjestöjen on otettava työttömänä olevat jatkuvan huolenpitonsa alaisiksi. Työttömäin kokoukset on saatava muodostumaan ammatillisen liikkeen agitatsioni- ja valistus-tilaisuuksiksi. On huolehdittava siitä, että työttömillä on kokoushuone ja riittävästi sellaisia toimihenkilöitä, jotka huolehtivat joukkojen heille antamista tehtävistä. Paikallisten ammatillisten järjestöjen on ylläpide+tävä kiinteä suhde työttömyyskomitean kanssa ja avustettava niin moraalisesti kuin taloudellisestikin.

Ammattijärjestön ja eri liittojen on oltava keskenään yhteistoiminnassa ja seurattava jatkuvasti työtilannetta ja erikoisesti niillä aloilla, joissa työttömyys on yhtäjaksoisena vitsauksena työtätekeville. Heti kun tilanne työmarkkinoilla näyttää laskevan, on keskusjärjestön ryhdyttävä painostamaan valtiovaltaa varustautumaan työttömyyden varalta. T³önantajia on koko työväen luokan yhtyneillä voimilla painostettava ylläpitämään työtilaisuuksia ja kielletävä vähentämästä työväkeä.

Työttömyyskassoja on edelleen perustettava liittojen yhteyteen ja niitä kehitettävä sellaiseksi, että ne entistä paremmin turvaisivat työttömyyteen joutuneita jäseniä.

Työttömyystilastojen keräämiseen on perusjärjestöjen kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota ja järjestettävä se niin huolellisesti, että sitä todella voitaisiin tehoisana aseena käyttää taistelussa työttömyyden aiheuttaman hädän lieventämiseksi.

Kaiken edellä esitetyn perusteella ehdottaa Suomen Ammatti-

järjestön toimikunta seitsemännen edustajakokouksen päätettäväksi työttömyyskysymyksestä seuraavaa:

1) että jokaiselle paikkakunnalle perustetaan ammatillisten järjestöjen aloitteesta, heti kun työttömyys on uhkaamassa, työttömän toimikunta, joka ottaa johtakseen työttömäin toimintaa, huolehtii avustuksen jaosta ja paikallisesta hankinnasta, tilastojen keräämisestä y.m. sille kuuluvista tehtävistä. Valittu työttömäin toimikunta on vastuu- ja selostusvelvollinen paikkakunnan ammatillisille järjestöille.

2) että työväen edustajain eduskunnassa on huolehdittava siitä, että eduskunnan ja hallituksen huomiota kiinnitetään työttömyyskysymykseen ja tehtävä voitavansa, että eduskunta vakinaiseen tulo- ja menoarvioon ottaisi riittävästi määrärahoja tarkoitukseen.

3) Kuntien on järjestettävä riittävästi töitä työttömyyshätään joutuneille työläisille sekä painostettava valtiota, että sen suunnittelemat työt viivyttelämättä pannaan toimeen.

Ellei sopivia töitä voida järjestää on välitöntä työttömyysavustusta jaettava hädässä oleville.

4) Naisille ja nuorille työläisille on varattava heille sopivia työnsuorituksia.

5) Valtion on rahallisesti avustettava kuntia työttömyyden poistamiseksi.

Työttömyyden tähden varatuista töistä on maksettava sama palkka kuin muistakin töistä.

6) että valtion tilauksista aiheutuneet työt on mikäli mahdollista teetetävä omassa maassa.

7) Valtion ja kuntien töitä suunniteltaessa on yleensä pidettävä silmällä sitä, että ne sikäli kuin eivät teknilliset seikat aseta sille esteitä, teetetäisiin sellaisena vuoden aikana, jolloin niillä voitaisiin työttömyyttä lieventää.

8) että työväen ammatillisten järjestöjen, valtion ja kuntien on painostettava yksityisiä työnantajia pitämään työt käynnissä ja työläisensä työssä.

9) kuntien ja valtion on ryhdyttävä kiireellisiin toimenpiteisiin niin, että n.s. pakolaiskysymys tulisi siten järjestettyä, etteivät pakolaiset täällä olollaan aiheuttaisi yhä kasvavaa työttömyyttä ja hätää oman maan työläisille.

S, Ammattijärjestö r.y. Toimikunta.

Sellaisten työläisten suhteesta palkkaliikkeisiin, jotka ovat liikkeiden osakkaita.

Tampereen Rakennustyöväen Keskusjärjestö esittää Ammattijärjestön edustajakokouksen käsiteltäväksi seuraavan asian:

Miten on meneteltävä lakkojen sattuessa sellaisiin työläisiin näliin, jotka erinäisillä työaloilla omistavat osakkeita lakkoon joutuneessa osakeyhtiössä. Tällaisia tapauksia voi mainita Tampereella useampia, kuten maalarien, puuseppien ja peltiseppien alalla. Tällaiset osakkeita omistavat työläiset katsovat, ettei heitä saa nimittää lakonrikkureiksi, vaikka he tekevät työtä lakon aikana liikkeessä, jossa ovat osakkaina. He vetoavat osakeyhtiölakiin ja elinkeinolakiin. Tämä ilmiö saa voimakasta tukea työnantajien puolelta ja työnantajat koettavat tätä menetelmää kehittää, tarjoamalla työläisille jonkun sadan markan edestä osakkeita liikkeestään ja jakamalla pientä voitto-osinkoa osakkaille. Tällaiset työläisosakkaat säilyttävät lisäksi itsellään ylivuotisen työn paremmin kuin toiset työläiset, näiden osakkeiden varjolla.

Edellä olevan perusteella ehdotamme, että Ammattijärjestön edustajakokous antaa toimintaohjeet, miten tällaisissa tapauksissa on meneteltävä.

Tampereen ja lähiympäristön Rakennustyöläisten Keskusjärjestö.

Edelläolevasta kysymyksestä ei käsityksemme mukaan Ammattijärjestön edustajakokous voi yleispätevää ja kaikkiin ilmeneviin tapauksiin soveltuvaa ohjetta antaa. Kussakin yksityistapauksessa antavat asianomaiset liitot, tapaukseen tarkoin tutustuttuaan, asian ja tilanteen laadun edellyttämät ohjeet. Kuitenkin voitaisiin yleisenä periaatteena julkilausua, että sellaiset liikkeet ja yhtymät, joissa myöskin työläisiä on osakkaina ja jotka eivät ole hyväksyneet ammatillisten järjestöjen niitä työehtoja, joista aiheutunut riita on johtanut työnseisaukseen — lakkoon tai sulkuun —, on pidettävä aivan samanlaisina kuin muutkin työnantajat. Ammatillisesti järjestyneiden työläisten ei sovi, ennen kuin liike on työväen vaatimukset hyväksynyt, työskennellä sellaisessa liikkeessä, ei siinäkään tapauksessa, vaikka he omistaisivat siitä osakkeita.

S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Ehdotus Suomen Ammattijärjestön edustajakokoukselle Ammattijärjestön kiertokirjeistä johtuvien postimaksujen supistamiseksi.

Joka vuosi lähettää S. Ammattijärjestö alaisilleen osastoille alun toistakymmentä kiertokirjettä ja tekevät jokaisen kiertokirjeen postimaksut noin tuhatkunta markkaa. Vuosittain menee näihin siis noin kymmenkuntatuhatta markkaa, ja summa nousee huomattavasti suuremmaksi voimassaolevan uuden postitaksan mukaan.

Mielestämme voitaisiin tässä säästää aika paljon, jos kirjeet lähetettäisiin sopivissa lähetyksissä ammatillisille keskusneuvostoilta, jotka taas ne jakaisivat ammattiosastoille, edellyttäen, että kaikki osastot samalta paikkakunnalta kuuluisivat keskusneuvostoon. Täten supistuisivat lähetyksenkustannukset noin neljanteen osaan siitä, mitä ne muutoin tulisivat olemaan. Tämä järjestelmä tuottaisi siis huomattavan säästön. Samalla voisi keskusneuvosto liittää päätöksensä, esim. vappumerkkien, työnjuhlaulkaisujen y.m. tilauksista, osastoille lähetettävien kiertokirjeiden mukaan, joten ei niistä sitte enää tarvitseisi tehdä kyselyä keskusneuvostolle, vaan asiat valmistuisivat joutuisammin. Poikkeuksena tästä lähetystavasta tietenkin tulisivat olemaan ne paikkakunnat, joissa ei keskusneuvostoa ole. Kiertokirjeiden lähettäminen niille tapahtuisi kuten tähänkin asti.

Ehdotamme siis S. Ammattijärjestön edustajakokouksen päätettäväksi :

että S. Ammattijärjestön kiertokirjeet lähetetään joukkolähetyksinä ammatillisille keskusneuvostoilta ja nämä taas toimittavat ne paikallisille osastoille.

Hämeenlinnan puuseppäin ammattiosasto.

Kun sääntöjen mukaan Ammattijärjestön tiedonannot perusjärjestöille on liittojen välitettävä ja kun Hämeenlinnan piuseppien ammattiosaston ehdotus jo senkin tähden, että kaikilla paikkakunnilla ei ole keskusneuvostoa, olisi vain omiaan aikaansaamaan sekaannusta kirjeiden ja muiden lähetysten lähettämisessä, ehdotamme, että Hämeenlinnan puuseppien ammattiosaston ehdotus hylättäisiin.

/S. Ammattijärjestö r. y. Toimikunta.

Ehdotus S. Ammattijärjestön vuotuiseksi tulo- ja menoarvioksi.

Alussa täytyy jo heti huomauttaa, että sellaista tulo- ja menoarviota, jota tarkalleen voitaisiin noudattaa, on vaikea, jopa tuloihin nähden mahdotonkin tehdä. Tulojen suuruus riippuu näet kokonaan jäsenluvusta, julkaisujen menekistä ja kustannuksista, sekä Työnjuhlien onnistumisesta. Menopuoli, varsinaisiin juokseviin menoihin nähden voidaan kyllä paremminkin arvioida, mutta avustuksiin nähden on sekin mahdotonta. Vaikeuksista huolimatta teemme kuitenkin arviolaskelmia tuloiksi ja menoiksi. Menoeriä, kuten alempana nähdään, on vaikea supistaa, joten on löydettävä tuloja menojen suorittamiseksi.

Tulot: Vakinaisia tuloja on Ammattijärjestöllä ainoastaan vakinaisia veroista. Muut tulot ovat enemmän tai vähemmän satunnaisia. Saadaksemme vankan pohjan välttämättömien menojen suorittamiseen, olisi tulot saatava vakinaisista veroista. Se taas johtaisi huomattavaan verojen korottamiseen. Emme katso sopivaksi

ehdottaa niin paljon korotettavaksi vakinaisia veroja yhdellä kertaa, että ne peittäisivät kaikki arvioidut menot.

Vakinaisia veroja emme viime vuosina ole saaneet niin paljon kuin niitä arvioitiin tulevan, vaikka jäsenluku on kyllä pysynyt suunnilleen arvioidussa määrässä. Eroitus johtuu siitä, että maksuvapaita jäseniä on ollut enemmän kuin arvioitiin, ja myöskin siitä, että täysin maksavien jäsenten luku on ollut arvioitua määrää pienempi.

Saadaksemme vakinaisista veroista enemmän tuloja ja myöskin Ammattijärjestölle tulevat verot liitoissa olevien maksuluokkien kanssa suhteelliseksi, ehdotetaan nyt myöskin Ammattijärjestölle maksettavat verot kolmeen luokkaan. Kuinka paljon eri maksuluokkiin tulisi jäseniä, siitä on vaikea tarkkaa arviolaskelmaa tehdä. Voitanee kuitenkin otaksua, että jos maksavien jäsenten luku olisi 45,000 niin luultavasti tulisi I maksuluokkaan noin 20,000 jäsentä, II luokkaan 15,000 jäsentä ja III luokkaan 10,000 jäsentä. Veron suuruudeksi ehdotetaan I maksuluokassa 3 mk. vuosinelj. eli 12 mk. vuodessa; II 1. 2:50 mk. nelj. eli 10 mk. vuodessa ja III 1. 1:25 nelj. eli 5 mk. vuodessa. Tämän mukaan olisivat verotulot noin 440,000: — vuosittain. Ehdotus tietää pientä veron korotusta muille paitsi III maksuluokan jäsenille.

Näin pieni vak. verojen korotus ei riitä peittämään välttämättömiäkään arvioituja menoja. Täytyy siis saada lisäksi muita tuloja. Sellaisia ovat julkaisujen tuottama voitto ja Työnjuhlien tulot.

Näitä tuloja on ollut:

Vuosi	Työni. iulk. voitto	Joululehd. voitto	Juhlien tulot puhd. tulo
1919	20,426:03	10,730:—	76,106:53
1920	5,240:75	14,018:11	84,990:59
1921	31,144:19	7,877:17	71,599.- 97
1922	15,127:37	11,916:26	72,001:70
1923	19,064:15	24,754:90	94,115:34
1924	12,529:60	8,735:87	42,363:25
1925	16,919.- 35	16,734:88	43,858:75
	120,451:44	94,767:19	485,006:13
keskiarvo	17,207:35	13,538:17	69,290:86

Tulopuolelle voitaneen tuleville vuosille varovaisuuden vuoksi ottaa vähän alle kuluneen 7 vuoden tulojen keskiarvoa, eli pyöristettyinä täysillä tuhansilla: Työnjuhla-julkaisusta ja Joululehdestä yhteensä 25,000: — ja juhlista ainoastaan 40,000: —. Korkotulot voitaneen arvioida noin 15,000 markaksi. Mainitut tuloerät eivät vielä riitä edes arvioitujen juoksevien menojen peittämiseen. On siis saatava vieläkin lisätuloja. Aikaisemmin oli tuloarviossa otettu

huomioon Vappumerkeistä saatu voitto. Nytkin näyttää se tarpeelliselta. Joa merkkejä kustannetaan, niin voitaneen näiden puhtaaksi tuloksi merkitä noin 30,000 :—.

Menot: Valistustyöhön, jos pidetään 2 luennoitsijaa, ja pannaan toimeen erinäisiä opastuskursseja ja lisäksi Pohjolan piirissä 1 luennoitsija, sekä ottaen lukuun Pohjolan piirin muut menot, pitäisi valistustyöhön varata vuosittain 120,000:—. Toimistohenkilökunnan palkat, jos henkilöluku vähennetään yhdellä, ja ottaen huomioon välttämättömät palkkojen koroitukset, nousevat 140,000:—. Vuokraan, nykyisen vuokran perusteella, 38,400:—. Toimikunnan jäsenten palkkiot ja matkarahat, ottaen lukuun mahdolliset ulkomaanmatkat ja muut tilapäisesti maksettavat palkkiot, voitaneen arvioida 50,000:—.

Toimintakertomuksen, tilastojen y.m. mahdollisia painotöitä varaten lienee varattava noin 25,000:—. Ammattijärjestö-lehti, jos se pysytetään entisellään, tuottanee tappiota noin 10,000:—. Jos lehti muutetaan viikkolehdeksi, on tämä erä vähennettävä. Vielä on varattava Työväen Sivistysliiton vuosiveroihin noin 6,000:— ja yleiskuluihin noin 40,600:—.

Edelläolevan perusteella saamme seuraavan yhdistelmän vuotuiseksi

Tulo- ja menoarvioksi:

Tulot:

Vakinaisia veroja	440,000:—
Työnjuhlista	40,000:—
Vappumerkeistä y.m.	30,000:—
Julkaisusta	25,000:—
Korkoja	15,000:—
	<u>Smk. 550,000:—</u>

Menot:

Valistusmenot	120,000:—
Palkat	140,000:—
Palkkiot ja matkakulut	50,000:—
Yleiskulut	40,600:—
Vuokraan	38,400:—
Painatustöihin	25,000:—
Aminattijärjestö-lehden tappio.	10,000:—
Työväen Sivistysliiton verot	6,000:—
Avustuksiin tai jos niitä ei ole, niin säästöä	120,000:—
	<u>Smk. 550,000:—</u>

Helsingissä, 8 päivänä maaliskuuta 1926.

SUOMEN AMMATTIJÄRJESTÖ r.y.
A, Halme

Sisällysluettelo.

	Sivu
S. Ammattijärjestön 7 :nnen edustajakokouksen työohjelma . .	3
Järjestömuotokysymys.	5
Suomen Paperiteollisuustyöväen liiton ja Suomen Puuteolli- suustyöväen liiton yhdistäminen.	14
Suomen Ammattijärjestön suhde kansainvälisiin ammattiyh- distysinternatsionaaleihin	18
Osanotto Geneven työtoimiston konferensseihin	38
Muutosehdotukset Ammattijärjestön sääntöihin	45
Ammatilliset keskusneuvostot	62
Ammatilliset piirijärjestöt	74
Ammattijärjestön ruotsalainen sihteeristö.	77
Valistus- ja järjestämistyö	78
Ehdotus "Ammattijärjestö"-lehden julkaisemisesta.	91
Nuorisokysymys.	97
Ammatillisten järjestöjen suhde poliittisiin puolueisiin	101
Ammatillisten järjestöjen suhteesta osuustoimintaan.	109
Vappujuhla yhteiseksi	114
Asuntokysymys.	115
Yötyön poistaminen kirjateollisuudesta.	116
Työttömyysvakuutus.	118
Työttömyyskysymys.	118
Sellaisten työläisten suhteesta palkkaliikkeisim, jotka ovat liik- keiden osakkaita.	122
Ehdotus Ammattijärjestön kiertokirjeistä johtuvien postime- nojen vähentämiseksi.	122
Tulo- ja menoarvio.	123